

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΜΕΣΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Εθνικισμός και ιδεολογικές λειτουργίες στον κινηματογράφο
και σε τηλεοπτικές σειρές.**

ΣΥΡΙΑΝ ΧΑΣΑΙ (4856)

ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ: ΤΖΩΤΖΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ, ΜΑΙΟΣ 2023

Περιεχόμενα

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	5
ABSTRACT.....	6
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΣΕΙΡΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ	10
1.1. Ο κινηματογράφος, η ιστορία και η προπαγάνδα	10
1.1.1. Η περίοδος της δικτατορίας	10
1.2. Ο λόγος στα τηλεοπτικά σίριαλ	14
1.2.1. Η γλωσσική ποικιλότητα.....	16
1.2.2. Οι στάσεις των ατόμων απέναντι στη γλωσσική ποικιλότητα.....	17
1.2.3. Ο ρόλος της τηλεόρασης στη διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας.....	18
1.2.4. Η χρήση του χιούμορ ως μηχανισμός στοχοποίησης.....	19
1.2.5. Η γλωσσική ποικιλότητα στο λόγο της μαζικής κουλτούρας.....	20
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ.....	24
2.1. Το σίριαλ «Κωνσταντίνου & Ελένης».....	24
2.2. Η πλοκή.....	24
2.3. Η δημοτικότητα και η υστεροφημία	25
2.4. Τα ερευνητικά ερωτήματα	26
2.5. Καθορισμός δείγματος.....	26
2.6. Ο σκοπός της έρευνας.....	26
2.7. Μέθοδοι και εργαλεία έρευνας	27
2.7.1. Μέθοδος ανάλυσης δεδομένων	28
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ	30
3.1. Ανάλυση του επεισοδίου «Κωνσταντίνος ο πολιτευόμενος».....	30
3.1.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ.....	38

3.1.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας	41
3.1.3. Εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται	42
3.2. Ανάλυση του επεισοδίου «MAD Σπίτι»	43
3.2.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ	49
3.2.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας	50
3.2.3. Οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται	51
3.3. Ανάλυση του επεισοδίου «Οι Γερμανοί ξανάρχονται».....	52
3.3.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ	56
3.3.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας	58
3.3.3. Οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται	58
3.4. Ανάλυση του επεισοδίου «Παράδοση κατ' οίκον... ανοχής»	59
3.4.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ	66
3.4.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας	69
3.4.3. Οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται	69
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	70
ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	72
ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	75

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ο σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να αναδειχθούν τα τηλεοπτικά σίριαλ και οι κινηματογραφικές ταινίες που προβάλλουν εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες. Η μελέτη περίπτωσης της συγκεκριμένης εργασίας είναι η ανάλυση τεσσάρων επεισοδίων από την τηλεοπτική σειρά «Κωνσταντίνου & Ελένης», που προβλήθηκε για δύο τηλεοπτικές σεζόν (1998-1999 και 1999-2000) από το σταθμό του ANT1. Είναι η μακροβιότερη τηλεοπτική σειρά με τις περισσότερες επαναλήψεις. Τα επεισόδια που επιλέχθηκαν είναι: «Κωνσταντίνος ο πολιτευόμενος», «MAD σπίτι», «Οι Γερμανοί ξανάρχονται» και «Παράδοση κατ' οίκον ανοχής». Τα συγκεκριμένα επεισόδια έχουν μέσα πάρα πολλές ιδεολογίες και εθνικιστικά μηνύματα. Όπως φαίνεται ακόμα κι όταν κάποιος ασχολείται με την κωμωδία μπορεί να σατιρίσει κάποιες πτυχές της ελληνικής και όχι μόνο ιστορίας. Μέσα από αυτό δίνει μια άλλη οπτική γωνία στα ιστορικά γεγονότα.

Λέξεις κλειδιά: Κωνσταντίνου & Ελένης, Κωνσταντίνος ο πολιτευόμενος, MAD σπίτι, Οι Γερμανοί ξανάρχονται, Παράδοση κατ' οίκον ανοχής, εθνικισμός, ιδεολογικές λειτουργίες

ABSTRACT

The purpose of this paper is to highlight the television serials and films that project nationalist and ideological functions. The case study of this paper is the analysis of four episodes from the television series "Konstantinos & Elenis", which was shown for two television seasons (1998-1999 and 1999-2000) by the ANT1 station. It is the longest running television series with the most reruns. The episodes chosen are: "Constantine the statesman", "MAD house", "The Germans are coming again" and "Tradition at home of tolerance". The specific episodes contain too many ideologies and nationalist messages. As it seems even when someone deals with comedy he can satirize some aspects of Greek and not only history. Through this it gives another perspective on historical events.

Key words: Constantine & Helen, Constantine the statesman, MAD home, The Germans are coming again, Home tradition of tolerance, nationalism, ideological functions

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η έννοια του εθνικισμού ουσιαστικά εμφανίστηκε με τη λήξη του Α Παγκοσμίου Πολέμου. Αυτό συνέβη γιατί στη συγκεκριμένη χρονική περίοδο στην Ευρώπη σχεδιάστηκε ο πολιτικός χάρτης της κάθε χώρας, που είχε ως αρχή τις εθνότητες. Ο εθνικισμός είναι μια συγκεκριμένη ιδεολογία και το έθνος προβάλλει τη συλλογική ταυτότητα. Οι εθνικιστές πιστεύουν ότι τα έθνη είναι προαιώνια και ότι το στοιχείο που τα διαφοροποιεί είναι ουσιαστικά ο βαθμός της συνειδητότητας τους και της ενεργοποίησής τους. Πολλοί νέοι μελετητές ισχυρίστηκαν ότι η ιστορικότητα των εθνών και κατ' επέκταση του εθνικισμού ανήκει στο πλαίσιο της νεωτερικότητας. Για αυτό το λόγο ονομάστηκαν μοντερνιστές (Smith, 2000: 48).

Σύμφωνα με την άποψη του Anderson (1997: 50) οι εθνικιστές είναι μια κοινότητα που φαντάζεται ότι είναι κυρίαρχη και με σαφή όρια ή αλλιώς χαρακτηριστικά. Όμως η κοινότητα βρίσκεται σε φανταστικό επίπεδο καθώς κανένα μέλος ακόμα και του πιο μικρού έθνους δεν θα γνωρίσει ποτέ όλα τα υπόλοιπα μέλη, δεν θα τα συναντήσει δια ζώσης και δεν θα ακούσει για αυτά. Όμως κάθε μέλος της κοινότητας αισθάνεται ότι ανήκει κάπου και αυτό το γεμίζει με θετικά συναισθήματα. Κάποιες φορές αυτά μετατρέπονται σε αυταρχικά και δημιουργούνται διαστρεβλωμένες αντιλήψεις για οποιονδήποτε δεν ανήκει στη δική τους ομάδα.

Ο Gellner (1992: 25) διατύπωσε την άποψη ότι το έθνος ουσιαστικά είναι ένας τρόπος για να διαμορφώσουν συγκεκριμένες πεποιθήσεις τα άτομα μιας κοινότητας. Σύμφωνα με τους ορισμούς που έδωσε: «Δύο άνθρωποι ανήκουν στο ίδιο έθνος, εάν μοιράζονται τον ίδιο πολιτισμό, όπου πολιτισμός σημαίνει με τη σειρά του ένα σύστημα ιδεών, συμβόλων, συνειρμών και τρόπων συμπεριφοράς και επικοινωνίας» (Gellner, 1992: 23). «Δύο άνθρωποι ανήκουν στο ίδιο έθνος, εάν αναγνωρίζουν ο ένας τον άλλον ως μέλος του ίδιου έθνους» (Gellner, 1992: 26).

Στα τέλη του 18^{ου} αιώνα φαίνεται ότι παρουσιάστηκε για πρώτη φορά ο εθνικισμός ως ένα κίνημα και ως μια πολιτική ιδεολογία. Άλλοι ερευνητές υποστήριξαν ότι εμφανίστηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα και στις αρχές του 20^{ου}. Αυτό συνέβη καθώς η έννοια του έθνους φαίνεται να είναι μια νεωτερική κατασκευή, παρόλο που υπάρχουν αρκετές διαφωνίες. Με άλλα λόγια σε αυτή την περίπτωση

φαίνεται ότι οι συνθήκες που ευνοούν τη δημιουργία του έθνους απουσίαζαν πριν από τη χειραφέτηση των γυναικών. Μόνο στην περίοδο της εκβιομηχάνισης και της ανάπτυξης της δημοκρατίας θα μπορούσαν να εμφανιστούν τα έθνη.

Μια από τις βασικές αρχές του εθνικισμού είναι ότι τα εθνικά όρια είναι όμοια με τα κρατικά. Ο εθνικισμός γίνεται αντιληπτός ως μια πολιτική αρχή μέσω της οποίας υποστηρίζεται η εναρμόνιση της πολιτικής και της εθνικής οντότητας των ατόμων. Με βάση την άποψη των μοντερνιστών έχουν διαπιστωθεί δύο διαδικασίες που σχετίζονται με άμεσο τρόπο με τα έθνη. Η μία είναι η οικονομική επανάσταση που δημιούργησε μεγαλύτερα εμπορικά δίκτυα, συσώρευσε το κεφάλαιο και εμφανίστηκαν τα πλούσια αστικά κέντρα καθώς επίσης και το εμπορικό κεφάλαιο. Η δεύτερη είναι η πολιτισμική και εκπαιδευτική που έχει στο κέντρο της την εκκλησιαστική αυθεντία. Με αυτό τον τρόπο αναπτύχθηκαν το θέατρο, οι επιστήμες και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης (Smith, 2000: 49).

Ο εθνικισμός όμως δεν γίνεται αντιληπτός μόνο ως μια ιδεολογία ή μια πολιτική, αλλά εξετάζει και τα πολιτιστικά φαινόμενα. Με άλλα λόγια ο εθνικισμός φαίνεται ότι συσχετίζεται με την εθνική ταυτότητα και τη γλώσσα. Ο Smith (2000: 92-95) διατύπωσε την άποψη ότι: «Ως εθνική ταυτότητα προσδιορίζεται η αίσθηση πολιτικής κοινότητας, η οποία συνεπάγεται κάποιους κοινούς θεσμούς και ένα κοινό κώδικα δικαιωμάτων και καθηκόντων για όλα τα μέλη της και υποδηλώνει την ύπαρξη ενός σαφούς κοινωνικού χώρου μιας αρκετά καθαρά οριοθετημένης εδαφικής περιοχής, με την οποία τα μέλη της ταυτίζονται και στην οποία αισθάνονται ότι ανήκουν».

Πιο πρόσφατα ο Ozkirimli (2013: 15) προσδιόρισε το έθνος ως την αναζήτηση των πολιτισμικών ριζών στο σημείο εκείνο όπου συναντιούνται οι τρεις εξελίξεις, δηλαδή η αλλαγή στην αντίληψη του χρόνου, η παρακμή των θρησκευτικών κοινοτήτων και των δυναστικών καθεστώτων. Παράλληλα η εικόνα αυτή αναπτύσσει και τον έντυπο καπιταλισμό που προκαλεί τη δημιουργία των έντυπων γλωσσών που θέτουν τα θεμέλια για μια νέα φανταστική κοινότητα. Το χαρακτηριστικό της είναι ότι είναι εγγενώς περιορισμένη (Anderson, 1997: 28).

Το έθνος επομένως είναι ένας πολιτισμικός και πολιτικός δεσμός που ενώνει τα άτομα που θεωρούν ότι ανήκουν σε μια συγκεκριμένη κοινότητα. Τα περισσότερα κράτη έχουν τη φιλοδοξία ότι μπορούν να γίνουν έθνη-κράτη, όμως οι αξιώσεις τους

τείνουν να περιορίζονται στα στενά όρια της πολιτικής ενότητας και της κυριαρχίας του λαού. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να εκτίθενται στην αμφισβήτηση από τις εθνοτικές κοινότητες που δεν είναι κυρίαρχες αλλά ζουν εντός της χώρας. Με το επιχείρημα του έθνους ορισμένες φορές πραγματοποιούνται συγκρούσεις ανάμεσα στους λαούς, αμφισβήτηση πολιτικών και θρησκευτικών δικαιωμάτων στις μειονότητες και κλονίζεται η ιδέα για μια παγκόσμια κοινότητα (Smith, 2000: 100).

Το θεωρητικό μέρος της εργασίας αποτελείται από ένα κεφάλαιο, που αναλύει τόσο τον κινηματογράφο όσο και τις τηλεοπτικές σειρές που προωθούν τις εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες. Πιο συγκεκριμένα αναλύεται το ζήτημα του κινηματογράφου, της ιστορίας και της προπαγάνδας κατά τη διάρκεια της δικτατορίας και ο λόγος στα τηλεοπτικά σίριαλ. Το ζήτημα χωρίζεται σε επιμέρους υποενότητες: οι στάσεις των ατόμων απέναντι στη γλωσσική ποικιλότητα, ο ρόλος της τηλεόρασης στη διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας, η χρήση του χιούμορ ως μηχανισμός στοχοποίησης, η γλωσσική ποικιλότητα στο λόγο της μαζικής κουλτούρας.

Επιπλέον στο κεφάλαιο της μεθοδολογίας αναλύεται το σίριαλ «Κωνσταντίνου και Ελένης», η πλοκή του, η δημοτικότητα και η υστεροφημία του, καθώς είναι ένα από τα σίριαλ που παίζεται στην ελληνική τηλεόραση για πάνω από 20 χρόνια σε καθημερινή βάση, τα ερευνητικά ερωτήματα, ο καθορισμός του δείγματος, ο σκοπός της έρευνας και οι μέθοδοι και τα εργαλεία. Στο τρίτο κεφάλαιο αναλύονται τα τέσσερα επεισόδια και πιο συγκεκριμένα δίνονται πληροφορίες για την ανάλυση του θέματος του επεισοδίου, τους χαρακτήρες του σίριαλ, τη σκηνοθεσία και τις εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται.

Στα συμπεράσματα της εργασίας συνοψίζονται τα κύρια ευρήματα, αναλύονται οι περιορισμοί στη μεθοδολογία και δίνονται προτάσεις για περαιτέρω έρευνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΣΕΙΡΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΟΥΝ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

1.1. Ο κινηματογράφος, η ιστορία και η προπαγάνδα

1.1.1. Η περίοδος της δικτατορίας

Ο κινηματογράφος εμφανίστηκε για πρώτη φορά το 1895 στο Παρίσι, όταν οι αδελφοί Λυμιέρ οργάνωσαν στο Γκραν Καφέ την πρώτη κινηματογραφική προβολή. Η νέα μορφή της τέχνης εξαπλώθηκε αρκετά γρήγορα πέρα από τα εθνικά σύνορα με πολύ μεγάλη ταχύτητα κι από εκείνη τη χρονική στιγμή δεν επιβαρύνθηκε ποτέ. Το 1902 γυρίστηκε το έργο «Ταξίδι στο φεγγάρι», το θέμα του οποίου ήταν να συνδυάσει την επιστημονική φαντασία του συγγραφέα Ιουλίου Βερν με τη διαστημική ρουκέτα με σύγχρονα στοιχεία της χορωδίας των κατοίκων της σελήνης. Στην ταινία υπήρχαν ανθρωπομορφικά χαρακτηριστικά, όπως για παράδειγμα η Σελήνη δάκρυζε όταν η ρουκέτα έπεσε πάνω της (Ρήντερ, 1985: 15).

Όσον αφορά την Ελλάδα δημιουργήθηκε μια νέα πολιτισμική ταυτότητα που επεξεργαζόταν την κυρίαρχη πολιτική ελίτ. Η δημιουργία του ελληνικού κράτους είχε ως αποτέλεσμα να αναπτύσσονται οι πολιτισμικές παραδόσεις της χώρας και να κατασκευάζεται ιδεολογικά ο λαϊκός πολιτισμός. Η νέα ταυτότητα αναφερόταν στην πολιτισμική συνέχεια του έθνους και πρότασε την αναπαραγωγή του αρχαιοελληνικού ιδεώδους. Προς το τέλος του 19^{ου} αιώνα στην Ελλάδα εμφανίστηκε ο κινηματογράφος. Η εθνική ταυτότητα ξεκίνησε να προβάλλεται μέσα από τις αξίες και τις παραστάσεις του κέντρου της πρωτεύουσας που επεδίωκε να διακοπούν οι πολιτισμικές σχέσεις με τους λαούς της Ανατολής και να εισαχθεί άμεσα η διασκέδαση και η ψυχαγωγία της Δύσης (Δερμεντζόπουλος, 2010: 84).

Η ελληνική κατάσταση ουσιαστικά δεν αποκόπηκε ποτέ από ότι ίσχυε στην Ευρώπη και τα καλλιτεχνικά ρεύματα υιοθετούσαν πάντα μια θετική στάση απέναντι στις δυτικές αξίες. Πολύ σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε και η πεποίθηση που είχαν οι Έλληνες για τη δυτική κουλτούρα και τον τρόπο της ζωής. Ο ελληνικός πολιτισμός διαχωρίστηκε ουσιαστικά από όσα υποστήριζαν οι Οθωμανοί κατακτητές και αυτό

δημιούργησε μια ψευδαίσθηση ότι μπορούσε να εξομοιωθεί με τη Δύση (Μητροπούλου, 2006: 48). Τα λαϊκά θεάματα όπως για παράδειγμα ο Καραγκιόζης κατόρθωσαν να διατηρήσουν τα ιδιαίτερα τους χαρακτηριστικά και να συνεχίσουν ένα διάλογο με την Ανατολή. Ο ελληνικός κινηματογράφος ξεκίνησε να παράγει μια σειρά από ταινίες με επίκαιρα θέματα και ντοκιμαντέρ που συμπλήρωναν το θέαμα που παρακολουθούσαν τα λαϊκά στρώματα. Με αυτό τον τρόπο καταγράφηκαν τα γεγονότα της εποχής όπως για παράδειγμα οι Ολυμπιακοί αγώνες του 1906, τα πρόσωπα της κοινωνικής ζωής των βασιλικών οικογενειών κλπ. (Δερμεντζόπουλος, 2010: 58).

Η αφετηρία του ελληνικού κινηματογράφου πραγματοποιήθηκε το 1905 με τους αδελφούς Μανάκια. Αναγνωρίστηκαν ότι ήταν οι πρώτοι στα Βαλκάνια που σκηνοθέτησαν ένα ντοκιμαντέρ τις «Υφάντρες». Παρόλο που δεν έχει αποσαφηνισθεί σε πολύ μεγάλο βαθμό η φιλομορφία τους, η πρώτη τους ταινία φαίνεται ότι είχε ως θέμα τις γυναίκες από το χωριό Αβδέλλα, ένα χωριό των Γρεβενών. Οι γυναίκες παρουσιάζονταν να γνέθουν το μαλλί και όλη η δράση διεξήχθη σε ένα ακίνητο κάδρο (Σολδάτος, 2015: 23). Ο κινηματογράφος της μυθοπλασίας που άντλησε τα θέματα του από τα ιστορικά και πολεμικά γεγονότα της εποχής ξεκίνησε το 1920. Ένα ενδεικτικό έργο ήταν «Το ελληνικόν θαύμα» το 1922, που διαπραγματεύονταν τα θέματα της Μικρασίας (Σολδάτος, 2006: 30).

Οι ταινίες με θέμα τη Μικρασία κατέγραφαν πολύ σημαντικά εθνικά ζητήματα και μετέφεραν με πιστότητα τα όσα ισχυρίζονταν οι ιδιωτικοί παράγοντες ώστε να διαμορφώσουν το πολιτικό μήνυμα που θα έφτανε στο κοινό έπειτα από το μοντάζ. Το υπουργείο εξωτερικών έδωσε την άδεια ώστε να γυριστούν οι σκηνές από αυτές τις ταινίες ή να βοηθηθούν όπου χρειαζόνταν οι κινηματογραφιστές. Όμως έθεσε και τους δικούς του μοναδικούς όρους στη μεταφορά των μηνυμάτων προς την κοινή γνώμη. Επομένως άσκησε τη δική του λογοκρισία. Έγινε προσπάθεια ώστε να προβληθούν τα ηρωικά κατορθώματα του στρατού και των Ελλήνων στο εξωτερικό μέσα από την τέχνη του κινηματογράφου (Βαλούκος, 2001: 34).

Η δεκαετία του '40 ενέπνευσε αρκετούς κινηματογραφιστές ώστε να γυρίσουν ηρωικές ταινίες. Τα μηνύματα που προβάλλονταν αφορούσαν τον εθνικισμό. Οι δημιουργοί αυτών των ταινιών ήθελαν να αποφύγουν τις συνέπειες της λογοκρισίας και για αυτό το λόγο πρόβαλλαν διαφορετικές ερμηνείες της ιστορίας, εκτός από τις

επίσημες αρχές. Αξιοποίησαν τα δυνατά σύμβολα προκειμένου να εκφράσουν τις απόψεις τους. Αυτά τα σύμβολα μπορούσαν να επηρεάσουν ακόμα και τα τυραννικά καθεστώτα και να οδηγήσουν σε μετατροπή την λαϊκή αντίσταση σε μικρά ή ακόμα μεγαλύτερα ηρωικά κατορθώματα. Η ηρωική πλευρά των συνταγματαρχών προβλήθηκε σε αρκετές ταινίες προκειμένου να μεταφερθούν τα μηνύματα των ηγετών της «Εθνικής Αντίστασης» έναντι του κομμουνιστικού κινδύνου. Το 1967 η χώρα σώθηκε οριστικά και η ελληνική ιστορία άλλαξε σελίδα. Δεν θα βρισκόταν ποτέ ξανά στους ίδιους εφιάλτες του παρελθόντος (Σολδάτος, 2006: 35).

Στην πραγματικότητα αυτό που συνέβη είναι ότι η χώρα κλείστηκε στον εαυτό της και ότι ο φασισμός καπηλεύτηκε το ένδοξο της παρελθόν. Ακόμα προήγαγε την μαζική κατανάλωση των ιδεών του (Ελευθεράτος, 2015: 34). Οι ιστορικές ταινίες για αυτή την περίοδο κέρδιζαν ολοένα και περισσότερο το ενδιαφέρον των κινηματογραφιστών. Η επταετία της δικτατορίας αποτέλεσε την κατάλληλη εποχή ώστε να ανθήσει το συγκεκριμένο είδος ταινιών κινηματογράφου. Οι συνθήκες ήταν ευνοϊκές και το κοινό φαίνεται ότι ανταποκρίνονταν σε αυτές τις ταινίες. Έτσι δημιουργήθηκε η εθνικοπατριωτική έξαρση στον κινηματογράφο που είχε σχετικά απλά θέματα και γνώριμα στους θεατές. Τα μηνύματα που πρόβαλλαν οι συγκεκριμένες ταινίες στηρίζονταν από την εκάστοτε κυβέρνηση. Οι συνταγματάρχες χρησιμοποίησαν αυτή την τέχνη ώστε να μεταφέρουν σε αρκετό κόσμο τα μηνύματα τους και τις ιδέες τους. Προτού η τηλεόραση οδηγήσει τον κινηματογράφο σε κατάρρευση, εκείνος γνώρισε άνθηση σε ιστορικές παραγωγές για τις δυσκολίες και τις ηρωικές στιγμές της κατοχής (Σολδάτος, 2006: 40).

Οι πολεμικές ταινίες ήταν το κατεξοχήν πολιτισμικό έμβλημα της Χούντας που παρήχθη από τον κρατικό σχεδιασμό και υπηρέτησε το ιδεώδες της. Τα ιστορικά γεγονότα που περιγράφονται σε αυτές τις πολεμικές ταινίες καθαρίστηκαν από κάθε ίχνος πολιτικής αντιδικίας και παρουσιάστηκαν ως ορόσημα των εθνικών θριάμβων. Ο πόλεμος, η αντίσταση και ο εμφύλιος παρουσιάστηκαν χωρίς τα πολιτικά πάθη και η δικτατορία επέβαλε ένα καθεστώς για τη βίαιη ειρήνευση και τη διατήρηση του προνομίου της μονομερούς, κρατικής βίας που επέβαλλε την κοινωνική ειρήνη ως μια εθνική ιδεολογία (Παναγιωτόπουλος, 2006: 45).

Η δικτατορία ενθάρρυνε την παραγωγή των πολεμικών ταινιών ή των ταινιών με ιστορικό πλαίσιο κι εκείνη την περίοδο ο κινηματογράφος αποτέλεσε ένα πολύ

σημαντικό μέσο για την κυρίαρχη μορφή της λαϊκής διασκέδασης. Ήταν το πιο φθινό μέσο των λαϊκών στρωμάτων και οδήγησαν στην ανάπτυξη αρκετών ταινιών και στην ποιοτική τους αναβάθμιση (Σωτηροπούλου, 1989: 99).

Στην ελληνική επαρχία υπήρχε ένα πολύ μεγάλο ποσοστό αναλφαβητισμού. Αυτό το ποσοστό δυσχέραινε τη διανομή των ξενόγλωσσων ταινιών με υπότιτλους και το κοινό στρεφόταν ολοένα και περισσότερο στις ελληνικές παραγωγές. Η προβολή των ταινιών απέφεραν πολύ μεγάλα κέρδη και έδωσαν ώθηση στην εγχώρια κινηματογραφική παραγωγή (Λαμπρινός, 2013: 45).

Η Σωτηροπούλου (1989: 48) έδειξε ότι η δικτατορία είχε αρκετές επιπτώσεις στον κινηματογράφο. Αυτό συνέβαινε γιατί έγινε αναβίωση του αφηγηματικού μοντέλου της παραμορφωμένης καταγραφής της πραγματικότητας των ανθρώπων και δημιουργούσε μια νέα διάσταση στους γενναίους ήρωες του κινηματογράφου. Οι ήρωες έδειχναν τον πατριωτισμό τους και τα αισθήματα της εθνικής τους υπερηφάνειας. Η επιβολή της δικτατορίας ενίσχυε τη λογοκρισία καθώς αρκετοί φοβόντουσαν ότι θα αυξηθεί η κοινοτυπία και η ομοιομορφία στο ύφος αλλά και το λόγο των δημιουργών.

Ο κινηματογράφος ήταν ένα μέσο λαϊκής τέχνης που απευθυνόταν στο ευρύ κοινό και μέσω αυτού μεταδίδονταν τα μηνύματα που ήθελαν οι συνταγματάρχες. Οι ταινίες ανήκαν στην πολιτιστική βιομηχανία που αναδείκνυε τον κινηματογράφο ως ένα κατάλληλο μέσο για να χειραγωγήσει τις μάζες που στηρίζονταν στο καπιταλιστικό κοινωνικοοικονομικό σύστημα. Παρότι υπήρχε ταύτιση στο θέαμα κι ήταν ένα επίκαιρο μέσο μαζικής ενημέρωσης που έδινε τη δυνατότητα στους θεατές να γνωρίσουν τα γεγονότα που δεν θα μπορούσαν να μάθουν στο περιβάλλον όπου ζούσαν. Εκτός από την πληροφόρηση και τη μάθηση ο κινηματογράφος έγινε αγαπητός από πολύ κόσμο καθώς οι θεατές μπορούσαν να αναγνωρίσουν τον εαυτό τους και να ταυτιστούν με τους ήρωες της ταινίας, είτε με τους χώρους είτε με τα πρόσωπα είτε με τη δράση. Το πιο σημαντικό στοιχείο του ελληνικού κινηματογράφου ήταν ότι είχε λαϊκό χαρακτήρα και παρέπεμπε σε λαϊκά στοιχεία και κυρίως στο είδος της ψυχαγωγίας που ήταν αρκετά οικονομική (Διαμαντόπουλος, 2015: 35).

Η είσοδος της τηλεόρασης στις ελληνικές οικογένειες οδήγησε σταδιακά σε πολύ σημαντική κρίση τον ελληνικό κινηματογράφο. Τα χρόνια της δικτατορίας

δημιουργήθηκαν πολύ μεγάλες πολεμικές παραγωγές. Η στροφή στα εθνικιστικά υπερθεάματα της περιόδου της επταετίας, απευθυνόταν σε αρκετό κοινό και εκθείαζε τις αρετές των Ελλήνων αναδεικνύοντας το στρατό ως πρωταγωνιστή στην ελληνική ιστορία. Το συνολικό κόστος της παραγωγής των υπερθεαμάτων μειωνόταν από τη συνδρομή του στρατού με την παροχή των κομπάρσων και του αναγκαίου στρατιωτικού εξοπλισμού για συγκεκριμένες σκηνές (Βόγλης, 2006: 98).

Από το 1940 ως το 1944 η μετεμφυλιακή πραγματικότητα, η λογοκρισία που ήταν ιδιαίτερα αυστηρή και η αναγκαστική αυτολογοκρισία οδήγησαν σε συγκεκριμένη περιγραφή γεγονότων. Η αντίσταση του ΕΑΜ και η δράση των ανταρτών εξοβελίστηκαν από τις ταινίες της συγκεκριμένης περιόδου που πραγματεύονταν ως επί το πλείστον τις νίκες του στρατού στο αλβανικό μέτωπο και την αυτοθυσία των στρατιωτών και των αξιωματικών του ελληνικού στρατού. Ακόμα πραγματεύονταν τον ηρωισμό των πρωταγωνιστών καθώς σε αυτές συμπεριλαμβάνονταν γενναίοι κατάσκοποι που ήταν υπέρ των συμμάχων και ηρωικοί σαμποτέρ που εργάζονταν κατά των κατακτητών (Βόγλης, 2006: 99).

1.2. Ο λόγος στα τηλεοπτικά σίριαλ

Η γλώσσα μιας χώρας είναι οι λεκτικοί κώδικες που χρησιμοποιούν οι κάτοικοι της προκειμένου να αναπτύξουν τις διαπροσωπικές τους σχέσεις. Οι γλωσσολόγοι δεν υποστηρίζουν την έννοια της γλωσσικής ομοιογένειας καθώς η ποικιλότητα είναι ένα χαρακτηριστικό πολλών γλωσσών (Ντίνας & Ζαρκογιάννη, 2009). Ο λόγος σημαίνει ότι πρόκειται για κάθε είδος είτε προφορικής είτε γραπτής γλώσσας που διαπερνά τα όρια της πρότασης αλλά και του εκφωνήματος. Μέσω της γλώσσας το άτομο μπορεί να εκφράσει τις προσωπικές του απόψεις στο κοινωνικό σύνολο και να εκφράσει τα χαρακτηριστικά της ταυτότητας του (Holmes, 2016: 85).

Τα διαφορετικά γλωσσικά στοιχεία των ομιλητών τους καθιστούν μοναδικούς απέναντι σε χιλιάδες ομιλητές. Οι γλωσσικές ποικιλίες διακρίνονται με βάση το άτομο που τις χρησιμοποιεί ή αλλιώς με βάση τον ομιλητή μιας γλώσσας και του τρόπου που αξιοποιεί τα επιμέρους χαρακτηριστικά της. Ο προφορικός και ο γραπτός λόγος προδίδουν χαρακτηριστικά για την ιδιοσυγκρασία του χρήστη που σχετίζονται

με τη γεωγραφική τοποθεσία που μένει ή με συγκεκριμένους διαλέκτους. Τα χαρακτηριστικά αυτά μπορεί να αφορούν την ηλικία, το φύλο και την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκει.

Η μαζική κουλτούρα είναι ένα τμήμα της κοινωνικής πραγματικότητας και τα κείμενα της χρησιμοποιούνται καθημερινά από τους πολίτες. Προβάλλονται μέσω του έντυπου και του ηλεκτρονικού τύπου και αποτελούν μέσα για την ευρεία αποδοχή και χρήση. Ο άνθρωπος μπορεί να αξιοποιήσει πολλά μέσα για να ενημερωθεί αλλά και για να ψυχαγωγηθεί. Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρήθηκε η χρήση του ετερογενούς λόγου στις τηλεοπτικές σειρές κι έτσι προσεγγίστηκαν διαφορετικές κοινωνικές ομάδες. Η αναφορά σε διαφορετικές γεωγραφικές ποικιλίες μέσω των γλωσσικών δεικτών έγινε προκειμένου οι θεατές να ταυτιστούν με τους πρωταγωνιστές (Στάμου & Ντίνας, 2011: 89).

Ο Στάμου (2012: 77) υποστήριξε ότι η αξιοποίηση συγκεκριμένων διαλέκτων και άλλων ιδιωμάτων από τους πρωταγωνιστές δημιούργησε μια αίσθηση πολυμορφίας και πολυφωνίας στη γλωσσική έκφραση. Ο λόγος που χρησιμοποιείται στα κείμενα της μαζικής κουλτούρας δεν μπορεί να αποτυπώσει επακριβώς την κοινωνιογλωσσική πραγματικότητα αναφορικά με τις γεωγραφικές ποικιλίες και να τις προβάλλει με συγκεκριμένο τρόπο, να προωθήσει στερεότυπα για τις ποικιλίες και για τους χρήστες τους. Τις περισσότερες φορές οι γεωγραφικές ποικιλίες παρουσιάζονται μονοδιάστατα και μονολιθικά κι έτσι δημιουργούν μια κατάσταση ασυμβατότητας (Κουρδής, 2012: 45).

Οι σεναριογράφοι αναπαριστούν με συγκεκριμένο τρόπο την ιδεολογία και τη σημειολογία των ηρώων τους καθιστώντας τους ένοχους στη διαμόρφωση και τη χειραγώγηση συγκεκριμένης ιδεολογίας (Πολίτης, 2001: 49). Η εμφάνιση των διαφορετικών διαλέκτων στην τηλεόραση δεν έχει ως γνώμονα την παρουσίαση της γλωσσικής ποικιλότητας της ελληνικής γλώσσας. Έτσι οι διάλεκτοι δεν χρησιμοποιούνται για να γίνουν αποδεκτοί αλλά για να σπλωθούν. Οι ποικιλίες έχουν μια κάποια χιουμοριστική εκδοχή ή ακόμα και άλλες κρυφές γλωσσικές μορφές. Οι γλωσσικές ποικιλίες είναι διαφοροποιημένες από την γλώσσα που μιλάει το ευρύ κοινό και οι ήρωες έχουν τα δικά τους μοναδικά χαρακτηριστικά στον τρόπο που μιλάνε και στον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρονται. Με αυτό τον τρόπο ενισχύεται η ομοιογένεια και απορρίπτεται το κάθετι που αποκλίνει. Ο τρόπος που

προβάλλονται οι γεωγραφικές ποικιλίες ενισχύει την ομοιογένεια και προβάλλει συγκεκριμένες ομάδες ή ακόμα και τηλεοπτικούς χαρακτήρες που έχουν συνήθως χαμηλό μορφωτικό επίπεδο και χαμηλή κοινωνική διαστρωμάτωση. Η αναπαραγωγή αντίστοιχων ιδεολογιών ενισχύει τη γλωσσική ομοιογένεια και ορίζει την κυρίαρχη γλώσσα ως μια γλώσσα που έχει κύρος. Ταυτόχρονα εντείνονται οι κοινωνικές ανισότητες απέναντι σε όσους μιλούν με γεωγραφικές ποικιλίες. Ο Saussure έδωσε μια λεπτομερή περιγραφή στον τρόπο με τον οποίο αξιοποιείται η γλώσσα στο καθημερινό συγκείμενο (Μπασλής, 2017: 38).

Το αντικείμενο της κοινωνιογλωσσολογίας ασχολείται με τη μελέτη ανάμεσα στην κοινωνία και τη γλώσσα. Πιο συγκεκριμένα ο στόχος είναι να κατανοηθεί η γλώσσα και ο τρόπος με τον οποίο επιτυγχάνεται η επικοινωνία. Τα κείμενα της μαζικής κουλτούρας μπορούν να μελετηθούν από αυτή την επιστήμη καθώς αντικατοπτρίζουν την καθημερινότητα των ανθρώπων (Μπασλής, 2017: 45).

1.2.1. Η γλωσσική ποικιλότητα

Η γλώσσα φαίνεται ότι είναι διαφορετική ανάλογα με την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκει ένας άνθρωπος. Χρησιμοποιεί διαφορετικούς κώδικες και τα άτομα μιας κοινωνίας μπορούν να έρθουν σε επαφή μεταξύ τους, να ανταλλάξουν κατάλληλα μηνύματα και να βασιστούν σε έναν κώδικα επικοινωνίας, που είναι ίδιος για όλους τους ανθρώπους που ζουν σε μια χώρα. Ο κώδικας είναι γνωστός ως γλώσσα. Τα χαρακτηριστικά του κώδικα είναι ότι γίνονται αντιληπτά και αποστέλλονται πολλαπλά μηνύματα προς όλους τους συμμετέχοντες. Η σύνθεση της γλώσσας αποτελείται από φωνήματα και λέξεις που οι άνθρωποι τα θεωρούν οικεία (Δελβερούδη, 2001: 45). Κάθε γλώσσα έχει συγκεκριμένους κανόνες που καθορίζουν το γλωσσικό της σύστημα. Φυσικά όμως δεν αναιρείται το γεγονός ότι οι ομιλητές της μπορούν να αξιοποιήσουν διαφορετικά στοιχεία για να αποδώσουν την ιδιότητα που έχουν στην κοινωνία. Κατά συνέπεια οι γλώσσες δεν είναι απλώς οι κανόνες που ορίζουν και το ίδιο το γλωσσικό σύστημα αλλά μπορούν να αφορούν και τις κοινωνικές λειτουργίες στο πλαίσιο ενός ευρύτερου κοινωνικού συνόλου.

Σύμφωνα με τα όσα υποστήριξε ο Saussure (όπως αναφέρεται στο Μπασλής, 2017: 55) η γλώσσα μπορεί να διακριθεί σε λόγο και ομιλία. Η ομιλία αναφέρεται στη γλωσσική συμπεριφορά που έχει ο ομιλητής σε ένα συγκεκριμένο τόπο και χρόνο. Η γλώσσα είναι ένα σύνολο από διαλέκτους και ποικιλίες, που έχουν ομοιότητες όσον αφορά τη γλωσσολογική τους σκοπιά και μπορούν να διαφοροποιηθούν ανάλογα το κοινωνικό και πολιτισμικό τους πλαίσιο. Στην κοινωνία υπάρχουν διάφορα στοιχεία της γλώσσας που βρίσκονται σε άμεση εξάρτηση με άλλους παράγοντες που δεν αφορούν άμεσα τη γλώσσα. Ενδεικτικά παραδείγματα αντίστοιχων παραγόντων είναι η ηλικία, το φύλο, το επάγγελμα και η γεωγραφική και κοινωνική καταγωγή. Δύο άνθρωποι δεν είναι εφικτό να μιλούν αποκλειστικά με τον ίδιο τρόπο καθώς μπορεί η γλώσσα τους να διαφοροποιείται (Holmes, 2016: 65).

Οι κοινότητες μπορεί να εμφανίζουν ποικιλία όσον αφορά την εκφραστικότητα των ατόμων που τις χρησιμοποιούν, τα γλωσσικά και κοινωνικά τους στοιχεία. Πρόκειται για παράγοντες που διαμορφώνουν ουσιαστικά την ποικιλία της γλώσσας. Ένας από αυτούς τους παράγοντες είναι ο γεωγραφικός χώρος που κατοικεί ο ομιλητής. Άλλοι παράγοντες είναι τα κοινωνικά του χαρακτηριστικά, η συνύπαρξη των γλωσσών σε συγκεκριμένες κοινωνίες καθώς επίσης και η κατάσταση στην οποία συνομιλούν (Αρχάκης & Κονδύλη, 2011: 45).

1.2.2. Οι στάσεις των ατόμων απέναντι στη γλωσσική ποικιλότητα

Οι διαφορετικές γλώσσες μπορούν να χαρακτηριστούν από ποικιλομορφία ή αλλιώς διαφορετικά χαρακτηριστικά. Οι στάσεις των ατόμων απέναντι στις γλώσσες διαμορφώνονται με βάση τις πεποιθήσεις που έχουν και αφορούν τη φύση ή τα άλλα γλωσσικά τους χαρακτηριστικά. Με αυτό τον τρόπο αναδεικνύονται οι συναισθηματικοί, νοητικοί και αξιολογικοί δείκτες που αφορούν τις κρίσεις σχετικά με τις γεωγραφικές ποικιλίες ή τους χρήστες τους (Κακριδή – Φερράρι, 2007: 34). Οι στάσεις των ατόμων για τη γλωσσική τους ποικιλία προέρχονται από τις γλωσσικές ιδεολογίες που αναπτύσσουν ή από τα αντίστοιχα στερεότυπα που διαμορφώνουν και είναι άρρηκτα συνδεδεμένα με την αξιολόγηση καθώς επίσης και με τον παραγκωνισμό των διαλέκτων.

Οι στάσεις των ατόμων σχετικά με τις ποικιλομορφία των γλωσσών μπορεί να σχετίζονται με την ύπαρξη αλλά και με τη μορφολογία που έχουν. Οι στάσεις καθώς επίσης και οι προκαταλήψεις δεν αφορούν την ίδια τη γλώσσα αλλά τους χρήστες της (Αραποπούλου, 2002: 19). Οι απόψεις καθώς επίσης και τα συναισθήματα που είναι τα επικρατέστερα μπορούν να επεκταθούν στις γλωσσικές παραγωγές και να δημιουργήσουν διαφοροποιήσεις στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται.

Οι επίσημοι θεσμοί μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης φαίνεται ότι προβάλλουν την πρότυπη γλώσσα (Δραγώνα και συν., 2001: 29). Η επικράτηση μιας συγκεκριμένης ποικιλίας δεν οφείλεται στο ότι υπερτερεί έναντι των άλλων αλλά κυρίως εξυπηρετεί στο ότι πραγματώνονται οι πολιτικές σκοπιμότητες, που σχετίζονται με τη δημιουργία της ενιαίας ταυτότητας καθώς επίσης και με τον περιορισμό των διαφορετικών στοιχείων στο πλαίσιο ενός κράτους (Ντίνας & Ζαρκογιάννη, 2009: 56). Ορισμένοι διάλεκτοι υποτιμούνται και αυτό επιβάλλεται από το θεσμό του σχολείου. Τα σχολεία και οι υπόλοιποι κρατικοί μηχανισμοί τείνουν να προωθούν την πρότυπη γλώσσα ως ανώτερη (Τσιτσιπής, 2001: 20).

Όταν υπάρχουν επίσημες περιστάσεις και ο χρήστης χρησιμοποιεί τις γλωσσικές ποικιλίες φαίνεται πως δεν έχει λάβει την κατάλληλη μόρφωση. Έτσι ενισχύονται οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα εναντίον τους. Προφανώς και χρειάζεται να τροποποιηθούν οι στάσεις των ατόμων για τις γλωσσικές ποικιλίες προκειμένου να σταματήσει η αναπαραγωγή αυτών των στερεοτύπων και των προκαταλήψεων (Κωστούλα-Μακράκη, 2001: 67). Η Αγγελούπουλου (2010: 76) υποστήριξε ότι όταν η γλωσσική ετερογένεια σταματά να αντιμετωπίζει σαν να είναι κάτι το διαφορετικό τότε τροποποιούνται οι πεποιθήσεις για τις γεωγραφικές ποικιλίες. Η διατήρηση μιας γλώσσας είναι καθοριστικής σημασίας και σε αυτή πρωταρχικό ρόλο διαδραματίζουν οι στάσεις των ατόμων προκειμένου να διαφυλάξουν, να αποδυναμώσουν ή να εξαφανίσουν τα επιμέρους στοιχεία της.

1.2.3. Ο ρόλος της τηλεόρασης στη διαμόρφωση της εθνικής ταυτότητας

Η τηλεόραση διαμορφώνει την εθνική ταυτότητα των κατοίκων. Ο Abercrombie (1997: 42) διατύπωσε την άποψη ότι η τηλεόραση είναι ένας τομέας

που μπορεί να δημιουργήσει τη μαζική μνήμη στις εικόνες και τις εμπειρίες που συνδέουν τους τηλεθεατές μεταξύ τους. Πολλές φορές οι συγκεκριμένοι τηλεθεατές προέρχονται από ανόμοια περιβάλλοντα. Με βάση λοιπόν αυτή την άποψη η εθνική ταυτότητα δεν είναι μόνο μία και ακλόνητη πεποίθηση αλλά δημιουργείται από την ίδια την κοινωνία κι έτσι μπορεί να αποτελέσει προϊόν των τηλεοπτικών και των υπόλοιπων κειμενικών αναπαραστάσεων (Στάμου & Ντίνας, 2011: 39). Σύμφωνα με τον Hall (1992: 29) οι πολιτισμοί μπορούν να διαμορφώσουν τις δικές τους μοναδικές ταυτότητες και να τις συσχετίσουν με το έθνος. Έτσι οι κάτοικοι μιας χώρας ταυτίζονται με την εθνική τους ταυτότητα. Κατά συνέπεια ένα έθνος μπορεί να χαρακτηριστεί από ετερογένεια και η τηλεόραση μπορεί να διαχειριστεί την ποικιλομορφία της καθώς προωθεί την ομοιογένεια των κατοίκων και την εθνική τους ταυτότητα (Στάμου & Ντίνας, 2011: 25).

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην τηλεόραση μπορεί να βοηθήσει στη δημιουργία της εθνικής ταυτότητας των θεατών. Η χρήση της εθνικής γλώσσας μπορεί να δώσει τον εθνικό της χαρακτήρα. Η τηλεοπτική γλώσσα μπορεί να διαπλάσει τις κατάλληλες εικόνες και τις πεποιθήσεις για αυτήν και δημιουργείται η εθνική ταυτότητα των θεατών. Οι τηλεοπτικές σειρές που προβάλλουν συγκεκριμένες ποικιλίες της γλώσσας προωθούν ορισμένα στερεότυπα για συγκεκριμένους ιδιοματισμούς της και ορισμένες κοινωνικές ομάδες. Έτσι αναπτύσσονται οι αντιλήψεις σχετικά με τις εθνικές ή κοινωνικές ταυτότητες του τηλεοπτικού κοινού (Στάμου & Ντίνας, 2011: 33).

1.2.4. Η χρήση του χιούμορ ως μηχανισμός στοχοποίησης

Η έννοια του χιούμορ είναι αρκετά δύσκολο να οριστεί. Η Hay (2001: 31) διατύπωσε την άποψη ότι το χιούμορ είναι κάτι που προβάλλει ο ομιλητής ως αστείο. Όμως δεν είναι αντικειμενικός ο τρόπος με τον οποίο περιγράφει συγκεκριμένα γεγονότα. Τα δύο κύρια χαρακτηριστικά του είναι η ασυμβατότητα και το γέλιο (Τσάμη και συν., 2016: 274). Το χιούμορ συνδέεται πολύ συχνά με το γέλιο. Η Hay (2001: 21) ισχυρίστηκε ότι το γέλιο που προκαλούν οι ήρωες των τηλεοπτικών σειρών στους θεατές δείχνει την ασυμβατότητα τους και ορίζεται από το συμφραστικό πλαίσιο μέσα στο οποίο δεν είναι δυνατόν να ερμηνευθεί ένα κείμενο

της μαζικής κουλτούρας. Οι ήρωες των τηλεοπτικών σειρών στοχοποιούνται με χιούμορ όταν η γλωσσική τους συμπεριφορά δεν είναι η ίδια με την κυρίαρχη γλώσσα που μιλούν οι τηλεθεατές. Δηλαδή όταν οι ομιλητές φαίνεται ότι διαφέρουν από την ιδεολογία της γλωσσικής ομοιογένειας, της οριοθέτησης των γλωσσικών ποικιλιών και της απόλυτης διάκρισης (Archakis et al., 2014, 2015; Τσάμη και συν., 2014: 55).

Κάθε ηθοποιός που χρησιμοποιεί στο ρόλο του μια διάλεκτο ουσιαστικά αποτυπώνει διαφορετικά στοιχεία στην κοινωνική ταυτότητα τόσο του ήρωα όσο και των τηλεθεατών. Η Τσάκωνα (2004: 39) διαπίστωσε ότι οι παράμετροι που βοηθούν τον ηθοποιό σε αυτή την πράξη είναι η γνωστική αντίθεση που παρατηρείται ανάμεσα σε δύο γνωστικά σχήματα που παρουσιάζονται στο κείμενο ή στο σενάριο, η κατάσταση ή αλλιώς οι περιστάσεις που παρουσιάζονται στο πλαίσιο ενός κειμένου και συμβάλλουν στην κριτική σκέψη των θεατών. Ακόμα μία παράμετρος είναι ο στόχος που σχετίζεται με μια ομάδα ή συγκεκριμένες πεποιθήσεις και κοινωνικές αντιλήψεις και η γλώσσα που περιλαμβάνει συγκεκριμένες φράσεις, που επιλέχθηκαν από τους σεναριογράφους για να διαπιστωθεί η διάλεκτος και η διαφορά από την πρότυπη γλώσσα. Ο Canaki (2010: 20) διαπίστωσε ότι η χρήση των γεωγραφικών ποικιλιών ουσιαστικά προκαλεί το γέλιο στους θεατές χωρίς να προβάλλεται κάποιο αστείο γεγονός.

1.2.5. Η γλωσσική ποικιλότητα στο λόγο της μαζικής κουλτούρας

Από τη δεκαετία του 1960 έχει μελετηθεί η γλωσσική ποικιλότητα ως ένα από τα βασικά αντικείμενα της κοινωνιογλωσσολογίας. Η επιδίωξη της γλωσσικής ομοιογένειας είναι να παραγκωνιστούν και να στιγματιστούν οι γεωγραφικές ποικιλίες. Πιο αναλυτικά η γλωσσική ομοιογένεια και η χρήση μίας και μοναδικής γλώσσας στηρίζεται στην άποψη ότι οι γλώσσες καθώς επίσης και οι ποικιλίες τους διαμορφώνονται με πιο αυστηρά όρια και συστήματα και απαιτούν συγκεκριμένες κοινωνικές περιστάσεις (Blommaert & Rampton, 2011: 34; Busch, 2012: 98; Heller, 2007: 58). Ουσιαστικά όταν κάποιος αναφέρεται στο λόγο της μαζικής κουλτούρας τότε η κινητήρια δύναμη είναι να ενισχυθεί η γλωσσική ομοιογένεια και να

υποβαθμιστούν όλοι οι υπόλοιποι διάλεκτοι. Με αυτό τον τρόπο διακρίνονται καλύτερα τα γλωσσικά χαρακτηριστικά που έχουν τα άτομα.

Ο λόγος της μαζικής κουλτούρας μελετήθηκε αρκετά το τελευταίο χρονικό διάστημα (Georgakopoulou, 2000: 100; Androutsopoulos, 2010: 40; Στάμου & Ντίνας, 2011: 87; Μαρωνίτη και συν., 2016: 50). Μέχρι πρότινος οι κοινωνιογλωσσολόγοι δεν το μελετούσαν καθώς το επίκεντρο δεν αφορούσε την αυθεντικότητα των ομιλητών (Στάμου, 2012: 21). Η μαζική κουλτούρα όμως αναφέρεται στον τρόπο με τον οποίο προβάλλονται τα φαινόμενα της γλωσσικής ποικιλότητας (Coupland, 2009: 50; Archakis et al., 2014, 2015: 35; Fterniati et al., 2015: 34; Τσάμη και συν., 2014: 273; Stamou, 2011, 2014: 24).

Όσον αφορά τη γλωσσική ποικιλότητα που παρατηρείται στον τηλεοπτικό λόγο χρειάζεται να επισημανθεί η υπερίσχυση ενός συγκεκριμένου ύφους στο δημόσιο λόγο (Χατζησαββίδης, 2008: 59) και της τάσης να παγκοσμιοποιηθεί μια τοπικότητα (Στάμου, 2012: 89). Ο Androutsopoulos (2010: 70) υποστήριξε την άποψη ότι τα πιο βασικά είδη της μαζικής κουλτούρας είναι αυτά που αναφέρονται στη γεωγραφική καθώς επίσης και στην κοινωνική και γλωσσική ποικιλότητα. Με άλλα λόγια είναι τα προγράμματα στα οποία συμμετέχει άμεσα το κοινό, όπως για παράδειγμα στα τηλεπαιχνίδια, στα ριάλιτι, στα ειδησεογραφικά ρεπορτάζ κλπ., όπου οι θεατές ακούν τους κυρίαρχους γλωσσικούς κώδικες των καθημερινών ανθρώπων. Ένα άλλο παράδειγμα είναι τα τοπικά κανάλια ή τα τοπικά μέσα μαζικής ενημέρωσης που προβάλλουν τοπικές ειδήσεις και τα προγράμματα που έχουν ως αποδέκτες τους πληθυσμούς της διασποράς. Ένα ακόμα παράδειγμα είναι η χρήση του υπολογιστή, όπως για παράδειγμα στους διάφορους ιστοτόπους παρουσιάζονται συγκεκριμένες γλωσσικές πρακτικές όπως επίσης και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το τελευταίο παράδειγμα που θα αναφερθεί είναι η μυθοποίηση, δηλαδή οι τηλεοπτικές σειρές, οι ταινίες, τα λογοτεχνικά βιβλία, οι διαφημίσεις και τα τραγούδια.

Με βάση όλα αυτά τα στοιχεία διακρίνονται δύο κατηγορίες χρήσης της γλωσσικής ποικιλότητας στα κείμενα. Η μία είναι η πρωτογενής, δηλαδή οι γλωσσικές ποικιλίες που χρησιμοποιούνται στις κοινωνικές ομάδες και η δεύτερη είναι η δευτερογενής, στην οποία ανήκουν οι γλωσσικοί κώδικες που επιλέγονται να αναπαρασταθούν ή αλλιώς ο τρόπος με τον οποίο μια τηλεοπτική σειρά είναι σε θέση να αναπαριστά τις γλωσσικές πρακτικές. Τα κείμενα της μαζικής κουλτούρας δεν

είναι πάντα ένας καθρέφτης του τι ακριβώς επικρατεί στην κοινωνιογλωσσική πραγματικότητα. Αυτό συμβαίνει για δεν παρουσιάζουν με αληθοφανή τρόπο το πώς ακριβώς μιλούν οι άνθρωποι και ο κύριος στόχος των σεναριογράφων είναι να επισημανθεί ένας συγκεκριμένος τρόπος ομιλίας και όχι να αποτυπωθεί με μεγάλη ακρίβεια ένας συγκεκριμένο γλωσσικός κώδικας (Bell, 1992: 49).

Ο Androutsopoulos (2010: 39) εξέφρασε την άποψη ότι τα κείμενα της μαζικής κουλτούρας ουσιαστικά δείχνουν τις διαφορετικές γλωσσικές ποικιλίες που παρουσιάζονται από μία συγκεκριμένη οπτική γωνία και αποτυπώνονται συγκεκριμένες εκφάνσεις που αφορούν το γλωσσικό κώδικα και την κοινωνική πραγματικότητα. Σε αυτό το πλαίσιο ο Agha (2003: 44) διατύπωσε την άποψη ότι η μαζική κουλτούρα είναι μια πρακτική και τα μηνύματα που μεταφέρει αφορούν κυρίως τις πεποιθήσεις για τα κοινωνικά νοήματα, όπως για παράδειγμα για τον τρόπο με τον οποίο μιλάνε ή πρέπει να μιλάνε οι καθηγητές, οι σερβιτόροι, οι γυναίκες κλπ. Η μαζική κουλτούρα με βάση αυτή την άποψη είναι ένα μέσο που καταχωρούνται οι γλωσσικές ποικιλίες. Με άλλα λόγια ο τρόπος με τον οποίο συνδέεται η γλωσσική κοινότητα με πολύ συγκεκριμένες ταυτότητα και κοινωνικά μηνύματα. Ο Stamou (2014: 55) ισχυρίστηκε ότι η μελέτη της μαζικής κουλτούρας ουσιαστικά διευρύνει την ιδεολογική λειτουργία των αναπαραστάσεων για την γλωσσική ποικιλότητα κι έτσι διαμορφώνεται η κοινωνιογλωσσική πραγματικότητα.

Η μαζική κουλτούρα μπορεί να αναπαραστήσει πολλές από τις γεωγραφικές ποικιλίες και τους τρόπους δράσης κι εν γένει τη γλωσσική ομοιογένεια. Πολλές φορές στους ήρωες των τηλεοπτικών σειρών παρατηρείται ότι όταν χρησιμοποιούν διαφορετικές γεωγραφικές ποικιλίες, εμφανίζονται και ως κατώτερα κοινωνικά όντα που δεν έχουν πολύ αναπτυγμένο το μορφωτικό τους επίπεδο. Οι ήρωες που μιλούν την κυρίαρχη γλώσσα συνήθως πρωταγωνιστούν και παρουσιάζεται ότι έχουν υψηλό κύρος ή είναι επιφανή άτομα (Stamou, 2014: 40). Τα άτομα που χρησιμοποιούν τους στιγματισμένους γλωσσικούς κώδικες πολλές φορές εμφανίζεται ότι είναι απομονωμένα κι έχουν πολύ λίγες επικοινωνιακές δεξιότητες, δυσκολεύονται να κάνουν φίλους ή να αναπτύξουν υγιείς διαπροσωπικές σχέσεις. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν μπορούν να αναπροσαρμόσουν τα όσα λένε στον τρόπο με τον οποίο μιλάει ο πρωταγωνιστής. Από την άλλη πλευρά οι ήρωες που εμφανίζεται ότι χρησιμοποιούν τις γλωσσικές ποικιλίες που αφορούν το αυξημένο γόητρο παρουσιάζονται τις περισσότερες φορές ως άτομα που έχουν ιδιαίτερη επικοινωνιακή ευελιξία.

Η Georgakopoulou (2000: 35) είπε ότι οι χαρακτήρες των τηλεοπτικών σειρών διαφοροποιούνται με βάση τη γλώσσα που χρησιμοποιούν, κι έτσι διακρίνονται οι πρωταγωνιστικοί ρόλοι από τους δευτερεύοντες. Σε αντίθεση με τους πρωταγωνιστές των τηλεοπτικών σειρών που τείνουν να χρησιμοποιούν την κυρίαρχη γλωσσική ποικιλία οι δευτερεύοντες ρόλοι τείνουν να χρησιμοποιούν τις διαφοροποιήσεις (Androutsopoulos, 2010: 58). Η κατανομή των ρόλων με αυτόν ακριβώς τον τρόπο δεν είναι τυχαία και εμμέσως πλην σαφώς προωθείται η γλωσσική ομοιογένεια παρόλο που υπάρχουν γλωσσικές διαφοροποιήσεις. Ο τρόπος με τον οποίο αναπαρίσταται ο λόγος συγκεκριμένων ατόμων στις τηλεοπτικές σειρές τείνει να στοχοποιεί συγκεκριμένους ανθρώπους και να προβάλλει συγκεκριμένες ιδεολογίες (Πολίτης, 2001: 38). Οτιδήποτε διαφέρει από το μέσο όρο ή από αυτό που θεωρείται ότι είναι κυρίαρχη γλωσσική ποικιλία αποδοκιμάζεται και ακολουθεί κατακραυγή. Δημιουργούνται αρνητικές πεποιθήσεις και στάσεις για αυτή την ομάδα των ατόμων, που προβάλλεται μέσα από τους ήρωες των τηλεοπτικών σειρών. Συνεπώς οι κάτοικοι μιας χώρας τείνουν να εφαρμόζουν αυτές τις απόψεις και στην καθημερινότητα τους είτε συνειδητά είτε ασυνείδητα. Έτσι απομονώνουν συγκεκριμένες ομάδες ατόμων και θεωρούν ότι είναι καλύτεροι επειδή ανήκουν στην κυρίαρχη ομάδα. Όμως όπως γίνεται εύκολα κατανοητό κάτι τέτοιο δεν μπορεί να ισχύει. Ο άκαμπτος και μονολιθικός τρόπος με τον οποίο αναπαρίσταται η ομιλία των ηρώων που έχουν χαμηλό κοινωνικό προφίλ τις περισσότερες φορές δημιουργεί σύγχυση στο τηλεοπτικό κοινό και πάρα πολλά αρνητικά σχόλια.

Κατά συνέπεια και με βάση τα όσα αναφέρθηκαν ο λόγος της μαζικής κουλτούρας είναι ετερογλωσσικός (Bakhtin, 1981: 29). Αυτό σημαίνει ότι οι γεωγραφικές ποικιλίες σε αυτά τα κείμενα δεν παρουσιάζονται πάντα με τρόπο που να συνυπάρχουν αρμονικά και να διαμορφώνουν ένα περιβάλλον στο οποίο αποτυπώνονται όλες οι γλωσσικές ποικιλίες (Στάμου & Ντίνας, 2011: 43). Εκείνο που υλοποιείται είναι η ιεράρχηση και η αξιολόγηση στις γλωσσικές ποικιλίες με βάση την κυρίαρχη γλωσσική κοινότητα. Παράλληλα οι χρήστες των μη πρότυπων γλωσσικών ποικιλιών εξαναγκάζονται από τους εκπροσώπους της κυρίαρχης γλώσσας να πετύχουν τη γλωσσική ομογενοποίηση (Blackledge, 2005: 88; Fairclough, 1989: 98).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Η ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Οι πληροφορίες που υπάρχουν σε αυτό το κεφάλαιο για το σίριαλ έχουν αντληθεί από διάφορες ιστοσελίδες στο διαδίκτυο Βικιπαίδεια https://el.wikipedia.org/wiki/Κωνσταντίνου_και_Ελένης (πρόσβαση στις 10 Μαρτίου 2023). Επίσης περιγράφονται η μέθοδος που ακολουθήθηκε για να πραγματοποιηθεί η εργασία, τα ερευνητικά ερωτήματα, οι μέθοδοι και τα εργαλεία έρευνας καθώς επίσης και η μέθοδος ανάλυσης των δεδομένων που ήταν η ποιοτική.

2.1. Το σίριαλ «Κωνσταντίνου & Ελένης»

Το σίριαλ «Κωνσταντίνου & Ελένης» προβλήθηκε στον ANT1 από το 1998 ως το 2000. Οι πρωταγωνιστές ήταν ο Χάρης Ρώμας, η Ελένη Ράντου, ο Βασίλης Κούκουρας, η Μαρία Λεκάκη, ο Στέργιος Νένης και η Καλλιρόη Μυριαγκού. Το κεντρικό θέμα του σίριαλ ήταν η συγκατοίκηση δύο εντελώς διαφορετικών ανθρώπων που χρειάστηκε να μοιράσουν ένα σπίτι που κληρονόμησαν στη μέση. Έτσι τοποθέτησαν στους κοινόχρηστους χώρους μία ταινία. Η παραγωγή ήταν της εταιρείας TV Έψιλον. Τα γυρίσματα της σειράς έγιναν στο Studio Κάπα. Η μουσική του σίριαλ ήταν του Πασκουάλ Μαρκίνα Νάρο.

Η σειρά από τον πρώτο κύκλο προβολής της σημείωσε πολύ υψηλά ποσοστά τηλεθέασης. Τα υψηλά ποσοστά της σειράς τη βοήθησαν να συνεχιστεί και στο β κύκλο. Από το καλοκαίρι του 2000 και ως σήμερα η σειρά επαναπροβάλλεται συνεχώς στην καθημερινή μεσημεριανή ζώνη του σταθμού.

2.2. Η πλοκή

Η σειρά διαδραματίστηκε σε ένα σπίτι στο Μαρούσι, το οποίο φαίνεται ότι κληρονόμησαν τόσο ο καθηγητής Κωνσταντίνος Κατακουζηνός όσο και η σερβιτόρα

Ελένη Βλαχάκη. Το σπίτι βρισκόταν στην οδό Σπύρου Λούη. Οι δύο πρωταγωνιστές είναι εξ ολοκλήρου αντίθετες προσωπικότητες. Η συγκατοίκηση προέκυψε ξαφνικά έπειτα από ένα νομικό πρόβλημα.

Ο θεός του Κωνσταντίνου άφησε δύο διαθήκες, χωρίς να γνωρίζει κανείς ποια είναι η πρώτη και ποια η δεύτερη. Έτσι όλη η σειρά αποτελείται από τις συγκρούσεις των δύο βασικών ηρώων. Τη ζωή τους πλαισιώνουν τέσσερις ακόμα άνθρωποι. Ο Μάνθος Φουστάνος (Βασίλης Κούκουρας) είναι παιδικός φίλος του Κωνσταντίνου. Η Πέγκυ Καρά (Μαρία Λεκάκη) είναι αρραβωνιστική του Μάνθου και συνάδελφος της Ελένης. Η Ματίνα Μανταρινάκη (Καλλιρόη Μυριαγκού) είναι μία γειτόνισσα τους που καθημερινά φέρνει φαγητό στο σπίτι κι έχει έναν κατάκοιτο πατέρα. Ο Νικόλας Βαρθακούλιας (Στέργιος Νένης) είναι ο μπάρμαν στο χώρο εργασίας της Ελένης. Οι περισσότεροι χώροι στους οποίους διεξάγονται τα γεγονότα είναι το σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης, το σπίτι του Μάνθου, που φαίνεται να έχει πολλές σχέσεις και το μπαρ στο οποίο εργάζονται η Ελένη, η Πέγκυ και ο Νικόλας. Σε ορισμένα επεισόδια υπήρξαν και εξωτερικά γυρίσματα στο νησί της Ύδρας ή σε εξωτερικούς χώρους στο Μαρούσι.

2.3. Η δημοτικότητα και η υστεροφημία

Η συγκεκριμένη σειρά επιλέχθηκε γιατί είναι μια από τις πιο δημοφιλείς σειρές στην ελληνική ιδιωτική τηλεόραση. Πάρα πολλοί άνθρωποι συνεχίζουν να την παρακολουθούν με αμείωτο ενδιαφέρον, παρόλο που τόσα χρόνια μετά γνωρίζουν απέξω τους διαλόγους. Μέχρι και σήμερα έχει ευρεία κοινωνική απήχηση λόγω των θεμάτων που διαπραγματεύεται. Είναι μια σειρά που κατέχει το ρεκόρ της υψηλότερης τηλεθέασης κι έχει προβληθεί τόσες φορές σε επανάληψη, όσο οποιαδήποτε άλλη σειρά. Συνεχίζει να κάνει υψηλά νούμερα τηλεθέασης. Οι πρωταγωνιστές μέχρι σήμερα θεωρούνται ότι είναι ένα από τα κορυφαία ζευγάρια που πέρασε ποτέ από την ιστορία της ελληνικής τηλεόρασης και ειδικά των κωμικών σίριαλ. Εξαιτίας των πολλών επαναλήψεων η σειρά έχει θεωρηθεί ότι είναι καλτ κι έγινε ιδιαίτερα δημοφιλής ακόμα και σε τηλεθεατές που δεν είχαν γεννηθεί κατά την πρώτη τηλεοπτική της προβολή.

2.4. Τα ερευνητικά ερωτήματα

Τα ερευνητικά ερωτήματα της παρούσας εργασίας συνοψίζονται ως εξής:

Ποιες είναι οι ιδεολογικές λειτουργίες της τηλεοπτικής σειράς που μελετάται;

Ποιες είναι οι εθνικιστικές απόψεις της τηλεοπτικής σειράς που μελετάται;

2.5. Καθορισμός δείγματος

Όλα τα επεισόδια της σειράς «Κωνσταντίνου και Ελένης» που επιλέχθηκαν δείχνουν είτε εθνικιστικές είτε ιδεολογικές λειτουργίες των σεναριογράφων. Ο λόγος που επιλέχθηκαν τα συγκεκριμένα επεισόδια είναι γιατί σε αυτά υπάρχουν οι κυρίαρχες εθνικιστικές απόψεις και οι ιδεολογικές προεκτάσεις. Κάθε φορά που προβάλλεται μια άποψη, διακωμωδείται καθώς η σειρά ανήκει στο είδος της κωμωδίας. Υπάρχουν 100 επεισόδια, όμως σε αυτά υπάρχει πληθώρα από στερεότυπα και προκαταλήψεις.

2.6. Ο σκοπός της έρευνας

Η ιδέα για την παρούσα εργασία δημιουργήθηκε καθώς η συγκεκριμένη σειρά που μελετάται έχει προβληθεί πάρα πολλές φορές από την τηλεόραση. Έτσι έχουν

μεταφερθεί στο ευρύ κοινό, ακόμα και σε εκείνους που πιθανόν δεν ζούσαν όταν η σειρά προβλήθηκε για πρώτη φορά όλες οι εθνικιστικές και ιδεολογικές απόψεις των σεναριογράφων. Σκιαγραφείται ο τρόπος και ο βαθμός στον οποίο η σειρά επηρέασε τους θεατές της.

2.7. Μέθοδοι και εργαλεία έρευνας

Η μέθοδος έρευνας που εφαρμόστηκε στην εργασία είναι η ποιοτική. Η ποιοτική έρευνα αποτελεί μία διερευνητική μέθοδο. Ο στόχος της είναι να κατανοήσει τα κοινωνικά φαινόμενα και να απαντηθούν τα ερωτήματα σχετικά με το πώς και το γιατί των φαινομένων που μελετώνται. Μέσω αυτής της μεθόδου διερευνώνται σε βάθος οι στάσεις, οι αναπαραστάσεις, οι απόψεις και τα συναισθήματα των ατόμων. Οι Ίσαρη & Πουρκός (2015: 50) υποστήριξαν την άποψη ότι η ποιοτική έρευνα θέτει στο επίκεντρο τον παρατηρητή. Σκοπός του είναι να διερευνήσει τι ακριβώς συμβαίνει στον κόσμο γύρω του. Οι πρακτικές που χρησιμοποιούνται στην ποιοτική έρευνα παρουσιάζουν τις ερμηνείες και τις πρακτικές του κόσμου και δίνουν μορφή σε αυτόν. Μπορούν να τον μετασχηματίσουν εφόσον κριθεί αναγκαίο ή να μετατρέψουν το υλικό του μέσα από τις συνεντεύξεις, τις συζητήσεις, τις μαγνητοφωνήσεις κλπ. Επομένως φαίνεται ότι η ποιοτική έρευνα είναι ερμηνευτική και νατουραλιστική.

Επιπλέον ένα ακόμη χαρακτηριστικό της είναι ότι μέσω αυτής της μεθοδολογίας δίνεται η πρόσβαση στην υποκειμενική εμπειρία των άλλων ατόμων. Ο ερευνητής έχει ως στόχο στο να συλλάβει και να κατανοήσει τα νοήματα των ατόμων και όχι τόσο τα νοήματα που προκύπτουν από τη μελέτη της βιβλιογραφίας. Επομένως πρόκειται για μια ολιστική κατανόησης της συμπεριφοράς και μερικά από τα κύρια πλεονεκτήματα είναι ότι έχει μικρό δείγμα, αναλύεται ο λόγος ή το κείμενο κάθε φορά και είναι ευέλικτη (Ίσαρη & Πουρκός, 2015: 37).

2.7.1. Μέθοδος ανάλυσης δεδομένων

Μέθοδο ανάλυσης των δεδομένων αποτελεί η θεματική ανάλυση που χρησιμοποιήθηκε με σκοπό να αναλυθούν οι γραπτές και οι προφορικές πληροφορίες των επεισοδίων. Η συγκεκριμένη μέθοδος εντοπίζει, περιγράφει, αναφέρει και θεματοποιεί τα νοηματικά μοτίβα (Braun & Clark, 2006). Σύμφωνα με την άποψη του Bryan (2017: 77) τα θεματικά μοτίβα έχουν τη δυνατότητα να ερμηνεύουν θεωρητικά τα δεδομένα. Ένα από τα κύρια πλεονεκτήματα της μεθόδου είναι η ελευθερία και η ευελιξία της (Braun & Clark, 2006: 60). Όμως η ελευθερία σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι η ανάλυση θα πραγματοποιηθεί χωρίς να υπάρχει ένα επιστημονικό υπόβαθρο.

Επιπλέον ο Willig (2008: 49) ισχυρίστηκε ότι η θεματική ανάλυση μπορεί να εφαρμοστεί σε διαφορετικά επιστημονικά πεδία, όπως για παράδειγμα στον κονστρουξιονισμό, στη φαινομενολογία κλπ. Ο ερευνητής μπορεί να προσδιορίσει με μεγάλη ακρίβεια τι είναι σημαντικό για την ανάλυση του και να θέσει τα ερευνητικά του ερωτήματα. Ο ερευνητής είναι αναγκαίο να χαρακτηρίζεται από σαφήνεια σε όσα διατυπώνει και να έχει ως στόχο να μάθει τα μοτίβα που εντοπίζει κατά τη διαδικασία της ανάλυσης του. Επιχειρεί να ερμηνεύσει ό,τι εντοπίζει και να το τεκμηριώσει βιβλιογραφικά. Ένα από τα μειονεκτήματα της μεθόδου είναι ότι δεν μπορεί να οριοθετηθεί με σαφήνεια (Braun & Clark, 2006: 61; Willig, 2008: 50).

Η επεξεργασία των επεισοδίων που επιλέχθηκαν ξεκίνησε αρχικά από την αφηγηματική τους λειτουργία. Οι καρτέλες ανάλυσης περιελάμβαναν στοιχεία σχετικά με τους βασικούς πρωταγωνιστές, τον τόπο αλλά και τον τρόπο της αφήγησης. Επιπλέον υπάρχουν στοιχεία για το μοντάζ, τα πλάνα, τη λήψη και τον ήχο. Όταν πραγματοποιήθηκε η προσεκτική παρακολούθηση των επεισοδίων του σίριαλ, εντοπίστηκαν εκείνες οι πληροφορίες και οι σκηνές που έδιναν τις κατάλληλες πληροφορίες ώστε να απαντηθούν τα ερευνητικά ερωτήματα (Braun & Clarke, 2012: 62). Τα ερευνητικά ερωτήματα λειτούργησαν ως μια πυξίδα ώστε να διερευνηθούν όλες οι πληροφορίες. Ο ερευνητής που ακολουθεί τη συγκεκριμένη μέθοδο χρειάζεται να παράγει και να συγκροτήσει τα θέματά του παρά να τα ανακαλύψει (Τσιώλης, 2016: 473).

Το επόμενο βήμα ήταν να κωδικοποιηθούν κατάλληλα τα δεδομένα και να πραγματοποιηθεί η θεματική ανάλυση. Στην υλοποίησή της αξιοποιήθηκαν οι διαδικασίες της εμπειρικά θεμελιωμένης θεωρίας (Bryman, 2017: 68). Έπειτα συσχετίστηκαν οι πληροφορίες και αναζητήθηκαν τα κοινά στοιχεία ανάμεσα στα επεισόδια με βάση τις έννοιες που μελετήθηκαν. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε η αξονική κωδικοποίηση, δηλαδή έγιναν προσπάθειες ώστε να μειωθούν οι έννοιες και να μετατραπούν σε κώδικες ανώτερης τάξης. Η τελική κωδικοποίηση των κατηγοριών έγινε έπειτα από την αναλυτική περιγραφή των δεδομένων. Οι κατηγορίες που διαμορφώθηκαν έδειξαν τα τελικά αποτελέσματα και το κυρίαρχο μοτίβο του κάθε επεισοδίου.

Πίνακας 1: Οι θεματικές κατηγορίες

Χαρακτήρες ταινία	Όνομα, Εξωτερική εμφάνιση, ενδυμασία, χροιά/τόνος φωνής, Ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, Ποιοι είναι, Τι αναζητούν, Πώς σχετίζεται με τους υπόλοιπους χαρακτήρες
Γεγονότα	Ανάλυση τους
Φιλμική αφήγηση	Απρόσωπη αφήγηση., Παρουσία αφηγητή, Χρόνος αφήγησης (γραμμική, με χρονικές ανακολουθίες), Διάρκεια (Ελλείψεις, περίληψη, παύση), Μοντάζ (Γραμμικό, Αντίστροφο, Εναλλασσόμενο, Παράλληλο, Γρήγορο)
Οπτική ρηματοποίηση ιδεών I	Πεδίο (Εντός, Εκτός, Βάθος), Πλάνα (Γενικό/Πολύ γενικό, Μεσαίο, Κοντινό/Πολύ κοντινό), Υποκειμενικό
Οπτική ρηματοποίηση ιδεών II	Λήψη (Ύψος κάμερας, ευθεία, πλονζέ, κοντρ πλονζέ, ομπλίκ), Λήψη (κίνηση μηχανής, πανοραμίκ, τράβελινγκ), Ήχος (Ήχος off, Διάλογος, Σιωπή)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΩΝ

Τα τέσσερα επεισόδια που επιλέχθηκαν να αναλυθούν στην παρούσα εργασία είναι: «Κωνσταντίνος ο πολιτευόμενος» που προβλήθηκε για πρώτη φορά στις 31/3/2000 κι ήταν το 24^ο επεισόδιο της δεύτερης τηλεοπτικής χρονιάς, «MAD Σπίτι» που προβλήθηκε για πρώτη φορά στις 25/1/1999 κι ήταν το 13^ο επεισόδιο της πρώτης τηλεοπτικής χρονιάς, «Οι Γερμανοί ξανάρχονται» που προβλήθηκε για πρώτη φορά στις 17/12/1999 και αποτελεί το 11^ο επεισόδιο της δεύτερης τηλεοπτικής χρονιάς και «Παράδοση κατ' οίκον... ανοχής» που προβλήθηκε για πρώτη φορά στις 21/12/1998 κι ήταν το 10^ο επεισόδιο της πρώτης τηλεοπτικής χρονιάς.

3.1. Ανάλυση του επεισοδίου «Κωνσταντίνος ο πολιτευόμενος»

Σε αυτό το επεισόδιο πλησιάζουν οι εκλογές. Το επεισόδιο ξεκινά με την Ματίνα να προσφέρει ένα κέικ στην Ελένη και να συζητούν σχετικά με αυτό το θέμα. Η Ματίνα λέει ότι έχει προσεγγίσει το Συνασπισμό γιατί την ενδιαφέρει να κάνει σχέση με τον Νίκο Μπουραντά, που έχει ομοιοπαθητικό φαρμακείο στο Μαρούσι. Η Ελένη της απαντά: «Μωρέ Ματίνα με τη λύσσα που έχουν τώρα τα κόμματα για την ψήφο, μέχρι και ο Στεφανόπουλος μπορεί να σου έκλεινε ραντεβού. Εδώ έκλεισε στον Πανταζή δεν θα κλείσει σε σένα;». Η Ελένη φαίνεται ότι κάθε φορά ψηφίζει: «σαλαμάκι».

Στην επόμενη σκηνή ο Μάνθος Φουστάνος και ο Κωνσταντίνος βρίσκονται στο γραφείο του δεύτερου και συζητούν για το ίδιο θέμα. Ο Μάνθος ενημερώνει το φίλο του ότι έχει αλλάξει τα πολιτικά του ιδεώδη καθώς πρόκειται να ψηφίσει ΠΑΣΟΚ. Ο Κωνσταντίνος εκπλήσσεται καθώς μέχρι τώρα ο φίλος του υποστήριζε τη Νέα Δημοκρατία. Τον ρωτάει πως άλλαξε άποψη και εκείνος του λέει ότι θέλει να είναι εκσυγχρονιστής.

Στη συνέχεια οι τέσσερις ήρωες συναντιούνται στο σαλόνι του σπιτιού, όπου εξελίσσονται τα γεγονότα. Ο Μάνθος λέει στην Ελένη ότι ήθελε να τις μιλήσει για τις εκλογές κι ότι πιστεύει ότι έχει ανοιχτό μυαλό για αυτό θα ψηφίσει τον Βούζουρα,

που είναι αγωνιστής. Η Ελένη τον ρωτάει γιατί το πιστεύει αυτό κι εκείνος της αποκρίνεται ότι: «Θα δώσει ένα εθνικό δάνειο στον πατέρα του». Η Ελένη διαφωνεί καθώς πιστεύει ότι όποια κυβέρνηση και να βγει πάλι τα δάνεια θα τα δώσει στους μεγάλους βιομήχανους. Όμως ο Μάνθος της λέει: «Ε αφού έχουμε κανονίσει να πάρει κι αυτός τη μιζούλα του». Στη συνέχεια μαλώνει η Ματίνα με το Μάνθο για τις ιδεολογικές τους απόψεις και η Ελένη τους διώχνει από το σπίτι.

Στη συνέχεια εμφανίζεται η Ελένη και η φίλη της η Πέγκυ, που εργάζονται στο μπαρ να μιλάνε για τις επερχόμενες εκλογές. Ο Νικόλας τις ακούει και εκθειάζει το κόμμα του ΔΙΚΚΥ και τον Τσοβόλα. Η Ελένη τον ρωτάει πως και αποφάσισε να στηρίξει το συγκεκριμένο κόμμα και εκείνος απαντά ότι έχει πολύ καλά χαρακτηριστικά στην προσωπικότητα του. Επιπλέον αναφέρει ότι έχει για υποψήφιο του τον Παϊτέρη. Τότε οι δύο κοπέλες ξεκινούν να τραγουδούν το: «Έρχονται οι μέρες και περνάνε δανεικά ζητάνε». Τότε ο Νικόλας νευριάζει και τους λέει να πάνε να πλύνουν κανένα πιάτο προκειμένου να δικαιολογήσουν την ύπαρξη τους. Η Πέγκυ φεύγει από τη σκηνή και η Ελένη απορεί πώς ο Νικόλας στηρίζει το συγκεκριμένο κόμμα.

Έπειτα μπαίνει στο μπαρ η δικηγόρος της Ελένης. Την εκθειάζει και της λέει ότι όσο πάει και ομορφαίνει. Κι έπειτα ξεκινάει τον προεκλογικό της αγώνα, καθώς κατεβαίνει υποψήφια στις εκλογές με το κόμμα του ΚΚΕ. Ζητάει τη ψήφο του Νικόλα κι εκείνος της απαντά ότι προσέχει τι ψηφίζει. Έπειτα μαλώνουν η Έλλη και ο Νικόλας για τα κόμματα. Η Έλλη κάθε φορά που μιλάει για το κόμμα που υποστηρίζει σηκώνει το δεξί της χέρι ως γροθιά.

Στη συνέχεια ο Κωνσταντίνος και η Ελένη βρίσκονται στο σαλόνι του σπιτιού τους. Ο Κωνσταντίνος την ενημερώνει ότι δεν πρόκειται να μπει κόκκινη σημαία στο σπίτι του. Το πολύ πολύ να μπει κίτρινη σημαία με το δικέφαλο αετό. Η Ελένη τον ρωτάει αν υποστηρίζει την αθλητική ομάδα της ΑΕΚ κι εκείνος της λέει ότι εννοούσε τη σημαία της βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Ο Νίκος, ο δικηγόρος του Κωνσταντίνου, μπαίνει στη σκηνή και ενημερώνεται από τον Κωνσταντίνο σχετικά με την προεκλογική συγκέντρωση που θέλει να κάνει η Ελένη. Ο Νίκος της λέει ότι όλοι είναι Νέα Δημοκρατία και πώς θα επιτρέψει να γίνει η συγκεκριμένη προεκλογική συγκέντρωση. Ο Κωνσταντίνος απορεί για το ποιους ακριβώς εννοεί και ο Νίκος τον ενημερώνει ότι κατεβαίνει με το

κόμμα της Νέας Δημοκρατίας στις εκλογές. Ζητάει από τον Κωνσταντίνο να κάνει προεκλογική συγκέντρωση στο σπίτι του και φυσικά θα αποζημιωθεί από αυτό. Οι δύο πρωταγωνιστές μαλώνουν και υποστηρίζουν ότι θα κάνουν εξίσου τις προεκλογικές συγκεντρώσεις των δικηγόρων τους στο σπίτι.

Στην επόμενη σκηνή η Πέγκυ, η Ελένη και η Έλλη κάθονται σε ένα τραπέζι στο μπαρ. Η Έλλη δίνει οδηγίες στην Ελένη στο πώς θα εξελιχθεί η προεκλογική της συγκέντρωση και το τι ακριβώς θα πει. Επίσης φαίνεται ότι ζητάει από την Πέγκυ να απαγγείλει κάποιο ποίημα σε αυτή τη συγκέντρωση κι εκείνη δέχεται με πολύ μεγάλη προθυμία.

Έπειτα ο Κωνσταντίνος επισκέπτεται τον φίλο του Μάνθο όπου του εξιστορεί ότι θα κάνει την προεκλογική συγκέντρωση του δικηγόρου του στο σπίτι. Ο Μάνθος δεν συμφωνεί και του λέει να κάνει μια συγκέντρωση για το ΠΑΣΟΚ. Στη συνέχεια μπαίνει στη σκηνή η Πέγκυ που φέρνει καφέδες και χαμομήλι για τον Κωνσταντίνο. Η Πέγκυ τραγουδάει. Ο Κωνσταντίνος ανοίγει το δικό του πλαστικό μεταφερόμενο ποτήρι για να βάλει μέσα το τσάι του για να πιει. Η Πέγκυ τους ενημερώνει ότι θα «εκτελέσει» Ρίτσο στην προεκλογική συνάντηση της Έλλης κι ο Κωνσταντίνος γελάει. Ο Μάνθος της το απαγορεύει. Όμως εκείνη επιμένει πιστεύοντας ότι οι προεκλογικές συγκεντρώσεις έχουν καλλιτεχνικό ενδιαφέρον.

Η επόμενη σκηνή δείχνει την Ελένη και την Πέγκυ να μπαίνουν στο σπίτι της πρώτης. Ο χώρος είναι διακοσμημένος με σημαίες της Νέας Δημοκρατίας από την πλευρά του Κωνσταντίνου και σημαίες με το ΚΚΕ από την πλευρά της Ελένης. Η Ελένη απορεί και ο Κωνσταντίνος δείχνει τα σχέδια του καθώς της λέει ότι σκέφτηκε ότι ενόψει της μιας προεκλογικής συγκέντρωσης είναι μια ευκαιρία να γίνει ένα debate ανάμεσα στα δύο μεγάλα κόμματα, το ΚΚΕ και τη Νέα Δημοκρατία. Η Ελένη νευριάζει καθώς πιστεύει ότι της έχει χαλάσει την ημέρα.

Μπαίνει στο σπίτι η Έλλη με ορισμένους υποστηρικτές του ΚΚΕ και απορεί με το τι ακριβώς συμβαίνει στο σπίτι. Έπειτα μπαίνει ο Νίκος και πάλι γίνεται το ίδιο. Ο Κωνσταντίνος τον ενημερώνει για τα σχέδια που είχε. Στο τέλος μπαίνει και ο Μάνθος με ορισμένους υποστηρικτές του ΠΑΣΟΚ. Οι δύο αντίπαλοι εκφράζουν συνθήματα με βάση το κόμμα τους.

Έπειτα μπαίνει ο Μάνθος με τους υποστηρικτές του ΠΑΣΟΚ στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης. Λένε κάποια συνθήματα του ΠΑΣΟΚ και μαλώνουν τόσο με το Νίκο όσο και με την Έλλη. Έπειτα μαλώνουν όλοι μαζί οι υποστηρικτές των κομμάτων και χτυπιούνται.

Η επόμενη σκηνή δείχνει την Ελένη και τη Ματίνα στο δωμάτιο της πρώτης. Η Ελένη της δείχνει τα χτυπήματα που της έριξαν όταν συγκεντρώθηκαν όλοι οι υποστηρικτές των κομμάτων. Η Ματίνα της προτείνει χρηματική αμοιβή για να κάνει την προεκλογική συγκέντρωση στο σπίτι της ενώ η Ελένη αρχικά της είχε προτείνει να το κάνει είτε στο σπίτι της είτε σε κάποιον άλλο χώρο.

Στη συνέχεια οι υποστηρικτές του Συνασπισμού εμφανίζονται στο σαλόνι της Ελένης. Ένας παίζει φουσαρμόνικα. Η Ματίνα έκανε την πολιτική ανάλυση. Ο Κωνσταντίνος μπαίνει στη σκηνή και μαλώνει με την Ελένη γιατί έκανε μια προεκλογική συγκέντρωση. Η Ελένη του λέει ότι δεν είναι ακριβώς προεκλογική συγκέντρωση καθώς η Ματίνα προσπαθεί μέσω αυτής της συνάντησης να βρει σύντροφο. Η Ματίνα τον ρωτάει αν θα ψηφίσει Συνασπισμό κι εκείνος συνειδητοποιεί ότι δεν τον εκφράζει κανένα από τα κυρίαρχα κόμματα. Αν ένα κόμμα πρέσβευε το βυζαντινό ιδεώδες τους είπε τότε θα έδινε όλη του την περιουσία για την επικράτηση του.

Η Ελένη έπειτα ανακοινώνει στην Πέγκυ και το Νικόλα ότι θα βοηθήσει τον Κωνσταντίνο να δημιουργήσει ένα βυζαντινό κόμμα. Εκείνος τη ρωτάει για ποιο λόγο θα το κάνει αυτό. Η Ελένη απαντά: «Μα για ποιο λόγο μπαίνουν όλοι με την πολιτική; Για την κονόμα».

Στη συνέχεια η Ελένη εισβάλλει στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου και τον ξυπνάει. Η Ελένη τον ενημερώνει για το όραμα που είδε, να είναι ο Κωνσταντίνος πάνω σε ένα άλογο και να βρίσκεται μπροστά στην Αγία Σοφία, υποστηρίζοντας ότι ήρθε η ώρα να την κατακτήσουν. Η Ελένη ισχυρίζεται ότι πιστεύει πως είδε αυτό το όραμα επειδή ο Θεός τον διάλεξε ως εκλεκτό του για να αναστήσει τη Βασιλεύουσα και κατ' επέκταση τη βυζαντινή αυτοκρατορία. Η Ελένη του λέει ότι θα τον ακολουθήσουν μιλούνια κόσμου αν αποφασίσει να δημιουργήσει ένα αντίστοιχο κόμμα και εκθειάζει τα χαρακτηριστικά του, που είναι το ρωμαϊκό παρουσιαστικό, το βυζαντινό, τη μόρφωση, τη ρητορική δεινότητα και τη γοητεία. Ο Κωνσταντίνος

αμφιβάλει για το αν έχει όλα τα απαιτούμενα χαρακτηριστικά ώστε να γίνει ηγέτης κόμματος. Πιστεύει όμως ότι θα μπορούσε να γίνει δήμαρχος. Λέει:

«Τι είναι ο Αβραμόπουλος μπροστά μου; Ένα μηδέν είναι.

Γιατί ο Κωστάκης τι είναι; Δύο μηδέν είναι.

Γιατί ο Σημίτης τι είναι;»

Η Ελένη του απαντά: «Δύο ένα». Ο Κωνσταντίνος τη ρωτάει: «Τι δύο ένα;». Η Ελένη του απαντά: «Ε τι δεν παίζουμε προπό»; Ο Κωνσταντίνος αποκρίνεται: «Δεν παίζουμε προπό Ελένη αλλά θα παίξω μπάλα γιατί μου φαίνεται ότι θα βάλω γκολ». Στη συνέχεια χτυπά τη δεξιά γροθιά του στην αριστερή του παλάμη.

Στην επόμενη σκηνή ο Κωνσταντίνος και ο Μάνθος βρίσκονται στο σαλόνι του σπιτιού του δεύτερου. Ο Μάνθος αμφιβάλει για τις δυνατότητες που έχει ο φίλος του να ηγηθεί ενός κόμματος. Του λέει να μην το κάνει γιατί δεν γνωρίζει από πολιτική. Ο Κωνσταντίνος όμως παρουσιάζεται με πολύ μεγάλο πάθος για αυτό που έχει αποφασίσει να κάνει. Πιστεύει ότι δεν υπάρχει πιο κατάλληλος από τον ίδιο για να αναστήσει τη βυζαντινή αυτοκρατορία. Το όνομα του κόμματος είναι «Βυζαντινή Αναγέννηση» ή αλλιώς «Βυζάν». Ο Κωνσταντίνος πιστεύει ότι ο Σημίτης δεν θα βγει ούτε βουλευτής ενώ ο Κωστάκης ούτε καφετζής στη Βουλή δεν θα γίνει. Ο Μάνθος τον ρωτάει αν πιστεύει ότι θα πάρει όλες τις έδρες. Ο Κωνσταντίνος του λέει ότι αυτό περίμενε ο ελληνικός λαός, ένα κόμμα που να του θυμίσει την μακραίωνη ιστορία του.

Στη συνέχεια ο Κωνσταντίνος τραγουδάει τον ύμνο του κόμματος του κι ενημερώνει τον Μάνθο ότι η Ελένη έγινε επικοινωνιολόγος του κόμματος:

«Στην Αγία Σοφία αγνάντια βλέπω τα ευζωνάκια

Βυζάν βυζάν βαράτε παλαμάκια».

Ο Νικόλας παρουσιάζεται στο σαλόνι του σπιτιού των δύο κεντρικών ηρώων και ρωτάει την Ελένη αν γνωρίζει πόση επεξεργασία έχει η αφίσα του κόμματος. Η αφίσα δείχνει τον Κωνσταντίνο να βρίσκεται μπροστά από την Αγία Σοφία και να έχει στον δεξί του ώμο την ελληνική σημαία. Στο κάτω μέρος είναι γραμμένο με κεφαλαία γράμματα: «BYZAN». Ο Νικόλας μιλώντας στην Ελένη της λέει να

κοιτάζει και τις σημαίες που του έδωσε ο φίλος του, που είναι σατέν. Έτσι προσπαθεί να δικαιολογήσει την τιμή που ζητάει. Χτυπάει το κουδούνι, ανοίγει την πόρτα ο Νικόλας και μπαίνει η Ματίνα. Φέρνει σουδάκια για τον Κωνσταντίνο. Η Ματίνα τους λέει ότι έχει ερωτική απογοήτευση γιατί ο Νίκος, με τον οποίο ήθελε να κάνει σχέση, είναι αρραβωνιασμένος με άλλη. Μπαίνει στη σκηνή και ο Κωνσταντίνος και μαλώνει την Ελένη γιατί μαζεύει τους φίλους της ακόμα στο σπίτι. Η Ελένη για να υπερασπιστεί τον εαυτό της λέει ότι τα παιδιά είναι βυζαντιστές και τότε ο Κωνσταντίνος χαίρεται. Η Ελένη ενημερώνει τον Κωνσταντίνο ότι θα χρειαστούν κι άλλα χρήματα για να γίνει η προεκλογική συγκέντρωση στο μπαρ.

Στην επόμενη σκηνή παρουσιάζεται η Πέγκυ να έχει μια ντουντούκα και να φωνάζει: «Ο λαός δεν θα πει ΝΟ στον Κατακουζηνό» κι έπειτα: «Βυζάν, παιδεία, Αγία Σοφία». Η Πέγκυ νευριάζει για αυτά τα συνθήματα και η Ελένη λέει να τα φωνάζει κι άλλο. Η Ελένη εκθειάζει τον Κωνσταντίνο που μπαίνει στο μπαρ και αναφέρει τον προεκλογικό του λόγο. Ο Κωνσταντίνος λέει τα συνθήματα: «Εν τούτω Νίκα», «Το Βυζάντιο ζει» «Ελληνίδες Έλληνες ας προχωρήσουμε όλοι μαζί για πίσω. Κι όταν λέμε πίσω εννοούμε το ένδοξο παρελθόν, «Εμπρός για πίσω», «Αφήστε, αφήστε τους πράσινους και τους βένετους να αλληλοσφάζονται, ενώ εμείς οι πορφυροί θα κατακτήσουμε την εξουσία και θα οδηγήσουμε αυτή τη χώρα στον κολοφώνα της δόξας της». Η Ελένη σιγοντάρει τα συνθήματα. Στο τέλος της σκηνής που χειροκροτάνε όλοι η Πέγκυ φωνάζει μέσα στο αυτί του και γελάει: «Κατακουζηνέ η Ελλάδα λέει ναι».

Έπειτα εμφανίζεται η Ελένη στο σαλόνι του σπιτιού τους, να κάθεται από την πλευρά του Κωνσταντίνου και να του λέει πόσο μεγάλη επιτυχία είχε η προεκλογική του συγκέντρωση στο μπαρ. Εκείνος την αμφισβητεί καθώς καμία εφημερίδα δεν έχει γράψει για αυτήν. Εκείνη του λέει ότι μάλλον δεν τον προώθησαν γιατί φοβήθηκαν από την επιτυχία του. Ο Κωνσταντίνος την ενημερώνει για τα σχέδια που έχει να εκδώσει ο ίδιος μια εφημερίδα με το όνομα: «Τα βυζαντινά νέα». Ο Κωνσταντίνος της λέει να σοβαρευτεί και να προετοιμαστεί για την επιτυχία τους. Έπειτα πηγαίνει στο γραφείο του για να διαβάσει τις προγραμματικές του προτάσεις. Ο Κωνσταντίνος πριν φύγει της ζητάει να πάρει τηλέφωνο τον Κυριακού ώστε να κάνουν ένα τετράωρο στον ANT1 και η Ελένη του προτείνει να κάνουν ένα τηλεμαραθώνιο με τη Ρούλα.

Η Ελένη γελάει καθώς ο Κωνσταντίνος αποχωρεί από τη σκηνή. Χτυπάει το κουδούνι και μπαίνει η Ματίνα που έχει μαγειρέψει εκλεράκια. Η Ματίνα λέει στην Ελένη ότι τα έχει μαγειρέψει για τον Κωνσταντίνο και εκείνη της απαντά ότι η επικοινωνιολόγος πρέπει να δοκιμάσει ώστε να είναι σίγουρη ότι ο Κωνσταντίνος δεν θα δηλητηριαστεί. Η Ματίνα τη ρωτάει που είναι ο Κωνσταντίνος κι εκείνη της απαντά ότι την γράφει. Αποφασιστική η Ματίνα της λέει ότι δεν την γράφει ειδικά τώρα τελευταία, της έχει μεγάλη συμπάθεια.

Η Ματίνα χτυπάει την πόρτα του γραφείου του Κωνσταντίνου και εκείνος ενώ αρχικά τη διώχνει, τη δέχεται μέσα. Η Ματίνα τον ενημερώνει για το μειονέκτημα που έχει, ότι δηλαδή δεν είναι παντρεμένος ή έστω αρραβωνιασμένος και ότι θυσιάζεται η ίδια προκειμένου να δημιουργήσει ένα πιο θετικό προφίλ ως ηγέτης κόμματος. Τότε ο Κωνσταντίνος την διώχνει τόσο από το γραφείο όσο και από το σπίτι και λέει στην Ελένη, ότι δεν πειράζει. Μπορεί να έχασε μία ψήφο. Όμως η Ελένη μονολογεί ίσως και τη μοναδική ψήφο.

Στην επόμενη σκηνή η Ελένη βρίσκεται στο μπαρ όπου ενημερώνει τους φίλους της ότι θα κάνει προεκλογικό σποτ για το κόμμα του Κωνσταντίνου. Η Πέγκυ αναρωτιέται αν θα το παίξουν τα τηλεοπτικά κανάλια. Εκείνη της λέει ναι γιατί ο Κωνσταντίνος θα έχει μετατραπεί σε βυζαντινό αυτοκράτορα με τα κατάλληλα ρούχα και για αυτό το λόγο τα κανάλια θα παίξουν το προεκλογικό σποτ δωρεάν. Επίσης τους λέει ότι θα προσλάβει έναν τύπο που κάνει έχει ως βασική του εργασία να παίρνει βίντεο σε γάμους και βαφτίσια για να δημιουργήσει αυτό το σποτ. Έτσι θα μπορέσει να πάρει πάρα πολλά χρήματα από τον Κωνσταντίνο.

Ο Κωνσταντίνος και η Ελένη βρίσκονται στο σαλόνι του σπιτιού τους, όπου τους έχουν επισκεφθεί η Πέγκυ με τον Μάνθο. Ο Κωνσταντίνος κάνει πρόβα για τον προεκλογικό του λόγο. Ο Μάνθος τον ρωτάει τι θα κάνει με το χρηματιστήριο κι εκείνος τον ενημερώνει ότι θα το καταργήσει, όπως εξάλλου και την τηλεόραση και τα αυτοκίνητα από τους δρόμους. Ο Κωνσταντίνος ισχυρίζεται ότι: «Το Βυζάν θα επαναφέρει τους ανθρώπους στο δρόμο της αρετής και συγκεκριμένα στα καλντερίμια». Τους ενημερώνει ότι θα καταργήσει τους λιθόστρωτους δρόμους και ότι θα δημιουργήσει δρόμους από πέτρες όπως τότε στο Βυζάντιο. Ο Μάνθος αναρωτιέται πως θα τρέχει η Πόρσε του σε αυτούς τους δρόμους κι ο Κωνσταντίνος λέει ότι θα τις καταργήσει κι αυτές. Με αυτό τον τρόπο όλοι θα μετακινούνται με

άλογα, άμαξες κλπ. Έτσι θα φύγει και το νέφος. Επίσης τους ενημερώνει ότι θα καταργήσει και τον ηλεκτρισμό και θα έχουν όλοι κεράκια, φαναράκια ή γκαζούλια. Τότε η Πέγκυ αναρωτιέται πως θα παίζει η τηλεόραση και ο Κωνσταντίνος της απαντά ότι θα την καταργήσει κι αυτήν. Η Πέγκυ συνεχίζει τις ερωτήσεις σχετικά με το που θα βρίσκει ρόλους ώστε να παίζει και η Ελένη της απαντά: «Γιατί τώρα που υπάρχει η τηλεόραση βρίσκεις δουλειά; Άσε μας ρε Πέγκυ! Εδώ ο άνθρωπος έχει όραμα. Ευτυχώς που δεν ανησυχούμε για τις εκλογές. Θα τις πάρουμε σίγουρα! Αφού έχουμε κι αυτό το καταπληκτικό σποτ που θα το δείξει τώρα στον ANT1».

Στη συνέχεια η Ελένη ανοίγει την τηλεόραση για να δουν το προεκλογικό σποτ του Κωνσταντίνου. Ο ίδιος λέει ότι ανυπομονεί. Ο Μάνεσης, παρουσιάζεται ως δημοσιογράφος και λέει ότι «Κυρίες και κύριοι, η περίπτωση του αρχηγού του Βυζάν και του γνωστού βυζαντινολόγου Κωνσταντίνου Κατακουζηνού δεν έχει προηγούμενο. Δεν έχει προηγούμενο στα παγκόσμια χρονικά. Θα πούμε ότι έχει να εμφανιστεί τέτοιος πολιτικός από την εποχή του Δελαπατρίδη. Αλλά επειδή κυρίες και κύριοι μια εικόνα ισοδυναμεί με χίλιες λέξεις, ας παρακολουθήσουμε το σποτ που μας ετοίμασε».

Το σποτ δείχνει στην αρχή τα έργα που γίνονται στην Αθήνα και ακούγεται μια φωνή: «Ξεχάστε τα αυτά! Το Βυζάν μας πηγαίνει χιλιάδες χρόνια πίσω!». Ο Μάνθος και η Πέγκυ φαίνεται ότι γελάνε. Η φωνή του σποτ συνεχίζει: «Γιατί έρχεται ο Κωνσταντίνος Κατακουζηνός». Ο Κωνσταντίνος απορεί σχετικά με το γιατί γελάνε η Πέγκυ και ο Μάνθος. Η Ελένη του λέει γιατί πιστεύουν ότι θα κερδίσει στις εκλογές. Ο Μάνεσης λέει: «Η γραφική περίπτωση του καθηγητή έχει προκαλέσει κύματα γέλωτος σε ολόκληρη τη χώρα». Ο Κωνσταντίνος αναρωτιέται γιατί γελάνε όλοι οι Έλληνες, επειδή θα σαρώσει στις εκλογές. Η Ελένη συμφωνεί μαζί του. Μαζεύονται έξω από το σπίτι αρκετός κόσμος που του ζητάει να βγει. Η Ελένη του λέει πως δεν είναι μια καλή ιδέα μα εκείνος επιμένει να βγει για να μιλήσει στους ψηφοφόρους του. Όταν τελικά οι δύο πρωταγωνιστές βγαίνουν από το σπίτι τότε ο κόσμος που έχει συγκεντρωθεί, και δεν είναι ορατός από τους τηλεθεατές, τους πετάει διάφορα λαχανικά, όπως για παράδειγμα μαρούλια, χόρτα κλπ. Έτσι ολοκληρώνεται το επεισόδιο.

3.1.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ

Στην πρώτη σκηνή του συγκεκριμένου επεισοδίου εμφανίζεται η Ματίνα με την Ελένη. Η Ματίνα φοράει μια στέκα στα μαλλιά και μια μωβ μπλούζα ενώ η Ελένη μία ροζ μπλούζα. Η Ματίνα είναι ξανθιά κι έχει μακριά μαλλιά ενώ η Ελένη έχει πολύ κοντά τα μαλλιά της και βαμμένα κόκκινα. Οι ηρωίδες εμφανίζονται σε όλα τα επεισόδια με αυτό το στυλ.

Στη δεύτερη σκηνή παρουσιάζεται ο Μάνθος και ο Κωνσταντίνος. Ο Κωνσταντίνος, όπως φαίνεται σε όλα τα επεισόδια φοράει γυαλιά. Οι δύο φίλοι φοράνε κοστούμια. Πιο συγκεκριμένα ο Μάνθος φοράει ένα γαλάζιο κοστούμι ενώ ο Κωνσταντίνος ένα κόκκινο, με μπλε σκούρο πουκάμισο.

Όταν τα γεγονότα εξελίσσονται στο μπαρ, παρουσιάζονται κάποιοι κομπάρσοι όπου παριστάνουν τους πελάτες. Εκεί η Ελένη φοράει μια μωβ μπλούζα και σταυρό στο λαιμό ενώ η φίλη της η Πέγκυ μια εξίσου μωβ μπλούζα. Στις δύο περιπτώσεις, όπως συνέβη και στην αρχή του επεισοδίου τα ρούχα των ηρωίδων είναι απλά. Ο Νικόλας, ο bartender, φοράει μια μαύρη μπλούζα που πάνω της έχει μια άσπρη νεκροκεφαλή. Τα μαλλιά του, όπως και σε όλα τα επεισόδια είναι μαύρα.

Σε αυτή τη σκηνή παρουσιάζεται και η δικηγόρος της Ελένης που φοράει ένα μαύρο κοστούμι με κόκκινη μπλούζα και κρατάει στα χέρια της μια μαύρη τσάντα. Στο λαιμό της έχει ένα κολιέ. Τα μαλλιά της είναι σε όλα τα επεισόδια καρέ και μαύρα.

Έπειτα στο επεισόδιο εμφανίζεται η Ελένη να συνομιλεί με τον Κωνσταντίνο στο σαλόνι του σπιτιού τους. Φοράει μία γαλάζια μπλούζα κι ένα πολύχρωμο παντελόνι ενώ ο Κωνσταντίνος ένα πιο σπορ καφέ κοστούμι. Στο λαιμό της Ελένης υπάρχει ένας σταυρός. Ο Νίκος, ο δικηγόρος του Κωνσταντίνου, φοράει ένα επίσημο μπλε κοστούμι, με γραβάτα και γαλάζιο πουκάμισο. Τα μαλλιά του είναι γκρίζα.

Στην επόμενη σκηνή η Πέγκυ, η Ελένη και η Έλλη κάθονται σε ένα τραπέζι στο μπαρ. Η Έλλη φοράει μία γαλάζια μπλούζα και ένα γκρι παντελόνι. Η Πέγκυ μια μαύρη μπλούζα με ίδιο χρώμα παντελόνι και η Ελένη μια αμάνικη μπλούζα με πολύχρωμες ρίγες. Τα χρώματα της μπλούζας είναι το μπλε σκούρο, το γαλάζιο και

το μωβ. Το παντελόνι της είναι μπλε σκούρο. Ο Νικόλας ένα μαύρο παντελόνι και ένα μουσταρδί πουκάμισο. Έχει και μία μαύρη ζώνη.

Στη συνέχεια ο Κωνσταντίνος παρουσιάζεται στο σαλόνι του σπιτιού του φίλου του Μάνθου. Ο Μάνθος φοράει ένα πορτοκαλί έντονο πουκάμισο και ένα μαύρο παντελόνι με ζώνη. Ο Κωνσταντίνος φοράει και πάλι ένα καφέ κουστούμι με γραβάτα. Το πουκάμισο του είναι σε αποχρώσεις του καφέ. Η Πέγκυ που εμφανίζεται στη σκηνή φοράει μια μαύρη μπλούζα, ένα πορτοκαλί παντελόνι και μεγάλους κρίκους ως σκουλαρίκια. Φαίνεται ότι τα ρούχα της έρχονται σε αντίθεση με αυτά που φοράει ο σύντροφος της Μάνθος.

Η επόμενη σκηνή δείχνει την Πέγκυ να φοράει ένα κοντό μαύρο φόρεμα και την Ελένη μια άσπρη μπλούζα και κόκκινο, δερμάτινο παντελόνι. Η Πέγκυ έχει στα χέρια της μια χάρτινη ελληνική μικρή σημαία. Ο Κωνσταντίνος φοράει και πάλι ένα μπλε κουστούμι. Η Έλλη μπαίνει έπειτα από λίγο στο σπίτι της Ελένης με άλλα άτομα που είναι υποστηρικτές του ΚΚΕ και φοράνε καθημερινά ρούχα. Θα μπορούσε κανείς να τα παρομοιάσει με ρούχα εργατών. Η Έλλη φοράει ένα μαύρο κοστούμι.

Ο Νίκος που μπαίνει λίγο αργότερα στη σκηνή φοράει ένα μπλε κουστούμι με γαλάζιο πουκάμισο. Οι υποστηρικτές της Νέας Δημοκρατίας είναι ντυμένοι κι εκείνοι με βραδινά, επίσημα ρούχα. Οι γυναίκες φοράνε γούνες και βραδινά φορέματα ενώ οι άντρες κουστούμια. Ο Μάνθος που εισέρχεται λίγο αργότερα στη σκηνή με τους υποστηρικτές του ΠΑΣΟΚ φαίνεται ότι φοράνε κοστούμια αλλά και κάποιοι πιο καθημερινά ρούχα. Εμφανίζονται ως μια μεσαία κατάσταση ανάμεσα στα δύο πρώτα κόμματα.

Στη σκηνή του δωματίου της Ελένης, η ίδια φοράει ένα μπλε κοντομάνικο κι ένα μαύρο παντελόνι. Στο κεφάλι της έχει ένα χαζαπλάστ και το ένα της χέρι είναι δεμένο. Η Ματίνα φοράει μια ροζ μπλούζα, μια γκρι φούστα, μαύρο καλσόν κι ένα κοκκαλάκι στα μαλλιά.

Η επόμενη σκηνή διεξάγεται στο σαλόνι της Ελένης όπου είναι συγκεντρωμένοι οι υποστηρικτές του κόμματος του Συναπισμού. Η Ελένη φοράει μια μωβ μπλούζα και ένα άσπρο, πολύχρωμο παντελόνι. Η Ματίνα φοράει ένα κόκκινο μακρύ φόρεμα. Τα ρούχα των κομπάρσων φαίνεται ότι είναι καθημερινά.

Η Ελένη στη συνέχεια πηγαίνει στο μπαρ για να εργαστεί. Ο Νικόλας φαίνεται ότι φοράει μια μαύρη και γκρι μπλούζα ενώ η Πέγκυ μια μαύρη με ροζ. Η Ελένη φοράει μια πορτοκαλί μπλούζα. Όταν η Ελένη μπαίνει στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου για να του πει τι όνειρο είδε, φοράει ένα άσπρο κοντομάνικο νυχτικό. Ο Κωνσταντίνος φοράει μια ριγέ γκρι πιτζάμα.

Όταν ο Κωνσταντίνος επισκέπτεται το Μάνθο φοράει ένα γκρι κουστούμι, με μπλε πουκάμισο και γραβάτα. Ο Μάνθος φοράει καφέ παντελόνι με πράσινο πουκάμισο. Στην επόμενη σκηνή ο Νικόλας που βρίσκεται στο σαλόνι του σπιτιού των δύο κεντρικών ηρώων φοράει φόρμες σε χρώμα λαδί. Η Ελένη φοράει μια πράσινη μπλούζα και μπλε παντελόνι που έχει μοτίβα στα γόνατα. Η Ματίνα που μπαίνει λίγο αργότερα στη σκηνή για να φέρει σουδάκια φοράει ένα καφέ φόρεμα και ένα κόκκινο σακάκι.

Ίσως υπάρχει ένα σκηνοθετικό λάθος καθώς ο Κωνσταντίνος που μπαίνει στη συνέχεια στο σπίτι φοράει αντί για τα ρούχα που είχε στο σπίτι του Μάνθου, καφέ κουστούμι με αντίστοιχο χρώμα γραβάτας. Δεν διευκρινίζεται όμως πουθενά αν πρόκειται για την ίδια μέρα ή για άλλη.

Στην επόμενη σκηνή, στο μπαρ η Πέγκυ φοράει ένα κόκκινο παντελόνι, ένα μαύρο φανελάκι κι ένα διάφανο, πολύχρωμο πουκάμισο. Οι κομπάρσοι φοράνε απλά καθημερινά ρούχα. Η Ελένη φοράει μια πολύχρωμη μπλούζα κι ένα μπλε ηλεκτρικό παντελόνι ενώ ο Νικόλας για πρώτη φορά παρουσιάζεται με ένα άσπρο πουκάμισο και μαύρο παντελόνι. Ο Κωνσταντίνος φοράει ένα μπλε σκούρο κουστούμι, με γραβάτα και γαλάζιο πουκάμισο.

Ακόμα ο Κωνσταντίνος φοράει ένα μαύρο μάλλινο γιλέκο, ένα γκρι πουκάμισο και καφέ παντελόνι. Η Ελένη φοράει ένα πολύχρωμο πουκάμισο και ένα δερμάτινο, μπλε ηλεκτρικό παντελόνι. Η Ματίνα φοράει μια ροζ ζακέτα, μια μωβ μπλούζα, κολιέ και μαύρη φούστα.

Στην επόμενη σκηνή η Ελένη βρίσκεται στο μπαρ. Φοράει μια γαλάζια μπλούζα όπως και η Πέγκυ. Η Πέγκυ φοράει μια μαύρη φούστα και ο Νικόλας μια μωβ κοντομάνικη μπλούζα. Στην προτελευταία σκηνή του επεισοδίου ο Κωνσταντίνος φοράει γκρι κουστούμι, με γαλάζιο πουκάμισο και γραβάτα και η

Ελένη μια πολύχρωμη, ριγέ μπλούζα και μπορντώ φούστα. Η Πέγκυ φοράει γαλάζια μπλούζα και τζιν παντελόνι. Ο Μάνθος φοράει μαύρο πουκάμισο με καφέ σακάκι.

3.1.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας

Στο συγκεκριμένο τηλεοπτικό επεισόδιο απουσιάζει η αφήγηση. Αφήγηση ενός άλλου προσώπου υπάρχει μόνο στο προεκλογικό σποτ του Κωνσταντίνου. Ο χρόνος αφήγησης των γεγονότων είναι γραμμικός. Το μοντάζ είναι γραμμικό.

Ο ήχος παρουσιάζεται για πρώτη φορά στο επεισόδιο όταν εμφανίζεται η Ελένη και η Πέγκυ που εργάζονται στο μπαρ. Μιλούν για το θέμα των εκλογών. Καθ' όλη τη διάρκεια που οι δύο ηρωίδες είναι στο μπαρ και συζητούν είτε μεταξύ τους είτε με τον Νικόλα και την Έλλη από πίσω, ως υπόβαθρο ακούγεται μουσική.

Επιπλέον ήχος υπάρχει σε κάθε σκηνή του μπαρ. Με αυτό τον τρόπο ο σκηνοθέτης θέλει να επισημάνει το χώρο στον οποίο βρίσκονται οι ήρωες. Μουσική χωρίς στίχους υπάρχει όταν ο Κωνσταντίνος παίρνει απόφαση να ασχοληθεί με τη δημιουργία του κόμματος. Το επεισόδιο ολοκληρώνεται με τη μουσική του σίριαλ.

Ακόμα σε αρκετές σκηνές του τηλεοπτικού επεισοδίου κυριαρχούν οι διάλογοι. Δεν υπάρχει καθόλου σιωπή. Οι ήρωες συνομιλούν μεταξύ τους και εκφράζουν τις απόψεις που έχουν.

Τα πλάνα σε όλη τη διάρκεια του επεισοδίου είναι μεσαία. Δεν είναι ούτε πολύ κοντινά ούτε πολύ μακρινά. Το ύψος της κάμερας είναι ευθεία και απουσιάζουν οι σκηνές πλονζέ, κοντρ πλονζέ και ομπλίκ. Δεν υπάρχουν επίσης σκηνές πανοραμική ή τράβελινγκ.

3.1.3. Εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται

Σε αυτό το επεισόδιο προβάλλονται αρκετές εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες. Αρχικά τα ρούχα όλων των ηθοποιών εκτός από του Κωνσταντίνου είναι απλά και καθημερινά. Ο Κωνσταντίνος σε όλες τις σκηνές παρουσιάζεται με κουστούμι. Βέβαια κουστούμι φαίνεται να φοράει και ο δικηγόρος του Νίκος όταν εισέρχεται στο σπίτι του με τους υποστηρικτές της Νέας Δημοκρατίας. Κάποιες φορές φοράει κουστούμι και ο Μάνθος, καθώς είναι γιος βιομήχανου. Με αυτό τον τρόπο παρουσιάζεται το χάσμα ανάμεσα στην σερβιτόρα Ελένη και το διανοούμενο Κωνσταντίνο Κατακουζηνό.

Ένα ακόμα στοιχείο που δείχνει τη διαφορά τους είναι οι λέξεις που χρησιμοποιούν. Το λεξιλόγιο της Ελένης μπορεί να χαρακτηριστεί από «λαϊκότητα» με την έννοια ότι χρησιμοποιεί τις λέξεις από την αργκό, όπως για παράδειγμα «κονόμα». Το λεξιλόγιο του Κωνσταντίνου είναι πιο επίσημο και ταιριάζει στο επάγγελμα που έχει αποφασίσει να κάνει.

Μια ιδεολογική λειτουργία παρουσιάζεται όταν η Ελένη υποστηρίζει ότι όλοι στην πολιτική ασχολούνται για να οικονομήσουν. Με άλλα λόγια προβάλλεται η άποψη ότι όσοι ασχολούνται με την πολιτική το κάνουν μόνο για τα χρήματα χωρίς να τους ενδιαφέρουν οι ιδεολογικές απόψεις των κομμάτων. Με χιούμορ παρουσιάζεται και ο τρόπος που κάθε ένας από τους πρωταγωνιστές στηρίζει το κόμμα με το οποίο κατεβαίνει υποψήφιος. Κατά τη διαφωνία ανάμεσα στους ήρωες προβάλλονται τα περισσότερα συνθήματα του κάθε κόμματος.

Όταν ο Κωνσταντίνος αποφασίζει να δημιουργήσει το κόμμα του Βυζάν τότε προβάλλεται αρκετά η ελληνική σημαία. Με αυτό τον τρόπο προβάλλονται οι εθνικιστικές του απόψεις σχετικά με την κατάκτηση της Αγίας Σοφίας από τον ίδιο. Εξάλλου πιστεύει ότι και το όνομα του δεν είναι τυχαίο καθώς Κωνσταντίνος την έχασε και Κωνσταντίνος θα την κατακτήσει εκ νέου.

3.2. Ανάλυση του επεισοδίου «MAD Σπίτι»

Σε αυτό το επεισόδιο ένας Αλβανός, ο ηθοποιός Τάσος Παλαντζίδης, αναζητά εργασία. Ο Πύρρος εμφανίζεται στην κουζίνα του σπιτιού να συνομιλεί με την Ελένη και να τρώει. Είχε πάρα πολλές μέρες να φάει. Η Ελένη του προσφέρει ότι μπορεί κι έχει στο σπίτι κυρίως από τον Κωνσταντίνο. Ο Πύρρος της λέει αν θέλει να τον προσλάβει ως κηπουρό κι εκείνη του διηγείται την ιστορία με τον πατέρα της. Όταν ο Κωνσταντίνος εισέρχεται στο σπίτι μετά την εργασία του, όπως είναι αναμενόμενο νευριάζει και διαπληκτίζονται. Η Ελένη του ζητά να προσλάβουν τον Πύρρο για κηπουρό καθώς γνωρίζει από αυτή την εργασία αλλά εκείνος αρνείται.

Ο Πύρρος βγαίνει από την κουζίνα και λέει ότι αν δεν τον προσλάβουν θα πάει στον Ιακώβου να γίνει αρσιβαρίστας όπως ο Πύρρος Δήμας. Ο Κωνσταντίνος γελάει με αυτό και του λέει πως δεν έχει κάτι με την εθνικότητα του αλλά δεν θέλει κάποιον άλλον μέσα στα πόδια του. Του αρκεί, όπως χαρακτηριστικά λέει η Ελένη. Η πρώτη σκηνή του επεισοδίου ολοκληρώνεται και στην επόμενη είναι η Πέγκυ με την Ελένη στην κουζίνα.

Οι δύο φίλες συζητούν για την επαγγελματική πορεία της Πέγκυς στο θέατρο. Η Πέγκυ ενημερώνει την Ελένη ότι ο Χουβαρδάς ανεβάζει την «Έντα Γκάμπλερ» και ρωτάει την Ελένη αν θέλει να της παίξει κάποιες σκηνές. Ακόμα της δείχνει ένα όπλο, που είναι ψεύτικο. Η Ελένη πίνει ένα φραπέ. Χτυπάει το κουδούνι και η Ελένη πηγαίνει να ανοίξει την πόρτα. Είναι ο Πύρρος που πήγε να ρωτήσει αν ο Κωνσταντίνος άλλαξε άποψη. Η Ελένη τον ενημερώνει πως δεν έχει αλλάξει γνώμη.

Στη συνέχεια η Πέγκυ κάνει πρόβα τα λόγια της και σκίζει τον λογαριασμό του ΟΤΕ. Η Ελένη της λέει ότι πρέπει να προλάβει να τον κολλήσει πριν τον δει ο Κωνσταντίνος και θυμώσει. Χτυπάει το τηλέφωνο και είναι ο Μάνθος. Η Πέγκυ φεύγει άρον άρον και ξεχνάει το όπλο στο σπίτι της Ελένης και του Κωνσταντίνου.

Παρουσιάζεται ο Κωνσταντίνος να γράφει στον υπολογιστή του και ξαφνικά ακούγεται μια φωνή: «Κλέφτης! Πιάστε τον! Σταματήστε τον! Κλέφτης!». Ο Κωνσταντίνος διακόπτει τη συγγραφή του και αναρωτιέται τι γίνεται. Το ίδιο κάνει και η Ελένη. Ο Πύρρος τους χτυπάει την πόρτα και ζητάει από την Ελένη να τον βοηθήσει. Η Ελένη τον ρωτάει τι συνέβη και τότε ο Πύρρος της λέει ότι έκλεψε ένα

σαλάμι από το σούπερ μάρκετ. Ο Κωνσταντίνος λέει να παραδοθεί ο Πύρρος καθώς έκλεψε ενώ η Ελένη τον υπερασπίζεται καθώς πιστεύει ότι το έκανε από ανάγκη, επειδή πεινούσε. Ο Κωνσταντίνος αντιδρά λέγοντας: «Από ένα σαλάμι ξεκινούν και καταλήγουν Ρωχάμηδες». Η Ελένη πηγαίνει τον Πύρρο στην κουζίνα για να του προσφέρει ψωμί και φέτα για να φάει ενώ πιο πριν είχε μπουτρώσει τον Κωνσταντίνο.

Η Ελένη ρωτάει τον Κωνσταντίνο καθώς συνεχίζουν να μαλώνουν στην κουζίνα: «Ρε ξέρεις τι πάει να πει φτώχεια; Αλλά που να ξέρεις; Εσύ αγορεύεις αφ' υψηλού». Ο Κωνσταντίνος της λέει όμως ότι ενώ εκείνος αγορεύει, η ίδια μαθαίνει στον Πύρρο ότι η κλοπή, όχι μόνο τιμωρείται αλλά επιβραβεύεται καθώς του πρόσφερε επιπλέον και ψωμί. Αρπάξε το πιάτο του Πύρρου ενώ εκείνος αντιστάθηκε.

Ένας αστυνομικός χτυπάει την πόρτα και τους ζητάει να ανοίξουν. Ο Πύρρος τρέχει μια δεξιά και μια αριστερά προκειμένου να κρυφτεί στα ντουλάπια της κουζίνας και λέει: «Ωχ! Ωχ! Αστυνομία! Για μένα ήρθανε! Μην αφήσετε πιάσουν εμένα! Πιάσουν εμένα και στείλουν πίσω Κακαβιά». Οι δύο κεντρικοί ήρωες μαλώνουν καθώς η Ελένη ισχυρίζεται ότι αν είχαν προσλάβει τον Πύρρο εκείνος δεν θα είχε ανάγκη να κλέψει ενώ ο Κωνσταντίνος υποστηρίζει ότι πρέπει να τον παραδώσουν.

Η Ελένη δίνει στον Πύρρο να κρατάει το ψεύτικο όπλο της Πέγκυς και απειλεί τον Κωνσταντίνο ότι θα τον πυροβολήσει σε περίπτωση που παραδώσει τον Πύρρο. Ο Πύρρος κρατάει το πιστόλι και ο Κωνσταντίνος σηκώνει ψηλά τα χέρια του. Η Ελένη πηγαίνει να ανοίξει στον αστυνομικό που φωνάζει να ανοίξουν την πόρτα. Ο αστυνομικός είναι ο ηθοποιός Γιάννης Καπετάνιος, και ανακρίνει την Ελένη σχετικά με το που είναι ο κλέφτης. Ο αστυνομικός της λέει ότι κάτι ύποπτο μυρίζει. Η Ελένη γελάει μαζί του και εύχεται σύντομα να γίνει εκτός από ακουαφόρτε και τουμποφλό. Ο αστυνομικός φεύγει ενώ η Ελένη του έχει δικαιολογηθεί ότι ο καθηγητής λείπει στο πανεπιστήμιο και ότι η ίδια ξυριζόταν για αυτό άργησε να του ανοίξει.

Την ίδια στιγμή στην κουζίνα ο Πύρρος ρωτάει τον Κωνσταντίνο αν υπάρχει στο σπίτι μπριζόλα. Ο Κωνσταντίνος απορεί: «Χριστέ μου γιατί με τιμωρείς; Επειδή ξεχάστηκα προχθές Τετάρτη κι έφαγα κρέας;». Η Ελένη μπαίνει στην κουζίνα όπου λέει ότι ο γνωστός ηλίθιος αστυνομικός ήταν. Ο Κωνσταντίνος της λέει ότι η ίδια είναι ηλίθια και την ρωτάει αν έχει σχέσεις και με την αλβανική μαφία. Η Ελένη τον

ειρωνεύεται απαντώντας: «Ε τώρα σχέσεις! Τι σχέσεις; Πέντε, έξι τράπεζες ληστέψαμε... Δυο, τρεις γριές φάγαμε... Αλλά και κολλητούς δεν μπορείς να μας πεις». Ο Κωνσταντίνος αποκρίνεται ότι πρέπει να πείσει τον Πύρρο να παραδοθεί ενώ εκείνη αρνείται.

Έξω από το σπίτι εμφανίζεται ένας άντρας που οδηγεί τον αστυνομικό και του λέει πως είναι σίγουρος ότι ο κλέφτης εισήλθε στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης. Έξω έχει βραδιάσει. Εμφανίζεται η Ματίνα και ρωτάει τον αστυνομικό αν τη θυμάται. Έπειτα μονολογεί ότι κανένας δεν τη θυμάται. Ο αστυνομικός όμως της λέει πως τη θυμάται και τότε εκείνη χαίρεται. Η Ματίνα αναφέρει ότι θα πάει στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης και ο αστυνομικός της απαντά ότι η Ελένη θα αργήσει να του απαντήσει και ότι ο καθηγητής λείπει στο πανεπιστήμιο. Η ίδια τότε απαντά ότι θα πάει από την πόρτα της κουζίνας που είναι ανοιχτή. Ο αστυνομικός απορημένος λέει: «Ρε συ! Μήπως μπήκε ο κλέφτης από την πίσω πόρτα της κουζίνας και κρύφτηκε μέσα; Θα πάω στο διπλανό σπίτι να κάνω μια υπερώτηση και μετά θα εξετάσουμε και αυτό το ενδεχόμενο».

Η Ελένη παίζει με τον Πύρρο και το πιστόλι. Ο Κωνσταντίνος της λέει ότι του έχει κάνει πάρα πολλά πράγματα μέχρι τώρα αλλά πρώτη φορά απειλείται η ζωή του. Εκείνη γελάει καθώς ξέρει ότι κάτι τέτοιο δεν είναι αλήθεια. Στη συνέχεια μπαίνει στην κουζίνα η Ματίνα. Βλέπει τον Πύρρο να σημαδεύει τον Κωνσταντίνο, ταραάζεται, φωνάζει και φεύγει τρέχοντας, προτού η Ελένη μπορέσει να την καθησυχάσει. Ο Πύρρος αναρωτιέται αν αυτό που έπεσε από την κοπέλα αν είναι γλυκό. Ο Πύρρος αφήνει το όπλο και κάθεται στο πάτωμα για να φάει. Τότε ο Κωνσταντίνος αρπάζει την ευκαιρία και απειλεί με το πιστόλι την Ελένη.

Η Ματίνα βγαίνει από το σπίτι κι ενημερώνει τον αστυνομικό ότι ο κλέφτης απειλούσε τον Κωνσταντίνο να τον σκοτώσει. Ο αστυνομικός πιστεύει ότι αυτή τη φορά θα το πάρει το παράσημο. Ο Κωνσταντίνος συνεχίζει να μαλώνει και να νουθετεί την Ελένη. Η Ελένη τότε συνειδητοποιεί ότι ξέχασε να πάρει τηλέφωνο τη Ματίνα. Ακούγεται η φωνή του αστυνομικού να λέει πως το σπίτι είναι περικυκλωμένο και πως ο Πύρρος πρέπει να πετάξει το όπλο του και να παραδοθεί. Ο Κωνσταντίνος αναρωτιέται τι είναι αυτό και η Ελένη του λέει ότι θα παίζει κάποια ταινία η τηλεόραση. Απορημένος ο Κωνσταντίνος απαντά ότι είναι κλειστή η τηλεόραση.

Χτυπάει το τηλέφωνο και η Ελένη ενημερώνεται από τον αστυνομικό για το ότι είναι όμηροι, παρόλο που εκείνοι το αρνείται. Ο καθηγητής λέει στον Πύρρο ότι η Ελένη όπως απαντά στον αστυνομικό θα τους κάνει να οδηγήσουν τον Πύρρο στο εκτελεστικό απόσπασμα. Τότε εκείνος απορεί. Ενώ ο αστυνομικός μιλάει με την Ελένη εμφανίζεται κόσμος και η δημοσιογράφος του τηλεοπτικού σταθμού ΣΠΑΙ, που είναι η Κατερίνα Παπουτσάκη. Ο αστυνομικός τους φωνάζει ότι θέτουν τη ζωή όλων τους σε κίνδυνο και καλό είναι να απομακρυνθούν. Έπειτα όμως αναρωτιέται αν είναι από τον κύριο Ευαγγελίδη και παίρνει θέση μπροστά από την κάμερα για να κάνει δηλώσεις.

Η Ελένη που δεν ακούει πια τον αστυνομικό, κλείνει το τηλέφωνο και λέει στον Κωνσταντίνο να βγει έξω και να τους εξηγήσει. Εκείνος αρνείται κι έπειτα η Ελένη ανοίγει την τηλεόραση. Εκεί παρακολουθούν το δημοσιογράφο Ευαγγελίδη να παίρνει συνέντευξη από την Ματίνα Μανταρινάκη. Της ζητάει να του περιγράψει τον κλέφτη κι εκείνη δίνει μια εικόνα που δεν ευσταθεί. Τον χαρακτηρίζει ως ψηλό και γεροδεμένο ενώ ο Πύρρος είναι μετρίου αναστήματος και σχετικά κοντός. Δείχνουν και μια φωτογραφία από την παιδική ηλικία της Ελένης και του Κωνσταντίνου. Έπειτα η Ελένη κλείνει την τηλεόραση. Οι δύο ήρωες συνεχίζουν να μαλώνουν.

Ο Μάνθος στο σπίτι του έχει φέρει τη σύντροφο του Τζοάνα. Η Τζοάνα έχει ανοίξει την τηλεόραση μέχρι να φέρει ο Μάνθος τα ποτά τους. Εκείνος της λέει ότι δεν του αρέσουν καθόλου οι ειδήσεις και καλό είναι να κλείσουν την τηλεόραση.

Έπειτα η δράση μεταφέρεται και πάλι στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης όπου ο Κωνσταντίνος ανεβαίνει τις σκάλες για να πάει στο δωμάτιο του. Ακούγεται η φωνή του αστυνομικού, να παραδοθεί ο Πύρρος καθώς δεν έχει ούτε μία δυνατότητα να τους ξεφύγει. Ο Κωνσταντίνος παροτρύνει την Ελένη να βγουν και να παραδοθούν ενώ εκείνη του λέει: «Όχι να έρθεις κι εσύ, που είσαι καθηγητής και θα σε σεβαστούν». Εκείνος αρνείται να συμπεριφερθεί με αυτό τον τρόπο καθώς δεν θέλει να βγει στην τηλεόραση ως καθηγητής.

Η Ελένη όμως του λέει ότι φοβάται γιατί ο αστυνομικός που έχει αναλάβει την υπόθεση είναι: «ο πιο ηλίθιος μπάτσος του κόσμου». Αναρωτιέται ότι αν βγουν έξω μπορεί να τους ρίξει κάποια αδέσποτη σφαίρα. Χτυπάει και πάλι το τηλέφωνο. Η Ελένη το σηκώνει για μια ακόμα φορά. Ο αστυνομικός συνδέει την Ελένη με τον Ευαγγελίδη που πιστεύει ότι ο Πύρρος έχει κάνει κακό στον Κωνσταντίνο. Της

παίρνει συνέντευξη και της κλείνει απότομα το τηλέφωνο. Ο Πύρρος παίρνει απόφαση να βγει να παραδοθεί ενώ εκείνοι υποστηρίζει πως πρέπει να βγει να τους εξηγήσει τι έχει συμβεί μαζί με τον Κωνσταντίνο. Ο Ευαγγελίδης μεταδίδει ότι ο Κωνσταντίνος έχει δολοφονηθεί. Κάνει διάλειμμα και εκεί ακούγεται η φράση: «Το δάκρυ πουλάει! Μην λέμε συνέχεια τα ίδια πράγματα!» Με αυτό τον τρόπο ζητάει από τους συναδέλφους του να βρουν φίλους, συγγενείς, ξαδέρφια, γείτονες, κάποιον τέλος πάντων για να κλάψει για τον Κωνσταντίνο και την Ελένη.

Έπειτα παρουσιάζεται η Πέγκυ στο μπαρ να είναι στεναχωρημένη. Φαίνεται ότι μιλάει στο τηλέφωνο με τη Ματίνα. Πιστεύει ότι ο Μάνθος, ο σύντροφος της, βρίσκεται σε meeting, για αυτό έχει το τηλέφωνο του κλειστό. Ακούγεται μουσική χωρίς στίχους και μπαίνει στο μπαρ μια δημοσιογράφος και ένας cameraman. Ο Νικόλας μαλώνει με την Πέγκυ για το ποιος ήταν πιο πολύ φίλος με την Ελένη. Ο Νικόλας θέλει να μιλήσει στην τηλεόραση για να τον δει η μητέρα του στη Θεσσαλονίκη ενώ η Πέγκυ θέλει να μιλήσει γιατί είναι ηθοποιός. Η Πέγκυ παίζει μια σκηνή από το έργο που έχει οντισιόν και οι δύο φίλοι της Ελένης μιλάνε για το χαμό του Κωνσταντίνου.

Στη συνέχεια ο τηλεοπτικός σταθμός δείχνει το βίντεο της ληστείας και η Πέγκυ λέει στον δημοσιογράφο πως ο Πύρρος είναι φίλος με την Ελένη. Τότε δημιουργείται ακόμα μία λανθασμένη εντύπωση καθώς πλέον ξέρουν ότι η Ελένη είναι ζευγάρι με τον Πύρρο, γεγονός που δεν ισχύει. Ο Πύρρος υπερηφανεύεται ότι έχει «φωτοαγένεια». Η Ελένη προβάλλεται ως συνεργός και δολοφόνος του Κωνσταντίνου.

Έπειτα η δράση μεταφέρεται στο σπίτι του Μάνθου. Χτυπάει το κουδούνι και ο Μάνθος ανοίγει την πόρτα. Μπαίνει μέσα η δημοσιογράφος και ο cameraman και ο Μάνθος μαθαίνει τα δυσάρεστα νέα. Ο Μάνθος φαίνεται ότι δεν πιστεύει σε τίποτα από όσα ακούει και νομίζει ότι ο Μπονάτσος κάνει ακόμα φάρσες. Τότε παρεμβαίνει η Πέγκυ που λέει ότι θα μαλώσει με το Μάνθο γιατί της είπε ψέματα. Εκείνος αναγκάζεται να καλύψει τον εαυτό του και ισχυρίζεται ότι η Τζοάνα ήταν ερωμένη του Κωνσταντίνου. Για μια ακόμα φορά ο Κωνσταντίνος αναφέρεται ως πεθαμένος. Η δημοσιογράφος ρωτάει τη Τζοάνα σχετικά με το σύντροφο της κι εκείνη απαντά ότι είναι χαριτωμένος, σέξι κι ότι του αρέσει το «βρώμικο κρεβάτι».

Ο Κωνσταντίνος που παρακολουθεί τα γεγονότα από το σπίτι του, αναρωτιέται τι σημαίνει αυτό και νευριάζει όταν κατανοεί την πραγματική σημασία τους. Χτυπάει και πάλι το τηλέφωνο και το σηκώνει η Ελένη. Είναι ο αστυνομικός που την απειλεί ότι θα μπουκάρει στο σπίτι. Η Ελένη υπερασπίζεται τον εαυτό της κι ότι είναι ζωντανός ο καθηγητής. Τελικά ο Κωνσταντίνος ανεβαίνει στο δωμάτιο του και κλειδώνει την πόρτα. Η Ελένη προσπαθεί να του αλλάξει γνώμη.

Χτυπάει το κουδούνι και μπαίνει η δημοσιογράφος από το ΣΠΑΙ. Η Ελένη τους οδηγεί στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου. Ο Κωνσταντίνος έχει κλειδωθεί στο δωμάτιο του και δεν ανοίγει ενώ η Ελένη χτυπάει την πόρτα. Η δημοσιογράφος δεν πιστεύει ότι ο καθηγητής ζει. Η Ελένη τελικά τους διώχνει από το σπίτι. Ο Πύρρος λίγο πριν φύγει η δημοσιογράφος από το σπίτι θέλει να τους δείξει το ψεύτικο όπλο. Όμως εκείνη σαστίζει κι αρχίζει να τρέχει με τον cameraman προς την εξώπορτα. Ο Ευαγγελίδης μεταδίδει ότι ο Πύρρος απείλησε τη δημοσιογράφο ζωντανά στον αέρα. Η Ματίνα στη συνέχεια εμφανίζεται στο στούντιο της εκπομπής προκειμένου να μιλήσει για τα γεγονότα. Εκεί αποκαλύπτει ότι έλεγε στην Ελένη ότι είναι δολοφόνος στην κουζίνα καθώς είχε σκοτώσει κάτι γιουβαρλάκια. Στη συνέχεια προτείνει στο δημοσιογράφο να φάει: σπανακοτυρόπιτα, γεμιστές ντομάτες ή τσιγαροσαρμάδες. Η Ματίνα αναφέρεται στο διαζύγιο του δημοσιογράφου και αναρωτιέται που θα βρει κάποια καλή κοπέλα ο δημοσιογράφος προκειμένου να του μαγειρεύει σωστά ή αν θα τρώει έτοιμο φαγητό.

Έξω από το σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης έχουν φτάσει ο Μάνθος και η Πέγκυ. Ο αστυνόμος τους αναφέρει το πώς θα δράσει και ποια συγκεκριμένα βήματα θα ακολουθήσει. Χτυπάει το τηλέφωνο και η Πέγκυ ενημερώνει την Ελένη ότι ήρθαν για να κάνουν διαπραγματεύσεις. Η Ελένη θυμωμένη της λέει να μουν μέσα στο σπίτι για να αντιληφθούν και μόνοι τους τι ακριβώς συμβαίνει. Ο Πύρρος βγαίνει από την κουζίνα και κρατάει ένα μπουκάλι με νερό κι ένα ποτήρι και λέει ότι μετάνιωσε που έκλεψε το σαλάμι γιατί του έκαψε το στομάχι.

Στη συνέχεια μπαίνουν στο σπίτι και ο Μάνθος πηγαίνει στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου, όπου διαπιστώνει ότι είναι ζωντανός. Ο αστυνομικός μπαίνει ντυμένος ως δημοσιογράφος στο σπίτι για να πιάσει τους γκάνγκστερς όπως πιστεύει. Έπειτα μπαίνει και η δημοσιογράφος. Εκεί διαπιστώνει ο Ευαγγελίδης ότι ο Κωνσταντίνος ζει και ότι όλο αυτό ήταν ένα φιάσκο. Όπως είναι φυσικό νευριάζει

καθώς απασχολούσε για δύο ώρες το δελτίο ειδήσεων. Ο Κωνσταντίνος τους λέει ότι απλώς κοιμόταν και γενικά κοιμάται πολύ βαριά κι ότι ο Πύρρος είναι ο κηπουρός τους. Η Πέγκυ μαθαίνει ότι ο Χουβαρδός τη θέλει για τη θέση της ταξιθέτριας. Το επεισόδιο ολοκληρώνεται με τη μουσική της σειράς.

3.2.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ

Το επεισόδιο ξεκινάει με τον Πύρρο και την Ελένη να βρίσκονται στην κουζίνα του σπιτιού. Η Ελένη φοράει μια γαλάζια ζακέτα, μια καφέ μπλούζα και καφέ παντελόνι. Όπως συνέβη και στο προηγούμενο επεισόδιο η Ελένη φοράει σταυρό. Ο Πύρρος φοράει ένα καφέ μπουφάν και ένα πουκάμισο με πουλόβερ. Ο Κωνσταντίνος φοράει ένα γκρι σκούρο κοστούμι, μπλε σκούρη γραβάτα και άσπρο πουκάμισο. Κρατάει το χαρτοφύλακα του καθώς φαίνεται ότι έχει επιστρέψει από την εργασία του.

Στη δεύτερη σκηνή του έργου η Πέγκυ φοράει μαύρη μπλούζα με γκρι σακάκι και φούστα ενώ η Ελένη κόκκινη μπλούζα και μαύρο παντελόνι. Ο Πύρρος εμφανίζεται και πάλι φορώντας ακριβώς τα ίδια ρούχα. Ίσως με αυτό τον τρόπο φαίνεται ότι οι Βορειοηπειρώτες δεν αλλάζουν συχνά ρούχα.

Όταν ο Κωνσταντίνος συγγράφει στο γραφείο του φοράει ένα μπορντό ζιβάνγκο, πράσινη ζακέτα της εταιρείας Lacoste και καφέ παντελόνι. Ακόμα στο αριστερό του χέρι έχει ένα ρολόι. Ο υπεύθυνος του σούπερ μάρκετ που δείχνει στον αστυνομικό το πού ακριβώς μπήκε ο κλέφτης φοράει καφέ μπουφάν με γαλάζια μπλούζα. Λίγο αργότερα εμφανίζεται η Ματίνα, που έχει πιασμένα τα μαλλιά της, φοράει γκρι σακάκι, άσπρη μπλούζα και γκρι φούστα. Κρατάει ένα κέικ για τον Κωνσταντίνο.

Επιπλέον η δημοσιογράφος που εμφανίζεται έξω από το σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης φοράει μία κίτρινη γούνα και γκρι ρούχα. Ο δημοσιογράφος στο στούντιο φοράει μαύρο πουκάμισο και σακάκι και κόκκινη γραβάτα. Ο cameraman που είναι μαζί της φοράει ένα τζιν και μαύρη μπλούζα.

Έπειτα ο Μάνθος παρουσιάζεται με μαύρη μπλούζα, με δύο κίτρινες ρίγες και τζιν παντελόνι, στο σαλόνι του σπιτιού του, να θέλει να πλησιάσει τη σύντροφο του Τζοάνα. Εκείνη φοράει μια μωβ μπλούζα και γκρι παντελόνι. Όταν η Πέγκυ παρουσιάζεται στο μπαρ φοράει ένα κόκκινο φόρεμα ενώ ο Νικόλας φοράει μια πορτοκαλί μπλούζα με κάποιο μοτίβο και μαύρο δερμάτινο γιλέκο. Στον ώμο του έχει μια πετσέτα για να σκουπίσει τα ποτήρια. Το παντελόνι του είναι μαύρο τζιν.

Τα ρούχα που φοράει η δημοσιογράφος που μπαίνει στο μπαρ είναι μια μαύρη μπλούζα, ένα μαύρο σακάκι και μια γκρι φούστα. Μαύρα είναι και τα ρούχα του cameraman. Η δημοσιογράφος που μπαίνει στο σπίτι του Μάνθου φοράει μαύρο παλτό και μωβ μπλούζα ενώ ο cameraman γαλάζιο καρό πουκάμισο και τζιν παντελόνι. Όταν η Ματίνα εμφανίζεται στο στούντιο των ειδήσεων φοράει δύο μπλούζες, μια άσπρη και μια μαύρη. Έχει ένα σταυρό στο λαιμό της.

3.2.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας

Σε αυτό το επεισόδιο σε αρκετές σκηνές υπάρχει μουσική χωρίς στίχους. Αναφέρονται οι σκηνές:

- Όταν η Ελένη και ο Κωνσταντίνος αποχωρούν από την κουζίνα για να πάνε στο σαλόνι προκειμένου να συζητήσουν για το αν θα προσλάβουν τον Πύρρο για κηπουρό τους.
- Όταν ο Κωνσταντίνος μαλώνει στην κουζίνα με την Ελένη σχετικά με το αν θα πρέπει να παραδώσουν τον Πύρρο στην αστυνομία.
- Όταν ο υπεύθυνος του σούπερ μάρκετ δείχνει στον αστυνομικό το πού πήγε ο κλέφτης.
- Όταν η Ματίνα φεύγει από τον αστυνομικό για να μπει στο σπίτι από την πίσω πόρτα της κουζίνας, αν είναι ανοιχτή, κι εκείνος αναρωτιέται αν ο κλέφτης μπήκε από εκεί στο σπίτι.
- Όταν η Ματίνα ενημερώνει τον αστυνομικό ότι ο κλέφτης απειλούσε τη ζωή του Κωνσταντίνου.
- Όταν εμφανίζονται αστυνομικοί έξω από το σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης για να πιάσουν τον κλέφτη.

- Όταν ο Μάνθος είναι στο σπίτι του και θέλει να πλησιάσει τη Τζοάνα.
- Όταν η δημοσιογράφος μπαίνει στο μπαρ και αναρωτιέται αν εκεί ήταν ο χώρος εργασίας της Ελένης.
- Όταν η δημοσιογράφος μπαίνει στο σπίτι του Μάνθου για να του πάρει συνέντευξη για τον Κωνσταντίνο, που όλοι πιστεύουν ότι έχει πεθάνει.
- Όταν η Ματίνα προσφέρει φαγητό στο δημοσιογράφο Ευαγγελίδη στο τηλεοπτικό στούντιο.
- Όταν φτάνουν στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης ο Μάνθος και η Πέγκυ.

Η μουσική χωρίς στίχους δίνει άλλο τόνο στην εξέλιξη των γεγονότων καθώς φαίνονται ξεκάθαρα τα πιο καθοριστικά γεγονότα. Όταν η Πέγκυ και ο Νικόλας είναι στο μπαρ ακούγεται μουσική με στίχους.

Σε αυτό το επεισόδιο δεν υπάρχει καθόλου αφήγηση. Τα γεγονότα εξελίσσονται γραμμικά. Δεν υπάρχουν ελλείψεις ή παύσεις. Το μοντάζ είναι γραμμικό. Τα πλάνα είναι μεσαία ή γενικά ανάλογα με την ένταση που θέλει να δώσει ο σκηνοθέτης. Για παράδειγμα τα πλάνα που είναι έξω από το σπίτι των δύο ηρώων, με την αστυνομία κλπ. είναι πιο γενικά ενώ τα πλάνα που βρίσκονται σε εξωτερικούς χώρους είναι μεσαία. Το ύψος της κάμερας είναι ευθεία και δεν υπάρχει καθόλου κίνηση σε αυτή. Επομένως απουσιάζουν οι σκηνές πανοραμική ή τράβελινγκ. Σε όλο το επεισόδιο υπάρχουν διάλογοι. Δεν υπάρχουν ήρωες που μιλούν μόνοι τους.

3.2.3. Οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται

Σε αυτό το επεισόδιο προβάλλεται ότι ο καθηγητής δεν έχει κάποια αρνητική στερεοτυπική αντίληψη σε σχέση με την καταγωγή του Πύρρου και το ίδιο θα του συμπεριφερόταν αν ήταν Έλληνας κι έκλεβε. Με αυτό τον τρόπο προωθούνται οι θετικές απόψεις για τους μετανάστες και η μη ύπαρξη βίας απέναντι τους.

Ο Πύρρος φαίνεται ότι τόσο στην αρχή του έργου όσο κι αργότερα, παρόλο που οι υπόλοιποι ήρωες αλλάζουν ρούχα, εκείνος δεν αλλάζει. Αυτό δηλώνει την

κακή οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται. Με αυτό τον τρόπο δημιουργείται μια συγκεκριμένη αντίληψη για τους μετανάστες.

Ο Κωνσταντίνος λέει: «Από ένα σαλάμι ξεκινούν και καταλήγουν Ρωχάμηδες». Με αυτό τον τρόπο θέλει να τονίσει την εγκληματικότητα που πίστευαν εκείνη τη δεκαετία οι Έλληνες ότι διαπράττουν οι αλλοδαποί και πιο συγκεκριμένα οι Αλβανοί. Στο σίριαλ προβάλλεται και το γεγονός πως ο Πύρρος δεν έχει έρθει με νόμιμο τρόπο στην Ελλάδα. Περιγράφεται με άλλα λόγια ο τρόπος με τον οποίο η Ελλάδα δέχθηκε αρκετούς Βορειοηπειρώτες.

Επιπλέον για μια ακόμα φορά φαίνεται ότι η Ελένη μιλάει την αργκό ενώ ο Κωνσταντίνος μιλάει πιο επιστημονικά. Για παράδειγμα μερικές από τις λέξεις που χρησιμοποιεί η Ελένη είναι: μουσαντένιο, μαλάκες, μανιαμούνιας, μπάτσος, ξεσκίσω, τσόγλανε, καρακατινάρα. Ο Κωνσταντίνος από την άλλη πλευρά χρησιμοποιεί πιο επίσημες λέξεις, όπως για παράδειγμα υποκείμενο.

3.3. Ανάλυση του επεισοδίου «Οι Γερμανοί ξανάρχονται»

Το επεισόδιο ξεκινάει με τον Κωνσταντίνο να βρίσκεται στο γραφείο του και να γράφει στον υπολογιστή του, το βιβλίο του. Ο πατέρας της Ματίνας χτυπάει το παράθυρο και πιστεύει ότι είναι ο Καπετάν Μιχάλης. Χτυπάει στη συνέχεια την πόρτα και οι δύο πρωταγωνιστές απορημένοι για το τι ακριβώς συμβαίνει ανοίγουν την πόρτα. Ο πατέρας της Ματίνας, που έχει άνοια, πιστεύει ότι η Λιλί Μαϋλν θέλει να τον σκοτώσει.

Πιστεύει ότι έχουν απαγάγει την κόρη του και την βασανίζουν. Όμως εκείνος θέλει να δραπετεύσει από τη Λιλί που τον βασανίζει στο σπίτι του. Ο Κωνσταντίνος ενημερώνει τον πατέρα της Ματίνας, ότι η κόρη του βρίσκεται στην Αυστραλία και ψάχνει γαμπρό και τότε εκείνος απορεί αν πλέον συμμετέχει στον πόλεμο και η Αυστραλία. Ακούγεται το κουδούνι και ο πατέρας της Ματίνας πηγαίνει να κρυφτεί στο γραφείο του Κωνσταντίνου. Στην πόρτα είναι η νοσοκόμα του που τον ψάχνει.

Η νοσοκόμα ενημερώνει για την κατάσταση που βρίσκεται ο πατέρας της Ματίνας και ότι φοβάται πλέον να είναι μόνη στο σπίτι μαζί του. Το προηγούμενο

βράδυ της τραγουδούσε αντάρτικα τραγούδια και είχε ένα μαχαίρι ακριβώς πάνω από το κεφάλι της. Η Ελένη της λέει να παραμείνει μέχρι να επιστρέψει τουλάχιστον η κόρη του κι εκείνη αρνείται. Της λέει ότι θα μπορέσει να τον φροντίσει αν μείνει μαζί τους στο σπίτι. Στην αρχή ο Κωνσταντίνος αρνείται όμως πολύ γρήγορα δέχεται γιατί δεν συμφωνούν να τον πάνε στο γηροκομείο.

Η Ελένη οδηγεί τον πατέρα της Ματίνας, τον κυρ Μιχάλη στον ξενώνα. Ο κυρ Μιχάλης πιστεύει ότι βρίσκεται στην εποχή της γερμανικής κατοχής. Τους ρωτάει πως βρίσκεται εκεί ο Κωνσταντίνος και γιατί δεν πολεμά. Εκείνος απαντά ότι δεν του αρέσει το βουνό αλλά περισσότερο η θάλασσα. Τότε εκείνος βγάζει το συμπέρασμα ότι ο Κωνσταντίνος είναι «χαβιεδόμουτρο», όπως χαρακτηριστικά λέει στην Ελένη. Η Ελένη συστήνεται στον κυρ Μιχάλη ως υπολοχαγός Νατάσα.

Μετά από λίγο ακούγεται το κουδούνι της εξώπορτας και ο Κωνσταντίνος κατεβαίνει να ανοίξει. Μπαίνει η νοσοκόμα που έχει φέρει μηλοπιτάκια για τον Κωνσταντίνο, αλλαξιές για τον κυρ Μιχάλη και τις ενέσεις του. Ο κυρ Μιχάλης κατεβαίνει από τον επάνω όροφο με την Ελένη και πιστεύει ότι δεν πρέπει να κάνει την ένεση. Όμως η Ελένη επιμένει και του λέει να μην αποκαλύψει το μυστικό της όνομα.

Στη συνέχεια οι τηλεθεατές μεταφέρονται στο μπαρ όπου κάθονται σε ένα τραπέζι η Πέγκυ, ο Νικόλας και η Ελένη. Η Ελένη αποφασίζει να πάρει τηλέφωνο τη Ματίνα για να την ενημερώσει σχετικά με την κατάσταση του πατέρα της. Η Ματίνα το σηκώνει και ενημερώνεται ότι ούτε ο Νικόλας ούτε ο Κωνσταντίνος έχουν βρει σύντροφο. Μάλιστα η Ελένη της λέει πως ο Κωνσταντίνος θέλει να την δει. Έτσι την πείθει να μπει στο πρώτο αεροπλάνο και να επιστρέψει στην Ελλάδα. Στη συνέχεια η Πέγκυ τους παίζει το ρόλο της Λιλή Μαρλέν. Ο Νικόλας και η Ελένη την πειράζουν.

Εκείνο το βράδυ μπαίνει στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου ο κυρ Μιχάλης και τον ξυπνάει. Αλλάζει σταθμούς στο ράδιο μέχρι που σταματάει στο τραγούδι: «Κάνε στην άκρη να περάσω, απόψε θα σε ξεπεράσω». Ο Κωνσταντίνος ξυπνάει και ανοίγει το φως. Ο κυρ Μιχάλης του λέει πως έχουν συσκότιση και χρειάζεται να σβήσει το φως. Ο Κωνσταντίνος τον εκλιπαρεί να τον αφήσει να κοιμηθεί.

Στην επόμενη σκηνή η νοσοκόμα τραγουδάει το συγκεκριμένο τραγούδι, που εντόπισε ο κυρ Μιχάλης στο ραδιόφωνο την προηγούμενη νύχτα και τον ξυπνάει.

Εκείνος νομίζει ότι είναι γερμανίδα και ότι έχει καταλάβει το σύνθημα. Η νοσοκόμα του λέει ότι θα πεταχτεί μέχρι το σπίτι τους για να φέρει το πιεσόμετρο και να μην κουνηθεί. Όμως εκείνος πηγαίνει και ξυπνάει με αντάρτικα τραγούδια την Ελένη. Εκείνη παρόλο που δείχνει ότι είναι ενοχλημένη αναγκάζεται να χορέψει τα επαναστατικά τραγούδια που της τραγουδά. Η Ελένη του λέει ότι προετοιμάζει προκηρύξεις παράνομα.

Έπειτα ο Κωνσταντίνος επισκέπτεται το Μάνθο και του περιγράφει το τι ακριβώς περνάει στο σπίτι του. Εκεί ο Μάνθος του αποκαλύπτει ότι έχει βρει μια ερωμένη από τη Γερμανία. Ο Μάνθος λέει μερικές ατάκες στα γερμανικά στον Κωνσταντίνο που φαίνεται να δυσανασχετεί και φεύγει για το σπίτι του. Στην επόμενη σκηνή η Πέγκυ επισκέπτεται τη φίλη της Ελένη. Οι δύο φίλες συνομιλούν και βρίσκονται στην κουζίνα του σπιτιού της Ελένης. Η Ελένη βάφει κόκκινο ένα σκαμπό. Η Πέγκυ έχει φέρει πάστες και της προτείνει να κάνει καφέ προκειμένου να κουτσομπολέψουν. Αρχίζει να τραγουδάει ένα γερμανικό τραγούδι όταν μπαίνει τρέχοντας ο κυρ Μιχάλης στην κουζίνα. Τον ακολουθεί η νοσοκόμα. Ο κυρ Μιχάλης την ανακρίνει και την ρωτάει αν έχει σύντροφο από τη Γερμανία και μετά ρωτάει την Ελένη που μπόρεσε να βρει καφέ και ζάχαρη. Η Ελένη γενικά του λέει δικαιολογίες που δεν ευσταθούν αλλά εκείνος δεν το καταλαβαίνει.

Λίγο αργότερα μπαίνει στο σπίτι ο Μάνθος με τον Κωνσταντίνο, που φαίνεται ότι δεν αισθάνεται καλά. Αυτό συμβαίνει γιατί ο Μάνθος έτρεχε με το αυτοκίνητο του. Βγαίνουν από την κουζίνα η Ελένη και η Πέγκυ και τότε ο Μάνθος προτείνει στην Πέγκυ να πάνε να φάνε στο κλαμπ της Εκάλης και φεύγουν. Ο κυρ Μιχάλης πιστεύει ότι η Πέγκυ τα έχει με Γερμανό και αυτό συμβαίνει γιατί ο Μάνθος του έχει μιλήσει αρκετά στα γερμανικά. Στη συνέχεια βγαίνει από την κουζίνα και προσφέρει τα χάπια στον κυρ Μιχάλη. Εκείνος αρνείται και η Ελένη τον προτρέπει να τα πάρει για να μην τους καταλάβουν οι κατακτητές.

Ο Κωνσταντίνος πηγαίνει στο γραφείο του και η Ελένη με τον κυρ Μιχάλη πηγαίνουν στην κουζίνα. Η Ελένη βγαίνει για λίγο στην αυλή και τότε ο κυρ Μιχάλης πάει και γράφει με την κόκκινη μπογιά στην πόρτα του γραφείου του Κωνσταντίνου: «ΕΑΜ». Καθώς κάνουν φασαρία βγαίνει από το γραφείο του ο Κωνσταντίνος και τους κάνει παρατήρηση. Για άλλη μια φορά οι δύο κεντρικοί ήρωες μαλώνουν. Στη συνέχεια μαλώνει ο κυρ Μιχάλης και ο Κωνσταντίνος. Ο Κωνσταντίνος προσπαθεί

να τον πείσει ότι ζουν στο 1999 και όχι στη γερμανική κατοχή. Δεν έχουν πόλεμο και γενικά δεν ισχύει τίποτα από όλα όσα πιστεύει. Ο κυρ Μιχάλης στεναχωριέται και ανεβαίνει στον ξενώνα. Ακούγεται μουσική και ο Κωνσταντίνος λέει στην Ελένη να βάλει την πόρτα του γραφείου. Τότε εκείνη γράφει: «Βρε άμε στο διάολο».

Στη συνέχεια του επεισοδίου ο κυρ Μιχάλης αρνείται να φάει. Η Ελένη στεναχωριέται πάρα πολύ καθώς πιστεύει ότι δεν ισχύει τίποτα από όλα όσα πιστεύει. Είναι ανέκφραστος. Η Ελένη κατεβαίνει στο γραφείο του Κωνσταντίνου και του εξηγεί την κατάσταση. Τότε εκείνος αντιλαμβάνεται ότι έχει συλλάβει πάλι κάποιο σχέδιο με το μυαλό της.

Στην επόμενη σκηνή παρουσιάζεται η Πέγκυ με τον Μάνθο να είναι στο μπαρ. Η Ελένη τους έχει πει το σχέδιο της. Την επόμενη μέρα έχουν ρεπό και θα δώσουν μια παράσταση για να μπορέσει να επανέλθει ο πατέρας της Ματίνας. Η Πέγκυ θα παίζει τη Λιλή Μαρλέν και αντίστοιχους ρόλους θα πάρουν και οι υπόλοιποι πρωταγωνιστές. Η επόμενη σκηνή δείχνει τη γερμανική, ναζιστική σημαία στην πόρτα του γραφείου του Κωνσταντίνου και ακούγεται η Πέγκυ να τραγουδά γερμανικά. Έπειτα το πλάνο οδηγείται στην Ελένη, που έχει ντυθεί ως αγωνίστρια της επανάστασης. Ο Μάνθος είναι Γερμανός αξιωματικός και η νοσοκόμα έχει αντίστοιχη θέση. Ο κυρ Μιχάλης βρίσκεται στον ξενώνα όταν ακούει το τραγούδι και τη μουσική. Απορεί από το που έρχεται και κατεβαίνει στον κάτω όροφο του σπιτιού.

Εκείνος απορεί με ότι συμβαίνει. Ζητάει εξηγήσεις και έτσι μαθαίνει ότι η Ελένη αναγκάστηκε να συμφωνήσει και να του πει ότι δεν βρίσκονται κάτω από την γερμανική κατοχή. Στη συνέχεια ο Μάνθος, ως αξιωματικός, υποστηρίζει ότι γνωρίζει ότι κάποιος από εκεί υποστηρίζει ότι τυπώνει παράνομες προκηρύξεις. Φωνάζει τον Κωνσταντίνο να αποκαλύψει ποιος είναι αυτός που τυπώνει τις προκηρύξεις. Εκείνος στο κεφάλι του φοράει μια χάρτινη σακούλα που είναι ανοιχτή μόνο στο ύψος των ματιών για να μπορεί να αντιληφθεί που ακριβώς πηγαίνει. Ο Μάνθος τον ρωτάει γιατί φοράει σακούλα και εκείνος απαντά: «Δεν βρήκα κουκούλεν βρήκα σακούλεν». Πηγαίνει μπροστά στην Ελένη και την καταδίδει. Ακούγεται μουσική. Ο κυρ Μιχάλης βγάζει τη σακούλα από το κεφάλι του Κωνσταντίνου και βεβαιώνεται ότι εκείνος ήταν ο δοσίλογος.

Στη συνέχεια μπαίνει στο σπίτι ο Νικόλας που παριστάνει ότι είναι ο σύντροφος της Ελένης. Η Ελένη τρέχει στην αγκαλιά του. Ο Νικόλας σκοτώνει τους

Γερμανούς και τον Κωνσταντίνο. Έπειτα η Ελένη ενημερώνει τον κυρ Μιχάλη ότι η κόρη του θα επιστρέψει. Πηγαίνουν στον επάνω όροφο και τότε σηκώνονται οι υπόλοιποι ηθοποιοί που φαίνεται να παρίσταναν τους νεκρούς. Η Ελένη διαβάζει στον κυρ Μιχάλη την ιστορία του Άρη Βελουχιώτη όταν αποκοιμιάται κι εκείνος σηκώνεται από το κρεβάτι του. Τότε ο κυρ Μιχάλης σηκώνεται και πηγαίνει στο γραφείο του Κωνσταντίνου. Εκεί αντιλαμβάνεται ότι του έχουν πει ψέματα. Ο κυρ Μιχάλης ξυπνάει την Ελένη και της λέει τα γεγονότα.

Η Ελένη πανικόβλητη κατεβαίνει στον κάτω όροφο, που συνειδητοποιεί ότι ο Κωνσταντίνος είναι δεμένος σε μια καρέκλα. Ο κυρ Μιχάλης τον δέρνει. Το ίδιο κάνει και η Ελένη. Μετά από λίγο ακούγεται το κουδούνι και μπαίνει στο σπίτι η Ματίνα. Η Ματίνα χαίρεται που συναντά τον πατέρα της. Το ίδιο φαίνεται να χαίρεται και ο Κωνσταντίνος και η Ελένη. Η Ματίνα προσπαθεί να ηρεμήσει τον πατέρα της. Του εξηγεί ότι δεν βρίσκονται κάτω από το γερμανικό ζυγό και εκείνος τελικά αποφασίζει ότι βρίσκονται κάτω από τον τουρκικό ζυγό. Η Ελένη μαζί με τη Ματίνα και τον πατέρα της τραγουδούν και χορεύουν γύρω από τον Κωνσταντίνο. Με αυτό τον τρόπο ολοκληρώνεται το επεισόδιο.

3.3.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ

Ο Κωνσταντίνος φοράει άσπρο πουκάμισο και καφέ κουστούμι στην αρχή του επεισοδίου. Ο πατέρας της Ματίνας φοράει καφέ, καρό ρόμπα και γαλάζια πιτζάμα. Η Ελένη φοράει ένα σακάκι και ένα μπορντό μπλουζάκι, λαδί φούστα με κόκκινες καρδιές και ένα λαδί σακάκι. Η νοσοκόμα φοράει ένα μπεζ σακάκι και ένα καφέ φόρεμα. Τα μαλλιά της είναι μαζεμένα με ένα μαύρο κοκκαλάκι.

Στην πρώτη σκηνή του μπαρ η Ελένη φοράει μια μαύρη φούστα και μια γαλάζια μπλούζα. Στο αριστερό της χέρι έχει ένα ρολόι. Η Πέγκυ φοράει ένα ροζ φόρεμα με μαύρη δαντέλα και ο Νικόλας ένα μαύρο αθλητικό πουκάμισο.

Στη σκηνή που μπαίνει μέσα στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου ο κυρ Μιχάλης και τον ξυπνάει, φαίνεται ότι φοράει μαύρες πιτζάμες. Στη σκηνή που η νοσοκόμα τραγουδάει: «Κάνε στην άκρη να περάσω απόψε θα σε ξεπεράσω» φοράει μία πετρόλ ζακέτα και ένα ασπρόμαυρο φόρεμα. Στη σκηνή που ο κυρ Μιχάλης ξυπνάει την

Ελένη εκείνη φοράει ένα κοντομάνικο μπλουζάκι κι ένα σορτσάκι που και τα δύο έχουν άσπρο χρώμα. Επίσης στο αριστερό της χέρι έχει ένα ρολόι.

Επιπλέον όταν ο Κωνσταντίνος επισκέπτεται το φίλο του Μάνθο φοράει ένα καφέ κουστούμι, καφέ πουκάμισο, μπεζ πουλόβερ και γραβάτα ενώ ο Μάνθος φοράει γκρι μπλούζα και μαύρο παντελόνι. Στην επόμενη σκηνή η Πέγκυ φοράει μια μαύρη μπλούζα με γκρι ρίγες και μαύρη φούστα. Η Ελένη μία λαδί με κίτρινη μπλούζα και καφέ παντελόνι.

Όταν η Ελένη μπαίνει στον ξενώνα για να προσφέρει μια πορτοκαλάδα στον κυρ Μιχάλη φοράει μια μαύρη μπλούζα. Η νοσοκόμα φοράει ένα πορτοκαλί πουκάμισο, είναι ιδιαίτερα χτενισμένη και έχει σκουλαρίκια. Ο Κωνσταντίνος, που βρίσκεται στο γραφείο του, φοράει γαλάζιο πουκάμισο, μαύρη ζακέτα και καφέ παντελόνι.

Στην επόμενη σκηνή που οι θεατές μεταφέρονται στο μπαρ ο Μάνθος φοράει ένα γκρι πουκάμισο και αντίστοιχο χρώμα κουστούμι. Η Πέγκυ φοράει μπορντό μπλούζα και ένα κολιέ. Η Ελένη φοράει μια κίτρινη μπλούζα ενώ ο Νικόλας μια λαδί.

Ακόμα στη παράσταση που δίνουν για να μπορέσει να επανέλθει η μνήμη του κυρ Μιχάλη η Πέγκυ φοράει ένα μακρύ άσπρο και ροζ φόρεμα και έχει γύρω από το λαιμό της ένα ροζ γουνάκι. Επίσης έχει ροζ γάντια. Η Ελένη φοράει ένα κίτρινο καπέλο εκείνης της εποχής κι ένα ασπρόμαυρο κοντομάνικο φόρεμα. Ο Μάνθος έχει ντυθεί με τη στολή του αξιωματικού του γερμανικού στρατού και ανάλογα ντυμένη είναι και η νοσοκόμα. Ο Κωνσταντίνος φοράει μαύρα ρούχα και ο Νικόλας είναι ντυμένος με τη φορεσιά των αντιστασιακών της επανάστασης.

Η Ελένη στη συνέχεια βρίσκεται στον ξενώνα όπου φοράει πιτζάμες και διαβάζει στον κυρ Μιχάλη την ιστορία του Άρη Βελουχιώτη. Η πιτζάμα της έχει αρκουδάκια και είναι μαύρη. Στην τελευταία σκηνή του έργου ο Κωνσταντίνος φοράει μια μπορντό ρόμπα. Η Ματίνα όταν μπαίνει στο σπίτι φοράει ένα παλιομοδίτικο μπορντό φόρεμα. Το φόρεμα είναι βελούδινο. Έχει κι ένα μπορντό καπέλο.

3.3.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας

Δεν υπάρχει κάποια αφήγηση σε αυτό το επεισόδιο όπως επίσης και ελλείψεις, παύσεις ή περιλήψεις γεγονότων. Η αφήγηση είναι γραμμική όπως επίσης και το μοντάζ. Το πεδίο, όπου εξελίσσονται τα γεγονότα είναι εντός. Τα πλάνα είναι μεσαία. Δεν υπάρχουν γενικά ή πολύ γενικά πλάνα ή πολύ κοντινά. Το ύψος της κάμερας είναι ευθεία. Δεν υπάρχουν σκηνές πλονζέ, κοντρ πλονζέ, ομπλικ, πανοραμική ή τράβελινγκ.

Μουσική χωρίς στίχους υπάρχει όταν ο πατέρας της Ματίνας μπαίνει για πρώτη φορά στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης. Επιπλέον ακούγεται μουσική χωρίς στίχους όταν ο κυρ Μιχάλης γράφει τη λέξη «ΕΑΜ» στην πόρτα του Κωνσταντίνου. Μουσική με στίχους υπάρχει στις σκηνές του μπαρ. Όταν μπαίνει ο Νικόλας στο σπίτι ακούγεται το τραγούδι: «Ανεπανάληπτος». Μουσική χωρίς στίχους υπάρχει και όταν ο κυρ Μιχάλης ανακαλύπτει ότι ο Κωνσταντίνος ζει.

3.3.3. Οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται

Σε αυτό το επεισόδιο προβάλλονται αρκετά ιστορικά στοιχεία, που τις περισσότερες φορές περιγράφει ο κυρ Μιχάλης. Έχει άνοια και πιστεύει ότι ζουν κάτω από τον γερμανικό ζυγό. Τις νύχτες απαγορεύεται να βγουν έξω ή να ανάψουν τα φώτα. Σε αυτό το κλίμα υπήρχαν και κάποιοι Έλληνες που κατέδιδαν τους συντοπίτες τους προκειμένου να έχουν κάποια προνόμια, όπως για παράδειγμα φαγητό κλπ. Υπήρχαν αρκετοί Έλληνες που αντιστέκονταν, είτε εκδίδοντας παράνομες προκηρύξεις είτε ήταν πάνω στα βουνά και πολεμούσαν. Έναν δοσίλογο παριστάνει ο Κωνσταντίνος στο πλαίσιο της αναπαράστασης της ιστορίας, ώστε να πείσουν τον κυρ Μιχάλη ότι όλα όσα του είχε πει ο Κωνσταντίνος ήταν ψέματα. Σε εκείνη τη σκηνή διακωμωδεύεται αυτό το γεγονός καθώς ο Κωνσταντίνος αντί για κουκούλα φοράει σακούλα.

3.4. Ανάλυση του επεισοδίου «Παράδοση κατ' οίκον... ανοχής»

Σε αυτό το επεισόδιο παίζουν εκτάκτως οι ηθοποιοί Γιάννης Καπετάνιος (που είναι ο αστυνόμος), Νικολέτα Βλαβιανού (που είναι η πόρνη), Κατερίνα Σασλή (που παίζει την Ρουμάνα μετανάστρια) και Σταμούλης Τσιμούλας.

Το επεισόδιο ξεκινάει με την Πέγκυ, την Ελένη και τη Ματίνα να βρίσκονται στο σαλόνι της Ελένης και να τρώνε κίς λορέν. Η Ελένη τους λέει πως έχει κάτι γνωστές που έχουν κάνει catering. Τις προτρέπει να κάνουν αντίστοιχη επιχείρηση, χωρίς να είναι νόμιμη. Στην αρχή η Ματίνα αντιστέκεται υποστηρίζοντας πως έχει την εργασία της. Όμως πολύ γρήγορα αλλάζει γνώμη. Η Πέγκυ υποστηρίζει πως η Ματίνα μπορεί να μαγειρεύει τα απογεύματα και εκείνες να μοιράζουν τα πρωινά το φαγητό που εκείνη ετοιμάζει.

Στην επόμενη σκηνή ο Κωνσταντίνος βρίσκεται στο γραφείο του και μιλάει τηλεφωνικά με τον Μάνθο. Του ζητάει να του συστήσει κάποια φυσιοθεραπεύτρια γιατί έχει πάθει λουμπάγκο. Στο τέλος του λέει ότι θα ψάξει μόνος του και κλείνει το τηλέφωνο.

Η Ματίνα τους λέει ότι για να ανοίξουν την επιχείρηση χρειάζονται συγκεκριμένο χώρο, να πάρουν λογιστή, ταμειακή μηχανή κλπ. Σε αυτό συμφωνεί και η Πέγκυ που τους λέει ότι πρέπει να κόβουν και αποδείξεις. Η Ελένη όμως υπερασπίζεται την άποψη της, ότι δηλαδή δεν έχουν το απαιτούμενο κεφάλαιο και έτσι η επιχείρηση τους χρειάζεται να είναι παράνομη. Προκειμένου να γίνει νόμιμη η επιχείρηση η Ελένη προτείνει ότι το κεφάλαιο μπορεί να το δώσει η Ματίνα. Εκείνη όμως αρνείται κι έτσι η Ελένη λέει: «Ε τότε ένας τρόπος υπάρχει. Ο πατροπαράδοτος ελληνικός...». Η Πέγκυ ζητάει διευκρινίσεις και η Ελένη απαντά: «Αέρα πατέρα».

Βγαίνει από το γραφείο ο Κωνσταντίνος και ζητάει από την Ελένη να στείλει πάνω τη φυσιοθεραπεύτρια όταν έρθει. Ανεβαίνει τις σκάλες για να πάει στο δωμάτιο του και η Ελένη λέει στις δύο άλλες κοπέλες να μην πουν τίποτα στον Κωνσταντίνο γιατί αν το μάθει είναι ικανός να τις καταδώσει. Χτυπάει το κουδούνι και ανοίγει την πόρτα η Ελένη. Μπαίνει στο σπίτι η Πόπη και τους ενημερώνει σχετικά με το επάγγελμα που κάνει. Τους λέει ότι είναι αισθητικός κι έχει ινστιτούτο μασάζ, όμως στην πραγματικότητα είναι πόρνη. Στη συνέχεια ζητάει να δει τον Κωνσταντίνο. Οι

νεαρές κοπέλες πιστεύουν ότι ο Κωνσταντίνος ήθελε να συναντήσει την Πόπη και απλώς φοβόταν να το παραδεχτεί. Η Ματίνα απογοητεύεται, αλλά πολύ γρήγορα θα αποκαλυφθεί η αλήθεια.

Η Πόπη ανεβαίνει στο δωμάτιο του Κωνσταντίνου όπου εκείνος είναι ξαπλωμένος στο κρεβάτι επειδή πονάει. Η Πόπη ξεκινάει να συστηθεί αλλά ο Κωνσταντίνος της λέει ότι τη γνωρίζει. Η Πόπη έχει επισκεφθεί τον Κωνσταντίνο για να μεσολαβήσει προκειμένου να μην κλείσει η επιχείρηση που έχει και έχουν μαζέψει υπογραφές για να της την κλείσουν. Ο Κωνσταντίνος της λέει ότι πιστεύει πως κάνει καλό από το μασάζ και ότι αν του κάνει μασάζ μετά θα μεσολαβήσει στο φίλο του Νίκο, που είναι στο διοικητικό συμβούλιο της περιοχής. Η Πόπη του λέει πως: «Σήμερα δεν κάνει κανείς κάτι χωρίς αντάλλαγμα» και ξεκινάει το έργο της. Πολύ γρήγορα όμως ο Κωνσταντίνος νευριάζει γιατί καταλαβαίνει πως δεν είναι φυσιοθεραπεύτρια αλλά πόρνη. Μια ακόμα σημαντική φράση που λέει η Πόπη είναι: «Ο πελάτης έχει πάντα δίκιο».

Στη συνέχεια οι θεατές μεταφέρονται και πάλι στο σαλόνι του σπιτιού όπου οι τρεις νεαρές κοπέλες συζητούν και πάλι για την απόφαση που πήρε ο Κωνσταντίνος να φέρει μια πόρνη στο σπίτι. Η Ματίνα είναι εμφανώς στεναχωρημένη. Χτυπάει το κουδούνι και η Ελένη πηγαίνει να ανοίξει την πόρτα. Μπαίνει μέσα η πραγματική φυσιοθεραπεύτρια. Είναι εύσωμη. Την ενημερώνει για το λόγο που ήρθε και η Ελένη απορεί.

Μετά από λίγα λεπτά κατεβαίνει τρέχοντας ο Κωνσταντίνος τη σκάλα και από πίσω του βρίσκεται η Πόπη. Ο Κωνσταντίνος φωνάζει την Ελένη γιατί της επέτρεψε να μπει στο δωμάτιο του. Η Ελένη του λέει ότι δεν το γνώριζε κι επομένως αφού της είπε ότι κάνει μασάζ, θεώρησε ότι για αυτόν ήρθε. Η Πόπη είπε ότι απλά ήθελε να τον επισκεφθεί για να μην κλείσει την επιχείρηση της. Η Ελένη λέει ότι την υπερασπίζεται ενώ ο Κωνσταντίνος της λέει ότι θα κάνει τα πάντα προκειμένου να κλείσει την επιχείρηση της.

Στην επόμενη σκηνή η Πέγκυ βρίσκεται στο σαλόνι του σπιτιού του Μάνθου. Συζητούν για την περιπέτεια του Κωνσταντίνου. Η Πέγκυ υποστηρίζει ότι γιατί είναι τόσο μυστικοπαθής ο Κωνσταντίνος και συμπεριφέρεται σαν να μην έχει ποτέ στη ζωή του με γυναίκα ενώ όσες φορές έχει επισκεφθεί το Μάνθο όλο και κάποια κοπέλα του βρίσκεται εκεί. Ο Μάνθος για να κρύψει το γεγονός, ότι είναι άπιστος,

της λέει ότι μάλλον ο Κωνσταντίνος έχει διχασμένη προσωπικότητα. Η Πέγκυ του λέει να προσέχει για να μην τον μπλέξει σε ακολασίες κι εκείνος αποκρίνεται ότι φοράει παρωπίδες. Ο Μάνθος ρωτάει που είναι η επιχείρηση της Πόπης, στη συνέχεια της λέει ότι τις δύο επόμενες μέρες θα βρεθούν αλλά το Σαββατοκύριακο δεν μπορεί γιατί θα πάει με κάτι πελάτες στην Αράχωβα για σκι. Η Πέγκυ ρωτάει το Μάνθο: «Τι τραβάτε κι εσείς οι business man. Λες να τραβάω κι εγώ τέτοια άγχη τώρα που θα γίνω business woman;» Ο Μάνθος απορεί. Τότε εκείνη συμπληρώνει: «Νομίζεις ότι μόνο οι άντρες είναι επιχειρηματικά μυαλά; Άμα θέλουν οι γυναίκες να βγάλουν φράγκα τους κατεβαίνουν κάτι πικάντικες ιδέες». Έπειτα φεύγει από το σπίτι του. Ο Μάνθος λέει ότι θα την σκέφτεται συνέχεια. Στη συνέχεια σηκώνει το τηλέφωνο. Είναι η Φιόνα και της λέει ότι το Σαββατοκύριακο θα πάνε μαζί στον Παρνασσό.

Στην επόμενη σκηνή η Ελένη κατεβαίνει τις σκάλες του σπιτιού κι ενημερώνει τον Κωνσταντίνο ότι θα φύγει. Μαλώνει για μια ακόμα φορά με τον Κωνσταντίνο. Εκείνος πηγαίνει στο γραφείο του και χτυπάει το κουδούνι. Είναι η Πόπη που ενημερώνει ότι ήρθε για να δει τον καθηγητή. Η Ελένη της λέει ότι δεν έχει καμία ελπίδα καθώς ο Κωνσταντίνος είναι: «Του γνωστού τριπτύχου. Πατρίδα θρησκεία οικογένεια». Στη συνέχεια η Πόπη την ενημερώνει ότι εργάζεται μόνη της και δικαιολογείται. Η Ελένη της λέει να μην το κάνει και ότι εκείνη είναι με το μέρος της. Όμως η Πόπη επιμένει λέγοντας της πως δεν είναι επιλογή της αλλά είναι το μόνο που ξέρει να κάνει, όπως επίσης και να μαγειρεύει κουνελόπιτα. Με τα πολλά φεύγει από το σπίτι.

Χτυπάει και πάλι το κουδούνι και είναι ο αστυνόμος. Αρχίζει την ανάκριση και ρωτάει γιατί μπήκε η Πόπη στο σπίτι. Ο αστυνομικός της λέει το στόχο του να πιάσει την Πόπη και να της κλείσει την επιχείρηση. Η Ελένη του απαντά ότι έχει πολύ σοβαρό στόχο. Δεν κοιτάζει ως αστυνομικός να πιάσει έναν έμπορο ναρκωτικών αλλά τον ενδιαφέρει η φτωχή Πόπη. Ο αστυνομικός ρωτάει την Ελένη αν εργάζεται σε μπαρ με βουλγάρες ή ρωσίδες ενώ εκείνη του απαντά πως δεν ισχύει κάτι τέτοιο καθώς είναι Ελληνίδα.

Στην επόμενη σκηνή παρουσιάζεται η Πέγκυ να ρωτά την καταγωγή της νέας τους σερβιτόρας. Ο Νικόλας απαντά πως είναι Ρουμάνα. Η Πέγκυ αναρωτιέται γιατί ήρθε. Ο Νικόλας της λέει πως είναι μόνο για όταν έχουν πολύ εργασία, όπως για

παράδειγμα τα Σαββατοκύριακα. Η Ελένη τους λέει το λόγο που καθυστέρησε ενώ ο Νικόλας δείχνει να μην την πιστεύει. Έπειτα του λέει ότι πλέον έχουν επιχείρηση και εκείνος απαντά ότι το γνωρίζει καθώς του τα έχει προλάβει όλα η Πέγκυ. Η Ελένη λέει να μην πει η Πέγκυ κάτι στο Μάνθο γιατί με αυτό τον τρόπο θα το μάθει και ο Κωνσταντίνος.

Εμφανίζεται η Τατιάνα, που είναι η καινούρια σερβιτόρα. Ενημερώνει ότι είναι από τη Ρουμανία κι ότι έχει ένα χρόνο που έχει έρθει στην Ελλάδα. Στη συνέχεια αναφέρει ότι στη χώρα της βοηθούσε ζευγάρια με το γάμο της και ο Νικόλας προσθέτει κάτι σαν σύμβουλος γάμου. Η Πέγκυ λέει ότι είχε επομένως μια πολύ καλή εργασία. Ο Νικόλας συμφωνεί και λέει ότι πλέον κάνει ότι εργασία βρει, δεν έχει σπίτι και το αφεντικό τους, της δίνει πολύ λίγα χρήματα. Η Τατιάνα λέει ότι ψάχνει να βρει συγκάτοικους αλλά μέχρι τότε κοιμάται στο δρόμο. Η Ελένη τότε της λέει ότι μπορεί να πάει στο σπίτι της για να κοιμηθεί μέχρι να βρει συγκάτοικους.

Έπειτα επιστρέφουν στο σπίτι της Ελένης, η Τατιάνα με την Ελένη. Η Ελένη πηγαίνει να κάνει ένα γάλα και της δίνει οδηγίες για το δωμάτιο που πρέπει να πάει. Εκείνη όμως μπερδεύεται και αντί να πάει στο σωστό δωμάτιο, μπαίνει σε αυτό του Κωνσταντίνου. Ο Κωνσταντίνος είχε σηκωθεί πριν από λίγο για να πάει τουαλέτα. Η Τατιάνα ανοίγει το φως και όταν ο Κωνσταντίνος βγαίνει από την τουαλέτα τρομάζουν και οι δύο. Ο Κωνσταντίνος και η Ελένη μαλώνουν.

Ο Κωνσταντίνος λέει στην Ελένη ότι δεν θέλει κόσμο στο σπίτι και ειδικά: «αυτές του ανατολικού μπλοκ που ξέρουν όλοι τι ακριβώς κάνουν». Η Ελένη όμως την υπερασπίζεται λέγοντας του ότι έχει πολύ μεγάλη ανάγκη από σπίτι. Του προβάλλει ως επιχείρημα ότι δεν μπορεί να είναι Χριστιανός και από την άλλη να πετάει στο δρόμο ένα φτωχό κορίτσι. Ο Κωνσταντίνος συμφωνεί τελικά να μείνει στο σπίτι του μια με δύο ημέρες. Η Ελένη προσπαθεί να πείσει τον Κωνσταντίνο να υπερασπιστεί την Πόπη.

Την αμέσως επόμενη ημέρα η Τατιάνα, η Πέγκυ, η Ελένη και η Ματίνα βρίσκονται στο σαλόνι του σπιτιού της Ελένης. Εκεί η Ματίνα λέει ότι η έδρα της επιχείρησης θα είναι το σπίτι της Ελένης. Η Ματίνα ρωτάει την Ελένη αν το γνωρίζει αυτό ο Κωνσταντίνος κι εκείνη της απαντά ότι το τελευταίο διάστημα ο Κωνσταντίνος χρειάζεται να είναι μέχρι αργά στο πανεπιστήμιο. Η Τατιάνα

συμφωνεί να συμμετέχει στην επιχείρηση. Χτυπάει το κουδούνι και η Ελένη ανοίγει την πόρτα. Μπαίνει η Πόπη που κρατάει κουνελόπιτα.

Η Τατιάνα ρωτάει αν θέλει η Πόπη να συμμετέχει στην επιχείρηση. Η Πόπη αναρωτιέται αν όντως το θέλουν γιατί είναι πόρνη. Η Πέγκυ της λέει ότι δεν έχει κάτι το μεμπτό. Ίσα ίσα που ξέρει να μαγειρεύει πολύ καλά. Η Πόπη λέει ότι θα ήθελε να βρει μια εργασία προκειμένου να ξεφύγει από αυτό που κάνει και η Ελένη της λέει: «Πες πως βρήκες». Στη συνέχεια ακούγεται και πάλι το κουδούνι της πόρτας και η Ματίνα για μια ακόμα φορά πιστεύει ότι τους έπιασαν. Μπαίνει ο αστυνομικός και ρωτάει τι κάνουν όλες μαζί μαζεμένες. Η Ελένη απαντά: «Γιατί χούντα έχουμε για να απαγορεύεται η συγκέντρωση πάνω από τρία άτομα;». Ο αστυνομικός απαντά: «Δυστυχώς bar woman δεν ζούμε σε εκείνες τις χρυσές εποχές». Η Ελένη λέει: «Α! Είναι και προοδευτικό το όργανο!». Στη συνέχεια τον ρωτάει γιατί ήρθε. Ο αστυνομικός της απαντά πως ήρθε για να ξεκαθαρίσει την κατάσταση με την Πόπη και τότε εκείνη υπερασπίζεται το επάγγελμά της. Ο αστυνομικός φεύγει και τα κορίτσια συζητούν για το μενού της επιχείρησής τους.

Στην επόμενη σκηνή ο αστυνομικός μιλάει με το γενικό διευθυντή της αστυνομίας και του λέει ότι σε σύντομο χρονικό διάστημα θα αποκαλύψει τη βίλα των ροζ οργίων. Έπειτα χτυπάει η πόρτα και μπαίνει ένας αστυνομικός που αναγγέλλει την άφιξη του Κωνσταντίνου στο σπίτι. Εκείνος του αποκαλύπτει το τι ακριβώς συμβαίνει στο σπίτι του κι εκείνος νευριάζει και απορεί με όλα αυτά.

Έπειτα οι θεατές μεταφέρονται και πάλι στο μπαρ. Η Τατιάνα δίνει παραγγελία στο Νικόλα, που ρωτάει την Ελένη πως πηγαίνει η επιχείρηση. Η Ελένη του απαντά πως μόλις τύπωσαν και προσπέκτ. Ο Νικόλας διαβάζει: «Τα πικάντικα κορίτσια». Η Ελένη δείχνει να είναι περήφανη για τον εαυτό της. Ο Νικόλας συνεχίζει: «Λαχταριστές εκπλήξεις στο χώρο σας». Στη συνέχεια τη ρωτάει αν έχουν κάνει έναρξη κι εκείνη απαντά: «Είσαι σοβαρός; Να μας φάει το μεδούλι η εφορία;». Εκείνος αποκρίνεται ότι τις τελευταίες νύχτες κάνει έφοδο η εφορία στα μπαρ επομένως χρειάζεται να προσέχουν. Η Πέγκυ τους ανακοινώνει ότι πήρε ένα πολύ σπουδαίο ρόλο και θα πρωταγωνιστήσει στο θέατρο στην παράσταση: «Τα κόκκινα φανάρια». Τους λέει ότι θα ζητήσει το κλειδί από το σπίτι του Μάνθου ώστε να κάνει πρόβες και ζητάει από την Ελένη να την βοηθήσει. Όμως εκείνη αρνείται επειδή πιστεύει ότι η επιχείρηση την έχει περισσότερο ανάγκη.

Ακούγεται μια μουσική χωρίς στίχους, μια μουσική που δημιουργεί σασπένς στους τηλεθεατές, που έχουν μεταφερθεί για μια ακόμα φορά στο εσωτερικό του σπιτιού του Κωνσταντίνου και της Ελένης. Ο Κωνσταντίνος φαίνεται πως έχει ξυπνήσει προκειμένου να πει ένα ποτήρι νερό, όταν ανοίγει η πόρτα της κουζίνας και μπαίνει με μια λεκάνη η Ματίνα. Η λεκάνη είναι γεμάτη από χόρτα και ο Κωνσταντίνος την ανακρίνει. Η Ματίνα του λέει ότι δεν ήθελε να μπλέξει και ότι ήταν ιδέα της Ελένης και ο Κωνσταντίνος της λέει ότι θα μείνει για πάντα το στίγμα πάνω της. Τότε εκείνη φεύγει τρέχοντας και κλαίγοντας. Ο Κωνσταντίνος αναρωτιέται για ποιο λόγο τους κάνουν πρασόπιτες.

Οι τηλεθεατές για μια ακόμα φορά μεταφέρονται στο μπαρ όπου τα κορίτσια εργάζονται. Τότε μπαίνει μεταμφιασμένος ο αστυνομικός και ανακρίνει την Ελένη. Κατά τη διάρκεια της ανάκρισης ο αστυνομικός δείχνει την αμηχανία του κολλώντας συνεχώς το μουστάκι του. Η Ελένη του προτείνει να πάρει μύρρες και τον ενημερώνει για τις τιμές. Του λέει ότι τα σπέσιαλ τα κάνει ο Νικόλας. Ο αστυνομικός ξεκολλάει το μουστάκι και φεύγει τρέχοντας από το μπαρ. Τότε η Ελένη καταλαβαίνει ότι ήταν ο αστυνομικός.

Στην επόμενη σκηνή, η ημέρα έχει αλλάξει. Η Ελένη μιλάει στο τηλέφωνο με την Πόπη. Βρίσκεται στην κουζίνα όπου φτιάχνει μερικά σάντουιτς. Η Ελένη της λέει τα νέα για τον αστυνομικό. Τη ρωτάει αν είναι δυνατόν ο αστυνομικός να έχει καταλάβει κάτι για την επιχείρηση. Την ενημερώνει ότι η Ματίνα έχει εξαφανιστεί και δεν σηκώνει καθόλου το τηλέφωνο. Ακούγεται μουσική χωρίς στίχους και ο Κωνσταντίνος μπαίνει στο σπίτι, όπου κρυφακούει την Ελένη να λέει πως δεν είναι καθόλου ευχαριστημένη. Θα πρέπει ή να ανεβάσει τις τιμές ή θα πρέπει να προσφέρουν λιγότερα.

Ακούγεται το κουδούνι και έτσι αναγκάζεται να κλείσει το τηλέφωνο. Την πόρτα ανοίγει ο Κωνσταντίνος. Μπαίνει ένας άντρας που αναζητά τα πικάντικα κορίτσια. Η Ελένη βγαίνει από την κουζίνα και απορεί από την εμφάνιση του Κωνσταντίνου. Ο Κωνσταντίνος απορεί με την ύπαρξη του νεαρού που ζητάει φαγητό για να το συνοδεύσει με το ούζο. Η Ελένη τον διώχνει από το σπίτι λέγοντας ότι έχει κάνει λάθος και στα κρυφά του απαντά πως θα του πάει την παραγγελία το βράδυ. Χτυπάει και πάλι το κουδούνι και μπαίνει στη σκηνή η Τατιάνα.

Έπειτα οι τηλεθεατές μεταφέρονται στο σπίτι του Μάνθου όπου ο Κωνσταντίνος του εξιστορεί τα όσα συμβαίνουν στο σπίτι του. Ο Μάνθος προσπαθεί να κατανοήσει τα όσα συμβαίνουν και τα όσα η Πέγκυ του έχει πει. Ο Κωνσταντίνος του λέει ότι πιάστηκε κι εκείνος κορόιδο. Ο Μάνθος αποφασίζει ότι θα παρακολουθήσει την Πέγκυ γιατί του ζήτησε τα κλειδιά του σπιτιού του. Ο Μάνθος ακυρώνει την εκδρομή. Ο Κωνσταντίνος πιστεύει ότι μπορεί να εξακριβώσει το τι ακριβώς συμβαίνει και με τις υπόλοιπες.

Ακούγεται μουσική χωρίς στίχους και εμφανίζεται η Πέγκυ με έναν άντρα να μπαίνουν στο σπίτι του Μάνθου. Κάνουν πρόβα για την παράσταση: «Τα κόκκινα φανάρια». Τότε μπαίνει στη σκηνή ο Μάνθος που χαστουκίζει την Πέγκυ. Οι δύο ήρωες μαλώνουν.

Στην επόμενη σκηνή η Τατιάνα μαγειρεύει σάντουιτς στο σπίτι της Ελένης. Τραγουδάει και μπαίνει στο σπίτι ο Κωνσταντίνος. Ο Κωνσταντίνος της λέει ότι θα πρέπει να αλλάξει ζωή και να σταματήσει να κάνει αυτό που κάνει. Να γυρίσει ενδεχομένως πίσω στη Ρουμανία. Η Τατιάνα δείχνει τι ακριβώς δίνει στους πελάτες και τότε ακούγεται μουσική χωρίς στίχους.

Έπειτα μπαίνει στο σπίτι η Ελένη με την Πόπη. Μιλάνε για τα γεγονότα. Ο Κωνσταντίνος βγαίνει από την κουζίνα κρατώντας σάντουιτς. Μαζί του είναι η Τατιάνα. Η Ελένη του λέει την αλήθεια. Ο Κωνσταντίνος τους δίνει δύο τρεις ημέρες για να ολοκληρώσουν τα της επιχείρησης. Δεν πρόκειται να αποκαλύψει τίποτα σε κανέναν.

Οι τηλεθεατές μεταφέρονται και πάλι στο αστυνομικό τμήμα όπου ο αστυνομικός είναι πεπεισμένος ότι ο Κωνσταντίνος του έχει πει ψέματα. Μιλάει με το γενικό διευθυντή της αστυνομίας και του λέει πως είναι σίγουρος ότι θα πιάσει το κύκλωμα. Στη συνέχεια η Ματίνα και η Ελένη είναι στο σαλόνι του σπιτιού της Ελένης. Η Ελένη της λέει ότι είναι η τελευταία μέρα που πρόκειται να κάνουν, ότι κάνουν ενώ η Ματίνα διαμαρτύρεται λέγοντας ότι ακόμα και τελευταία στιγμή μπορεί να γίνει το κακό.

Η Ελένη πηγαίνει στο δωμάτιο της όπου θέλει να ακολουθήσει ένα πρόγραμμα γυμναστικής. Βάζει μία κασέτα στο κασετόφωνο και ξεκινάει τη γυμναστική. Η Ματίνα πηγαίνει στην κουζίνα για να φτιάξει τα σάντουιτς. Στο

δωμάτιο του είναι ο Κωνσταντίνος με τη φυσιοθεραπεύτρια γιατί έχει και πάλι λουμπάγκο. Χτυπάει το κουδούνι και ανοίγει την πόρτα η Ματίνα. Απορεί πως ήρθε τόσο γρήγορα ο πελάτης. Είναι δύο αστυνομικοί που συλλαμβάνουν τη Ματίνα. Στη συνέχεια οι δύο αστυνομικοί ανεβαίνουν στον πάνω όροφο του σπιτιού, όπου βρίσκονται τα δωμάτια των δύο πρωταγωνιστών. Οι δύο αστυνομικοί κρυφακούν τα όσα συμβαίνουν στα δωμάτια. Οι αστυνομικοί μπαίνουν για να αιφνιδιάσουν τους ήρωες. Όμως τελικά εκείνοι νευριάζουν για την πρωτοβουλία της αστυνομίας να μπει στο σπίτι τους. Ο διοικητής της αστυνομίας απολύει τον αστυνομικό. Από την ανοιχτή πόρτα μπαίνει στο σπίτι η Πόπη.

Η Πόπη τους λέει ότι πρόκειται να ανοίξει ένα καινούριο ρεστοράν και ότι έχει προσλάβει την Τατιάνα ως σερβιτόρα. Ήρθε στο σπίτι για να τους πάει τις προσκλήσεις για τα εγκαίνια. Τους αναφέρει ότι της λείπει ένας μετρ και η Ελένη λέει να προσλάβει τον απολυμένο αστυνομικό. Έτσι το επεισόδιο ολοκληρώνεται με τη μουσική από τη σειρά.

3.4.1. Οι χαρακτήρες του σίριαλ

Στην πρώτη σκηνή όπου η Πέγκυ, η Ελένη και η Ματίνα βρίσκονται στο σαλόνι του σπιτιού της Ελένης, η Ματίνα φοράει άσπρη ζακέτα και κόκκινο φόρεμα. Η Πέγκυ φοράει γκρι ζακέτα και μαύρο φόρεμα και η Ελένη φοράει γαλάζια μπλούζα, με γκρι ζακέτα και μαύρο παντελόνι. Η Ελένη σε ένα ακόμα επεισόδιο φοράει σταυρό. Η Ματίνα έχει κοκαλάκια στα μαλλιά.

Στη σκηνή όπου ο Κωνσταντίνος μιλάει από το γραφείο του, με το φίλο του Μάνθο φοράει πιτζάμες και μια πράσινη σκούρα ρόμπα. Όταν εισέρχεται στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης η Πόπη φοράει κόκκινη ζακέτα, κόκκινο φόρεμα με λουλούδια, έχει μια δερμάτινη μαύρη τσάντα και κολιέ. Επίσης φοράει στα μαλλιά της δύο μικρές πεταλούδες ως κοκαλάκια

Όταν ο Κωνσταντίνος εμφανίζεται να είναι ξαπλωμένος στο κρεβάτι του φοράει διαφορετικές πιτζάμες από αυτές που φορούσε στο γραφείο. Ίσως άλλαξε ή ίσως ο σκηνοθέτης δεν το πρόσεξε. Όταν η Ελένη ανοίγει την πόρτα στην πραγματική φυσιοθεραπεύτρια φαίνεται ότι είναι εύσωμη. Κρατάει στην αριστερή

πλευρά μια μαύρη τσάντα. Στο λαιμό της έχει ένα κίτρινο μαντίλι και το μπουφάν της είναι σκούρο μπλε.

Στη συνέχεια η Πέγκυ εμφανίζεται στο σαλόνι του σπιτιού του Μάνθου. Φοράει τα ίδια ρούχα, γεγονός που υποδηλώνει ότι μετά το σπίτι της Ελένης επισκέφθηκε το σύντροφο της. Ο Μάνθος φοράει μαύρο παντελόνι και πορτοκαλί πουκάμισο. Στην επόμενη σκηνή η Ελένη φοράει ένα κόκκινο πουκάμισο και μπλε παντελόνι. Ενημερώνει τον Κωνσταντίνο ότι θα φύγει, φορώντας ένα τζιν μπουφάν. Ο Κωνσταντίνος κρατάει ένα φλιτζάνι με τσάι κι έχει μια καφέ ρόμπα. Όταν η Πόπη εισέρχεται και πάλι στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης φοράει τα ίδια ρούχα. Αυτό σημαίνει ότι δεν έχει αλλάξει η ημέρα.

Όταν εμφανίζεται ο Νικόλας και η Πέγκυ στο μπαρ, εκείνος φοράει μια μαύρη κοντομάνικη μπλούζα με άσπρα γράμματα και κίτρινο παντελόνι και η Πέγκυ μια μπλούζα με δαντέλα γκρι και άσπρη. Η Τατιάνα, η νέα σερβιτόρα, φοράει ασπρόμαυρη μπλούζα και μαύρη φούστα. Έχει ξανθά μακριά μαλλιά. Όταν η Τατιάνα μπαίνει στο σπίτι της Ελένης φοράει μαύρο δερμάτινο μπουφάν και πορτοκαλί τσάντα.

Στην επόμενη σκηνή οι τέσσερις κοπέλες, η Τατιάνα, η Ματίνα, η Πέγκυ και η Ελένη βρίσκονται στο σαλόνι του σπιτιού της Ελένης και συζητούν για την επιχείρηση. Η Τατιάνα φοράει μια άσπρη μπλούζα και μια μαύρη φούστα. Η Ματίνα φοράει μία στέκα στα μαλλιά της, μια ροζ μπλούζα με αντίστοιχο χρώμα ζακέτας και ένα γκρι παντελόνι. Η Ελένη φοράει μαύρη μπλούζα με ροζ ζακέτα και μαύρη φούστα. Η Πέγκυ φοράει μια μαύρη κοντομάνικη μπλούζα και μια γκρι φούστα. Κρατάει στα χέρια της ένα περιοδικό που το ξεφυλλίζει.

Όταν η Πόπη μπαίνει την επόμενη ημέρα στο σπίτι της Ελένης φοράει μαύρη φούστα, τα ίδια κοκαλάκια και πορτοκαλί διάφανη μπλούζα. Στο λαιμό της έχει ένα κολιέ. Όταν ο Κωνσταντίνος πηγαίνει στο τμήμα κρατάει στα χέρια του ένα καφέ βιβλίο και φοράει ένα λαδί κουστούμι. Το πουκάμισο είναι καφέ.

Στην επόμενη σκηνή, τη σκηνή του μπαρ, η Τατιάνα φοράει μια χρυσή μπλούζα και μια μπορντό φούστα. Ο Νικόλας φοράει μια μαύρη μπλούζα με λευκό τύπωμα και δύο κίτρινες λωρίδες. Η Πέγκυ φοράει άσπρη μπλούζα, μικρούς κρίκους

ως σκουλαρίκια και μαύρη φούστα. Η Ελένη φοράει κόκκινη μπλούζα και ένα βραχιόλι στο αριστερό της χέρι. Το παντελόνι της είναι δερμάτινο και καφέ.

Έπειτα ο Κωνσταντίνος φοράει καφέ πιτζάμες και μαύρη ρόμπα κι έχει κατέβει να πει νερό. Μπαίνει από την πόρτα της κουζίνας η Ματίνα, που φοράει ένα καφέ μαντήλι στο κεφάλι, ένα κίτρινο φόρεμα και μια μαύρη ζακέτα. Στα χέρια της έχει μια λεκάνη με χόρτα.

Όταν ο αστυνομικός μπαίνει στο μπαρ για να ανακρίνει την Ελένη φοράει ψεύτικο μουστάκι, καφέ παντελόνι, καρό σακάκι, κόκκινο πουκάμισο και γραβάτα. Ακόμα έχει γυαλιά. Στην επόμενη σκηνή όπου η Ελένη μιλάει με την Πόπη στο τηλέφωνο φοράει κόκκινη μπλούζα και γκρι κολάν. Έπειτα από λίγο μπαίνει στο σπίτι ο Κωνσταντίνος φορώντας ένα καφέ κουστούμι με λαδί πουκάμισο και αντίστοιχο χρώμα σακάκι. Ο νεαρός που εισέρχεται λίγο αργότερα, ως πελάτης, φοράει ένα μαύρο φούτερ με άσπρο τύπωμα και ένα τζιν παντελόνι. Μετά από λίγο μπαίνει στη σκηνή η Τατιάνα που φοράει γκρι μπλούζα και αθλητικό γκρι μπουφάν.

Προς το τέλος του επεισοδίου, στη σκηνή που ο Κωνσταντίνος εξιστορεί στο φίλο του τα όσα συμβαίνουν φοράει ακριβώς τα ίδια ρούχα με πριν. Ο φίλος του Μάνθος φοράει ένα γαλάζιο πουκάμισο κι ένα μαύρο παντελόνι. Έπειτα στο σπίτι του Μάνθου πηγαίνει η Πέγκυ με έναν άντρα, που φαίνεται να είναι συμπρωταγωνιστές. Φοράει μια δερμάτινη μαύρη φούστα και μπορντό μπλούζα. Ο συμπρωταγωνιστής της φοράει άσπρο πουκάμισο και μαύρο παντελόνι. Ο Μάνθος φοράει μαύρο δερμάτινο σακάκι, μπορντό πουκάμισο και μαύρο παντελόνι.

Όταν ο Κωνσταντίνος μπαίνει στο σπίτι ακούει την Τατιάνα να τραγουδάει. Η Τατιάνα φοράει γκρι μπλούζα και παντελόνι ενώ εκείνος ένα καφέ κουστούμι με γραβάτα και άσπρο πουκάμισο. Όταν μπαίνει στο σπίτι η Ελένη με την Πόπη, η Ελένη φοράει γκρι καπέλο, ριγέ γαλάζια και άσπρη μπλούζα, μαύρο σακάκι και μαύρο παντελόνι. Η Πόπη φοράει κίτρινο παλτό, καφέ τσάντα, μαύρο, δερμάτινο παντελόνι και καφέ μπλούζα. Έχει αρκετά βραχιόλια στα χέρια της.

Στο τέλος του επεισοδίου η Ελένη φοράει φόρμες και άσπρη μπλούζα. Η Ματίνα φοράει μωβ μπλούζα και μαύρη ζακέτα. Στην τελευταία σκηνή του επεισοδίου που μπαίνει η Πόπη στο σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης φοράει ένα γκρι ταγέρ. Είναι πολύ καλά χτενισμένη.

3.4.2. Ανάλυση της σκηνοθεσίας

Όσον αφορά την αφήγηση δεν υπάρχει. Οι ηθοποιοί πάντα συνομιλούν μεταξύ τους και δεν υπάρχουν μονόλογοι. Η αφήγηση των γεγονότων είναι γραμμική όπως επίσης και το μοντάζ. Το πεδίο στο οποίο εξελίσσονται τα γεγονότα είναι εντός. Τα πλάνα είναι μεσαία και απουσιάζουν τα πολύ γενικά ή πολύ κοντινά πλάνα. Το ύψος της κάμερας είναι ευθεία. Απουσιάζουν από το συγκεκριμένο τηλεοπτικό επεισόδιο οι πλονζέ, κοντρ πλονζέ, ομπλίκ σκηνές όπως επίσης και οι πανοραμικές και οι τράβελινγκ.

Μουσική χωρίς ήχους ακούγεται όταν η Πέγκυ, η Ματίνα και η Ελένη αποφασίζουν να κάνουν την παράνομη επιχείρηση catering. Στις σκηνές του μπαρ υπάρχει μουσική με στίχους για να μεταφερθούν οι τηλεθεατές στις συνθήκες του καταστήματος. Όμως όταν ο Νικόλας ενημερώνει την Ελένη σχετικά με τις εφόδους της αστυνομίας τότε ακούγεται μουσική που δημιουργεί σασπένς. Η μουσική αυτή δεν έχει στίχους.

Επιπλέον μουσική χωρίς στίχους υπάρχει στη σκηνή όπου ο Κωνσταντίνος έχει κατέβει να πει νερό. Δημιουργεί σασπένς λίγο πριν ανακαλύψει, όπως πιστεύει ο Κωνσταντίνος, το τι ακριβώς γίνεται στο σπίτι του. Ανάλογη είναι και η μουσική όταν ο αστυνομικός μπει στο μπαρ προκειμένου να κάνει ανάκριση στην Ελένη. Όμως εδώ εκτός από σασπένς οι τηλεθεατές προετοιμάζονται και για το χιούμορ της σκηνής.

3.4.3. Οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες που προβάλλονται

Σε αυτό το επεισόδιο προβάλλονται αρκετές απόψεις για τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι ελληνικές επιχειρήσεις. Αρχικά η Ελένη υποστηρίζει ότι υπάρχουν επιχειρήσεις που λαμβάνουν χρήματα χωρίς να κόβουν αντίστοιχα τιμολόγια κι έτσι παρανομούν. Λίγο αργότερα πάλι η ίδια ηρωίδα λέει πως η εφορία τρώει το μεδούλι των ελεύθερων επαγγελματιών.

Μία ακόμα ιδεολογική λειτουργία που μεταφέρεται είναι στη σκηνή του μπαρ που ο Νικόλας λέει στην Πέγκυ και την Ελένη ότι η Τατιάνα στη χώρα της ήταν σύμβουλος γάμου ενώ στην Ελλάδα αναγκάζεται να γίνει σερβιτόρα σε μπαρ. Με αυτό τον τρόπο φαίνεται ότι οι μετανάστες που ήρθαν στην Ελλάδα για ένα καλύτερο μέλλον, ουσιαστικά έκαναν εργασίες που δεν ήταν επιλογή τους. Είχαν πολύ περισσότερα προσόντα όμως αναγκάστηκαν προκειμένου να επιβιώσουν να κάνουν πολύ διαφορετικές εργασίες από ότι αυτές που έκαναν στις χώρες καταγωγής τους. Πολλές φορές είχαν περισσότερες γνώσεις αλλά δεν μπορούσαν να εργαστούν καθώς δεν ήξεραν πολύ καλά την ελληνική γλώσσα.

Ακόμα η Ελένη υποστηρίζει πως ο Κωνσταντίνος είναι του τριπτύχου: «Πατρίδα – θρησκεία - οικογένεια» και υπονοεί ότι είναι φασίστας. Ο αστυνομικός υποστηρίζει ότι η χούντα ήταν μια χρυσή εποχή και η Ελένη απορεί καθώς δεν θεωρεί ότι αυτές είναι προοδευτικές απόψεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η παρούσα εργασία είχε ως στόχο να παρουσιαστούν οι εθνικιστικές και ιδεολογικές λειτουργίες στον κινηματογράφο και στις τηλεοπτικές σειρές. Πιο

συγκεκριμένα αναλύθηκαν τέσσερα επεισόδια από τη σειρά «Κωνσταντίνου και Ελένης».

Η θεωρία της εργασίας σχετικά με τη γλωσσική ποικιλία επιβεβαιώθηκε σε δύο από τα τέσσερα επεισόδια που πρωταγωνιστούσαν δύο μετανάστες. Στο «ΜΑΔ σπίτι» πρωταγωνιστούσε ο Πύρρος, ένας Βορειοηπειρώτης που έψαχνε εργασία ως κηπουρός και στο «Παράδοση κατ' οίκον... ανοχής», πρωταγωνιστούσε μια κοπέλα από τη Ρουμανία. Σε αυτά τα δύο επεισόδια φάνηκαν οι αντιλήψεις που είχαν οι Έλληνες για τους μετανάστες. Στην πρώτη περίπτωση φάνηκε ότι οι Αλβανοί ήταν υπεύθυνοι για την εγκληματικότητα που επικρατούσε εκείνη τη χρονική περίοδο στην Ελλάδα. Στη δεύτερη περίπτωση φαίνεται πως η κυρίαρχη αντίληψη ήταν ότι όσες κοπέλες έρχονταν στην Ελλάδα από τη Ρουμανία και τις υπόλοιπες χώρες του ανατολικού μπλοκ ασχολούνταν με την πορνεία.

Η θεωρία της γλωσσικής ποικιλίας, όπως φαίνεται στο θεωρητικό πλαίσιο της εργασίας αναπτύχθηκε από τους Δελβερούδη (2001: 50), τον Μπασλή (2017: 38), τον Holmes (2016) και τους Αρχάκης & Κονδύλη (2011: 68). Παρόλο που στις θεωρίες του εντοπίστηκε ότι η γλωσσική ποικιλία αναφέρεται σε διαφορετικούς τύπους γλώσσας ή αλλιώς διαλέκτους με βάση την κυρίαρχη, στα συγκεκριμένα επεισόδια φαίνεται πως μιλούν οι μετανάστες που έχουν έρθει στην Ελλάδα.

Η σειρά ήταν κωμική και για αυτό το λόγο σε πάρα πολλές σκηνές υπάρχουν αστεία γεγονότα. Για παράδειγμα οι σεναριογράφοι στο επεισόδιο «Οι Γερμανοί ξανάρχονται» διακωμωδούν τους δοσίλογους, που κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής, κατέδιδαν τους συντοπίτες τους στους Γερμανούς, που τους εκτελούσαν. Τα προνόμια τους ήταν να πάρουν κάποια χρήματα ή φαγητό. Σε αυτό το επεισόδιο ο Κωνσταντίνος αναφέρει ότι φοράει «σακούλεν» γιατί δεν βρήκε κουκούλα.

Έτσι επιβεβαιώθηκαν οι απόψεις της Hay (2001), των Τσάμη και συν. (2014: 15, 2016: 35) και των Archakis et al. (2014: 46, 2015: 55). Παρόλο που στις συγκεκριμένες έρευνες το χιούμορ αφορά τους ήρωες των τηλεοπτικών σειρών που μιλούσαν διαφορετική γλωσσική ποικιλία σε σύγκριση με την κυρίαρχη, αξίζει να σημειωθεί ότι αυτό μπορεί να επεκταθεί γενικά στις χιουμοριστικές σκηνές. Αυτό που θεωρείται αστείο μπορεί να διαφέρει με το πέρασμα των χρόνων. Όμως το χιούμορ της συγκεκριμένης σειράς φαίνεται να είναι διαχρονικό.

Στα τέσσερα επεισόδια παρουσιάζονται οι δύο διαφορετικοί κόσμοι. Από τη μία πλευρά βρίσκεται ο διανοούμενος, επιστήμονας, βυζαντινολόγος Κωνσταντίνος Κατακουζηνός που χρησιμοποιεί ένα ιδιαίτερο λεξιλόγιο. Φοράει συνήθως κουστούμια ή πιτζάμες, όσο βρίσκεται στο σπίτι του. Από την άλλη πλευρά είναι η σερβιτόρα και πιο λαϊκός άνθρωπος η Ελένη, που τις περισσότερες φορές μιλάει την αργκό και βρίζει. Φοράει συνήθως πιο καθημερινά ρούχα. Όλοι οι υπόλοιποι χαρακτήρες ουσιαστικά πλαισιώνουν τους δύο κεντρικούς.

Όλα τα γυρίσματα έγιναν σε κλειστούς χώρους. Η κάμερα ήταν ευθεία. Η μουσική με στίχους κυριαρχούσε στις σκηνές του μπαρ προκειμένου οι τηλεθεατές να διαμορφώσουν μια αντίστοιχη οπτική. Τα πλάνα τις περισσότερες φορές ήταν μεσαία εκτός από το επεισόδιο «MAD σπίτι» όπου υπάρχουν ορισμένα γενικά πλάνα έξω από το σπίτι του Κωνσταντίνου και της Ελένης που οι αστυνομικοί επιχειρούν να εισβάλουν μέσα προκειμένου να συλλάβουν τόσο τον Πύρρο, που έχει κλέψει ένα σαλάμι όσο και την Ελένη, που πιστεύουν ότι είναι συνεργός του. Δεν υπήρχαν καθόλου σκηνές όπου οι ηθοποιοί σιωπούσαν ή έκαναν μονόλογους. Σε όλα τα επεισόδια κυρίαρχοι ήταν οι διάλογοι. Δεν υπήρχε αφήγηση. Ο χρόνος της αφήγησης ήταν γραμμικός και το μοντάζ το ίδιο, δηλαδή γραμμικό.

Εν κατακλείδι φαίνεται ότι μπορούν να μελετηθούν και άλλες τηλεοπτικές σειρές, όπως για παράδειγμα «Το ποτάμι» ή «Άγριες μέλισσες» προκειμένου να μελετηθεί εις βάθος ο τρόπος με τον οποίο αναπαράγεται σε αυτές η ιστορία.

ΕΛΛΗΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Αγγελοπούλου, Δ. (2010). *Το γορτυνιακό ιδίωμα και η χρήση του στην εκπαίδευση*. Αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή. Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο.

2. Anderson, B. (1997). *Φαντασιακές κοινότητες. Στοχασμοί για τις απαρχές και τη διάδοση του εθνικισμού*. Αθήνα: Νεφέλη.
3. Αραποπούλου, Μ. (2012). Δημοτική, Καθαρεύουσα και οι στάσεις των δύο φύλων. Στο Παυλίδου, Θ.Σ. (Επιμ.), *Γλώσσα γένος φύλο* (σσ. 171-206). Θεσσαλονίκη: Παρατηρητής.
4. Αρχάκης, Α. & Κονδύλη, Μ. (2011). *Εισαγωγή σε ζητήματα Κοινωνιογλωσσολογίας*. Αθήνα: Νήσος.
5. Βαλούκος, Σ. (2001). *Φιλμογραφία ελληνικού κινηματογράφου (1914-2007)*. Αθήνα: Αιγόκερως.
6. Βόγλης, Π. (2006). Από τις Κάννες στις κάμερες: ο Εμφύλιος στον ελληνικό κινηματογράφο. Στο Υπουργείο Εξωτερικών, Υπηρεσία Διπλωματικού & Ιστορικού αρχείου, Κινηματογραφικό αρχείο & Τομαή, Φ. (Επιμ.), *Αναπαραστάσεις του πολέμου* (σσ. 103-122). Αθήνα: Παπαζήσης.
7. Gellner, E. (1992). Έθνη και εθνικισμός. Αθήνα: Αλεξάνδρεια.
8. Ίσαρη, Φ. & Πουρκός, Μ. (2015). *Ποιοτική μεθοδολογία έρευνας: εφαρμογές στην ψυχολογία και στην εκπαίδευση*. Αθήνα: ΣΕΑΒ.
9. Δελβερούδη, Ρ. (2001). Γλώσσα και διάλεκτος. Στο Χριστίδης, Α.Φ. (Επιμ.), *Εγκυκλοπαιδικός οδηγός για τη γλώσσα* (σσ. 50-53). Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.
10. Δερμεντζόπουλος, Χ. (2010). Ο ελληνικός λαϊκός κινηματογράφος (1950-1975). *Ουτοπία*, 90: 141-153.
11. Διαμαντόπουλος, Β. (2015). *Ρόλοι και κώδικες στον Ελληνικό Κινηματογράφο 1950-1974. Φαρσοκωμωδία – Ομοφυλοφιλία*. Αθήνα: Οδός Πανός.
12. Ελευθεράτος, Δ. (2015). *Λαμόγια στο χακί. Οικονομικά «θαύματα» και θύματα της χούντας*. Αθήνα: Τόπος.
13. Holmes, J. (2016). *Εισαγωγή στην κοινωνιογλωσσολογία*. Αθήνα: Πατάκης.
14. Κακριδή – Φερράρι, Μ. (2007). Στάσεις απέναντι στη γλώσσα. Στο Χριστίδης, Α.Φ. (Επιμ.), *Θέματα ιστορίας της ελληνικής γλώσσας*. Διαθέσιμο στο:
http://www.greeklanguage.gr/greekLang/studies/history/thema_03/index.html.
15. Κουρδής, Ε. (2012). Ενδογλωσσική μετάφραση κατ' επιλογήν; Η περίπτωση του υποτιλισμού διαλεκτικών συστημάτων της ελληνικής γλώσσας σε τηλεοπτικά διαφημιστικά μηνύματα. *10^ο Διεθνές Συνέδριο Ελληνικής Γλωσσολογίας* (σσ. 870-880). Κομοτηνή: Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

16. Λαμπρινός, Φ. (2013). *Χούντα είναι. Θα περάσει;* Αθήνα: Καστανιώτης.
17. Μαρωνίτης, Κ., Στάμου, Α.Γ., Γρίβα, Ε. & Ντίνας, Κ. (2016). Αναπαραστάσεις της γλωσσικής ποικιλότητας στον τηλεοπτικό λόγο: Εφαρμόζοντας ένα πρόγραμμα κριτικού γραμματισμού σε παιδιά προσχολικής ηλικίας. Στο Στάμου, Α.Γ., Πολίτης, Π. & Αρχάκης, Α. (Επιμ.), *Γλωσσική ποικιλότητα και κριτικοί γραμματισμοί στο λόγο της μαζικής κουλτούρας: Εκπαιδευτικές προτάσεις για το γλωσσικό μάθημα* (σσ. 57-94). Καβάλα: Σαΐτα.
18. Μητροπούλου, Α. (2006). *Ελληνικός κινηματογράφος*. Αθήνα: Παπαζήσης.
19. Ντίνας, Κ. & Ζαρκογιάννη, Ε. (2009). *Διδακτική αξιοποίηση των νεοελληνικών διαλέκτων. Η περίπτωση του ιδιώματος. Αφάντου Ρόδου*. Θεσσαλονίκη: University Studio Press.
20. Ozkirimli, U. (2013). *Θεωρίες του εθνικισμού. Μια κριτική προσέγγιση*. Αθήνα: Σιδέρης.
21. Παναγιωτόπουλος, Π. (2006). Κοινωνική βία – πολεμική σύγκρουση – κινηματογραφική εξομάλυνση. Στο Υπουργείο Εξωτερικών, Υπηρεσία Διπλωματικού & Ιστορικού αρχείου, Κινηματογραφικό αρχείο & Τομαή, Φ. (Επιμ.), *Αναπαραστάσεις του πολέμου* (σσ. 67-88). Αθήνα: Παπαζήσης.
22. Πολίτης, Π. (2001). Μέσα μαζικής ενημέρωσης: το επικοινωνιακό πλαίσιο και η γλώσσα τους. Στο *Εγκυκλοπαιδικός οδηγός για τη γλώσσα*. Θεσσαλονίκη: Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας.
23. Ρήντερ, Κ. (1985). *Ιστορία του παγκόσμιου κινηματογράφου*. Αθήνα: Αιγόκερως.
24. Smith, D.A. (2000). *Εθνική ταυτότητα*. Αθήνα: Οδυσσέας.
25. Σολδάτος, Γ. (2006). Οι πολεμικές περιπέτειες της χώρας μας στον κινηματογράφο μας. Στο Υπουργείο Εξωτερικών, Υπηρεσία Διπλωματικού & Ιστορικού Αρχείου, Κινηματογραφικό Αρχείο & Τομαή, Φ. (Επιμ.), *Αναπαραστάσεις του πολέμου* (σσ. 36-40). Αθήνα: Παπαζήσης.
26. Σολδάτος, Γ. (2015). *Συνοπτική ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου*. Αθήνα: Αιγόκερως.
27. Στάμου, Α.Γ. & Ντίνας, Κ.Δ. (2011). Γλώσσα και τοπικότητες: Η αναπαράσταση γεωγραφικών ποικιλιών στην ελληνική τηλεόραση. Στο Πασχαλίδης, Γ., Χοντολίδου, Ε. & Βαμβακίδου, Ι. (Επιμ.), *Σύνορα, περιφέρειες, διασπορές* (σσ. 289-305). Θεσσαλονίκη: University Studio Press.

28. Σωτηροπούλου, Χ. (1989). *Ελληνική κινηματογραφία. 1965-1975 θεσμικό πλαίσιο – οικονομική κατάσταση*. Αθήνα: Θεμέλιο.
29. Τσάκωνα, Β. (2004). *Το χιούμορ στον γραπτό αφηγηματικό λόγο*. Αδημοσίευτη διδακτορική διατριβή. Αθήνα: Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.
30. Τσιώλης, Γ. (2016). Ανάλυση ποιοτικών δεδομένων: διλήμματα, δυνατότητες. Η θεματική ανάλυση ποιοτικών δεδομένων 125 διαδικασίες. Στο Ίσαρη, Φ. & Πουρκός, Μ. (Επιμ.), *Ερευνητική μεθοδολογία στις κοινωνικές επιστήμες και στην εκπαίδευση. Συμβολή στην επιστημολογική θεωρία και την ερευνητική πράξη* (σσ. 473-498). Αθήνα: Πεδίο.
31. Willig, C. (2008). *Ποιοτικές μέθοδοι έρευνας στη ψυχολογία*. Αθήνα: Gutenberg.
32. Χατζησαββίδης, Σ. (2008). Συνομιλιακό ύφος και προφορικότητα: ο ευθύς λόγος στα κείμενα του ελληνικού γραπτού ειδησεογραφικού λόγου. Στο Πολίτης, Π. (Επιμ.), *Ο λόγος της μαζικής επικοινωνίας. Το ελληνικό παράδειγμα* (σσ. 586-599). Θεσσαλονίκη: Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών – Ίδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη.

Βικιπαίδεια

- https://el.wikipedia.org/wiki/Κωνσταντίνου_και_Ελένης

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Abercrombie, N. (1997). *Television and society*. Cambridge: Cambridge Polity Press.

2. Androutsopoulos, J. (2010). The study of language and space in media discourse. In Auer, P. & Schmidt, J.E. (Eds.), *Language and space: an international handbook of linguistic variation* (pp. 740-758). Berlin/New York: De Gruyter.
3. Archakis, A., Lampropoulou, S., Tsakona, V. & Tsami, V. (2014). Linguistic varieties in style: Humorous representation in Greek mass culture texts. *Discourse, Context & Media*, 3: 46-55.
4. Bell, A. (1992). Hit and miss: referee design in the dialects of New Zealand television advertisements. *Language Communications*, 12: 327-340.
5. Blackledge, A. (2005). *Discourse and power in a multilingual world*. Amsterdam: John Benjamins.
6. Braun, V. & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(1): 77-101.
7. Busch, B. (2012). The linguistic repertoire revisited. *Applied Linguistics*, 33: 503-523.
8. Canakis, C. (2010). *Diglossia as an agent of humor in the writings of Elena Akrita*. Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/236810363_Diglossia_as_an_Agent_of_Humor_in_the_Writings_of_Elena_Akrita.
9. Coupland, N. (2007). *Style. Language variation and identity*. Cambridge: Cambridge University Press.
10. Fairclough, N. (1989). *Language and power*. London: Longman.
11. Fterniati, A., Archakis, A., Tsakona, V. & Tsami, V. (2015). Scrutinizing humorous mass culture texts in class: A critical language teaching proposal. *The Israeli Journal of Humor Research: An International Journal*, 4: 28-52.
12. Georgakopoulou, A. (2000). On the sociolinguistics of popular films: Funny characters, funny voices. *Journal of Modern Greek Studies*, 18(1): 119-133.
13. Hall, S. (1992). The question of cultural identity. In Hall, S., Hell, D. & McGrew, T. (Eds.), *Modernity and its futures* (pp. 273-325). Cambridge: Polity Press & Open University Press.
14. Hall, J. (2001). *Lexical frequency in morphology: Is everything relative?* Retrieved from: https://www.researchgate.net/publication/249933247_Lexical_frequency_in_morphology_Is_everything_relative.

15. Heller, M. (2007). Bilingualism as ideology and practice. In Heller, M. (Ed.), *Bilingualism: a social approach* (pp. 95-119). Basingstoke & New York: Palgrave Macmillan.

